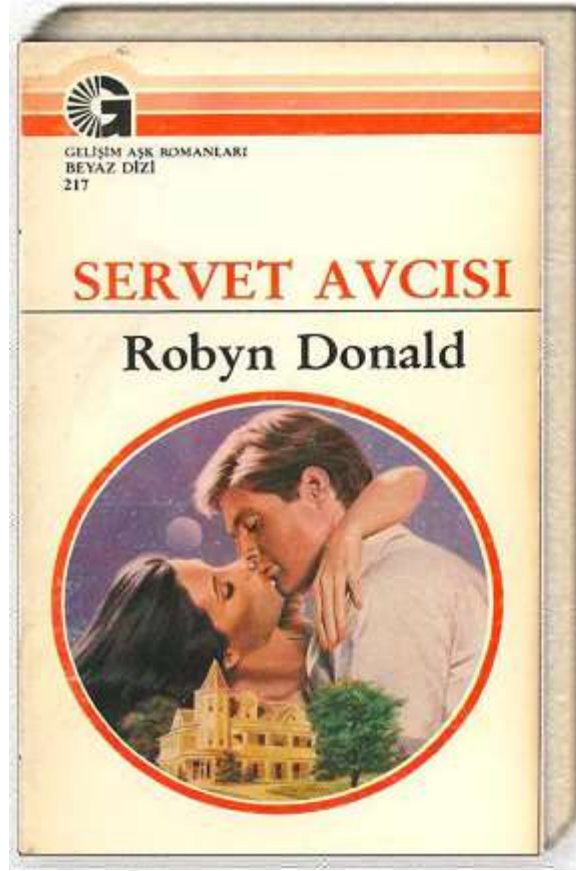
Robyn Donald - Servet Avcısı

Çıkış salonuna açılan kapıda genç adam buz gibi bir ifade ile, Pasaportun hazır mı? diye sordu.

Genç kadın güç duyulur bir sesle cevap verdi. Evet, çantamda. Az önce kontrol ettim.

Çevrelerinde, havaalanlarında görülen ve ayrılığın son dakikalarına özgü telaş vardı. İnsanlar birbirlerini öperek vedalaşıyor, çocuklar daha şimdiden el sallamaya başlıyor, birkaç damla gözyaşı dökülüyor, belirgin bir heyecan bastırılmaya çalışılıyordu. Arminel Lovett kederli, çaresiz gözlerle çevresine bakındı. Lacivert gözleri öylesine iri iri açılmıştı ki, biraz şaşkın, biraz da ürkek bakan taş bebeklere benziyordu. Az rastlanan, göz kamaştırıcı güzelliği, gizli ya da açık, tüm hayran bakışları üzerine çekiyordu. Yanındaki genç adam ise sanki çok uzaklardaymış gibi soğuk ve ilgisizdi. Ancak bu kayıtsızlık, gözlerini genç kadına dikmiş bakan bir adamı görünceye kadar sürdü. Açık gri ğözlerinde ürkütücü bir kıvılcım parladı ve çok kısa bir bakışmadan sonra cüretli yabancı hemen savaş alanını terk edip nzak-laştı.

Tüm dikkati, acı veren bir yoğunlukta yanındaki genç adam üzerinde toplanmış olmasına rağmen Arminel bu küçük düelloyu fark etmedi. Ona bakmaya cesaret edemiyordu, buna gücü yoktu. Çünkü onun kendisine nasıl hakaret dolu, küçümseyen gözlerle baktığını biliyor, yine de onun varlığını, yakınlığını gövdesinin tüm hücrelerinde duyuyordu. Yüreğini paramparça eden acıyı bastırabilmek için insanüstü bir çaba harcamak zorundaydı. Yine de soğukkanlı görünmeyi başarabildi.

Kyle. diye söze başladı. Adını söylerken sesi hafifçe titremişti. -Kyle, konuşamaz mıyız? Belki de...

Genç adam sert bir sesle sözünü kesti. -Birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz yok...

O sırada hoparlörlerden nazik ama ifadesiz, <ıuru bir ses yükseldi. Yeni Zelanda Havayolları'nın Brisbano'e gidecek olan B134 sayılı uçak yolcularının yerlerini almaları rica olunur. Bu son anonstur...

Kyle Beringer gözlerini indirip yanındaki genç kadına baktı. Güle güle. Sesi buz gibiydi.

Genç kadın başını geriye attı, aynı derecede kararlı, onurlu gözlerle Kyle'ın bakışlarını karşıladı. Hoşça kal, Kyle. Seninle tanışmak bana çok şey öğretti. Sesinde ftcı, yaralayıcı bir alay vardı. Sonra, bir kez olsun arkasına bakmadan yürüdü, kapıdan çıktı. İnce gövdesi bir yay gibi gergin, başı dik. simsiyah saçları pırıl pırıldı.

Genç adam bir süre onun arkasından baktı, yüz çizgileri derinleşmiş, gözleri gölgelenmişti. Sonra hızla döndü, çevresindeki kadınların hayran. meraklı bakışlarını görmezlikten gelerek, bir atletin esnek adımlarıyla salondan çıktı.

Arminel. çıkış işlemleri sırasında doğal, sakin görünmeyi başardı, hatta gümrük memurunun Yeni Zelanda'daki tatilini nasıl geçirdiğine ilişkin sorusunu nezaketle cevapladı. En sonunda dev DClO'da yerini almıştı. Kyle'ın kendisine birinci mevkiden bilet almasına hiç şaşırmadı. Tanrı bilir, başka türlü bir yolculuğu düşünemiyordu bile herhalde. Hiçbir Berin-ger düşünemezdi.

Arminel sessizce yerine oturdu, çevresine bakındı. Uçağm bu bölümünde fazla yolcu yoktu. Olanlar da, belli ki üç buçuk saatlik bu uçuşa alışkın kişilerdi.

Uçak pistte hareket etmeye başlayıncaya kadar genç kadın kendini tutmayı başardı. Ama hız alıp havalandığında başını pencereye doğru çevirdi, olağanüstü bir çabayla tutmayı başardığı gözyaşlarının yanaklarından aşağı sü-zülmesine izin verdi. Yalnızca birkaç dakikalık bir ağlama özgürlüğü tanımıştı kendisine, ama uzun süredir bastırdığı o dayanılmaz gerilim, o yıpratıcı sinir bozukluğu en sonunda patlak vermişti. Gözyaşları dinmek bilmiyordu. On dakika sonra hâlâ sessiz sessiz ağlıyordu genç kadın. En sonunda hosteslerden biri kaygıyla yanma yaklaştı.

Size yardımcı olabilir miyim?, diye sordu, ona doğru eğilerek.

Hayır, teşekkürler. dedi Arminel, aceleyle gözlerini sildi, sarsıntıyı atlatmış görünmeye çalıştı.

Peki. Ama bir içki almak isterseniz hemen düğmeye basın, olur mu? Bazen en iyi ilaç içkidir. Hostes yatıştırıcı bir ifadeyle gülümsedi, sonra uzaklaştı.

Bir mendil daha almak için çantasına uzandığında Arminel, dehşetle, göşyaşlarının daha bir süre dinmeyeceğini anladı. Öfkeyle gözlerini, yanaklarını sildi, aklını başına toplayıp bu utanç verici durumdan kurtulmaya çalıştı, ama gözyaşları yağmur gibi iniyordu yanaklarından aşağı. Tek tesellisi yanının boş olmasıydı.

Ama yanına birisinin oturup, bir erkek sesinin kendisiyle konuştuğunu duyduğunda, neredeyse yerinden sıçrıyordu. Biliyor musunuz, hostes haklıydı. Sert bir içkiye ihtiyacınız var. Ciddi bir sarsıntı geçiriyorsunuz.

Normal koşullarda derhal tersleyeceği bu davetsiz konuk karşısında Arminel hıçkırarak, başını iki yana sallamaktan başka bir şey yapamadı. Neden kendisini rahat bırakmıyordu bu insanlar?

Ama hostesi üzüyorsunuz, diye devam etti aynı ses. Ve beni de...

Lütfen... ben... elimde değil... Ağlamaktan genzi tıkanmıştı. Sesli sesli burnunu silmek zorunda kaldı. Sonra, iradesinin tümüyle dışında, ağlaması daha da şiddetlendi, gözyaşları yağmur gibi boşandı.

Ağlamak ne zaman elinizdedir ki zaten... Bu adam kimse, ağlayan kadınlara alışık olmalıydı. Tıpkı Kyle gibi...

Arminel'ın anlamadığı bir şeyler daha söyledi ve biraz sonra genç kadın eline bir bardağın tutuşturulduğunu hissetti. İçin. Hepsini, dedi yanındaki adam.

Bu bir buyruktu ve Arminel'ın karşı koymaya gücü yoktu. İri bir yudum aldı, içkinin boğazını yakarak midesine indiğini hissetti. Başını iki yana salladı.

Hepsini, diye diretti adam, acımasızca.

Arminel uysallıkla isteneni yaptı. Boyun eğmekten başka çaresi yoktu. Haklıydılar. Hem hostes hem de bu yabancı doğru söylemişlerdi. Brandi etkisini göstermiş, tüm gövdesine bir sıcaklık yayılmış ve gözyaşları dinmişti. Arminel yanmda oturan kurtarıcısına hiç bakmadan, gözleri önünde, içkisini yudumladı. Yalnızca, adamın pahalı bir kumaştan pantolon giymiş bacakları üzerinde duran, ince uzun biçimli ellerini görebiliyordu.

İçkisini bitirdiğinde adam İkinciyi istedi ve yumuşak bir sesle konuştu. Bunu daha yavaş için. Biliyor musunuz, bazen, bir daha karşılaşma olasılığınızın olmadığı bir yabancıyla konuşmak çok iyi gelebilir.

Bu kez Arminel başını kaldırıp, konuşmayı ifjddeden gözlerle adama baktı. Kırk yaşlarında, ya da biraz daha genç olan adam yakışıklı, ama sıradan görünümlü biriydi. Yüzünde dikkat çekici tek yan, kararlılığı yansıtan keskin çizgili, güçlü çenesi ve olağanüstü zeki bakışlı gözleriydi. Şimdi bu gözler, Arminel'm çoktandır alışık olduğu büyülenmiş, neredeyse çarpılmış bakışlarla dikilmişti yüzüne. Kendisine doğanın bir armağanı olan göz kamaştırıcı güzellikteki yüzü ve gövdesi erkekleri daima böyle büyülemiş ve sarsmıştı.

Ağır ağır, sanki sözcükler ağzından güçlükle çıkıyormuş gibi, konuştu adam. Gözlerime inanamıyorum... Ne kadar güzelsiniz!..

Arminel hırsla, içten olduğu kuşku götürmez bir isyanla fısıldadı. Keşke bir cadı kadar çirkin olsaydım!

Adamın yüzündeki şaşkın, hayran ifade birden değişti, yerini düşünceli bir ifadeye bıraktı. Beni bağışlayın. Her zaman böyle patavatsız değilimdir. Eğer sizi üzen şeyi anlatırsanız böyle yersiz iltifatlarla sizi sıkmam. Arminei'ın duraksadığını görünce aynı yumuşak sesle sözlerini sürdürdü. Sizi tavlamaya filan çalışıyor değilim. Yalnızca, birisiyle konuşmaya ihtiyacınız olduğuna inanıyorum ve güvenilir bir kişi olduğuma dair size güvence veriyorum. Üstelik çoğu erkek gibi, bir kadının ağladığını görmekten nefret ederim. Zaten neredeyse Kızım olacak yaştasınız.

-Ama bu yaşta başıma bunca dert açtım ya, önemli olan bu,, dedi Arminel acıyla. Bu nazik ve içten yabancıya açılma isteğine artık karşı koyamayacağını hissediyordu. Ona açılmanın ne

zararı olabilirdi ki? Söylediği gibi, gerçekten de bu yolculuktan sonra birbirlerini hiç görmeyeceklerdi. Üstelik yüzünde ve davranışlarında güven uyandıran, saygı duyuran bir şeyler vardı. Genç kadın ince uzun parmakları arasında tuttuğu brandi bardağına gözlerini dikip kuru, tekdüze bir sesle anlatmaya başladı.

Keşke o gün Karen'la buluşmak için Sörf Cenneti'ndeki büyük alışveriş merkezinin girişini seçmeseydim....

Ama Karen, Sörf Cenneti'nin yabancısıydı ve Arminel'ın telefonda önerdiği diğer yerleri Dilmiyordu. Buluşma saatini saptadılar ve Karen her zamanki gibi geç kaldı. Arminel yazlık giysiler içinde tatile çıkmış insan kalabalığını seyrederek arkadaşını bekliyordu. Karen, Sydney' den Kuzey Queensland'e düzenlenen bir otobüs turuna katılıyordu. Bu arada Sörf Cenneti'nde de bir gün geçirecekti. İki arkadaş Arminel'ın Sydney'deki işini bırakıp buraya geldiğinden beri. yani bir yıldır görüşmüyorlardı.

Armincl'ın gözleri sabırsızlıkla kalabalığı tarıyor. Karen'ın ufak tefek, yuvarlak hatlı gövdesini arıyordu. Arminel. erkekler tarafından sürekli rahatsız edilmek dışında, buradan memnundu. Ve işte yine aynı şey olmuş, çok geçmeden bir genç yanında bitivermişti. Besbelli buraya tatile gelen yalnız kadınların peşine düşmeyi iş edinmiş, yakışıklı ama , yüzsüz bir gençti. Arminol'm soğuk, ters cevaplan delikan îıyı uzaklaştırmaya yetmedi.

• Bana bak. yeter artık! diye patladı en sonunda Arminel. Öfkeden yüzüne ateş basmıştı

Genç bilmiş bilmiş güldü. Vay vay... Kızınca daha da güzelleşiyorsun. Hadi, inadı bırak! Sana beklediğin kişiden daha iyi vakit geçirtirim.

Defol buradan! Gencin yine güldüğünü görünce yumruklarını sıktı genç kız. Eğer beni rahat bırakmazsan...

Ne yaparsın? O güzel ellerin bir sineği bile incitemez senin. Hem ben zor kızları daha çok severim.

Arminel tam ağzına geleni söyleyecekti ki. arkalarından duydukları bir sesle ikisi de döndüler.

Hanımın ne söylediğini duydun ahbap! diyordu ses, tehdit edici bir tıslamayla. Hadi bakalım, çek arabanı!

Yabancının niyetinin bozuk olduğu her halinden belliydi. Üstelik, ötekinden en az bir ka-rış daha uzun boyu, adaleli gövdesi ve geniş omuzları bayağı ürkütücüydü. Çapkın genç korkuyla oradan uzaklaştı.

Karen en sonunda geldiğinde. Arminel'ın kurtarıcısı kendisini Rhys Beringer adıyla tanıtmış. Yeni Zelanda'dan buraya tatile geldiğini anlatmış, genç kızın da adını öğrenmiş ve aralarında dostluk kurulmuştu bile.

Arminel'ın erkeklere karşı ne kadar temkinli ve kuşkulu davrandığını, arkadaşlık etmek için bile neredeyse bonservis aradığını bilen Karen şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı neredeyse.

Ama Rhys çok farklı, diyordu Arminel. Aslında onun arkadaşlığını bu kadar çabuk kabullenmesine kendisi de şaşıyordu.

En azından çok daha yakışıklı, diye takıldı arkadaşına Karen. Bir restoranda karşılıklı oturmuşlar, yemekten sonra çaylarını içiyorlar-
dı. Konuşması, diksiyonu zengin ve seçkin bir çevreden geldiğini gösteriyor. Üzerine giydikleri, iddiaya girerim, küçük bir servet eder. Üstelik üzerinde, sanki çok sıradan giysilermiş gibi taşıyor onları. Belli ki hep böyle giyinmeye alışmış. Onunla bir daha ne zaman buluşuyorsunuz?

Yarın, öğle yemeğinde. Arminel kızardı. •Pekâlâ, kabul ediyorum, benim için pek alışılmış bir şey değil. Ama o gerçekten diğerlerinden çok farklı, Karo.

Senin iyiliğin için, öyle olmasını dilerim. Karen genellikle kuşkucu bir ifadeye bürün-meyi severdi, ama bu kez yüzü sevecen ve yumuşaktı. Erkekler açısından hiçbir zaman şans, lı olamadın, değil mi?

İyi olanlar şu Tanrının cezası yüzümden ürktü, dedi Arminel, yorgun bir ifadeyle. Diğerleri ise, beni bir yüz ve bir vücut olarak gördü yalnızca. İçi boş bir bebek!..

Karen gülümsedi. Bir zamanlar ben de göz-kamaştırıcı güzellikte olmak için neler vermezdim. Ama şimdi öyle olmadığım için memnunum. Anlaşılan güzellik mutluluk getirmiyor. Peki, neden güzelliğinden yararlanmayı düşünmüyorsun? Modellik, ya da onun gibi bir şeyler yap.

Bunu düşünmedim değil. Ama şu andaki işimden memnunum. Biliyorum, bir avukat yazıhanesinde çalışmak genç kızların düşlerini süsleyen türden bir iş değil. Ama işimde başarılıyım ve bana ilginç geliyor. Seviyorum kısacası.

Evet, güzelliğinin yanı sıra, bir de kafalı olman daha da kötü, diye mırıldandı Karen. Belki daha az düşünceydin, daha çok mutlu olurdun.

Ondan sonra olanları hatırladıkça Arminel'a bu sözler daha da anlamlı gelecekti. Çünkü Rhys Beringer o günden sonra her öğle ve akşam yemeğinde onunla buluşmakta diretti; birlikte oldukları süre içinde ona öyle cana yakın, öyle kibar, öyle iyi davrandı ki, en sonunda Arminel yelkenleri suya indirdi. On altı yaşındayken. erkeklerle olan ilk acı deneyinden sonra tanç kız ilk kez bir erkeğe güveniyordu. Rhys' n üç haftalık tatili sona erdiğinde Arminel onu gerçekten çok özleyeceğini anlamıştı.

-Neden sen bizim oraya gelmiyorsun? dedi Rhys, gitmeden bir gece önce. Arminel onunla birlikte olmanın mutluluğu ile tatil aşklarının ender olarak ciddi bir ilişkiye dönüştüğü gerçeği arasında bocalıyor, cevap veremiyordu. Rhys devam etti. Biraz dünyaya açılma, gezme zamanın gelmedi mi artık? Bildiğim kadarıyla, düşünmen gereken kimse de yok. Burada ailenden kimse olmadığını biliyorum en azından.

Benim bildiğim kadarıyla da, hiçbir yerde hiç kimsem yok, dedi Arminel. Annesiyle ba bası İngiliz göçmenleriydi. Annesi bir başka adamla kaçınca babası onu bir yetimhaneye bırakmak zorunda kalmış, sonra o da kayıplara karışmıştı. Arminel bir yetimhanede büyümüş, kendisiyle aynı koşullarda olan bir sürü çocuk ve bakıcılarından oluşan geniş bir aile içinde elinden geldiğince mutlu da olmuştu. Çocuklardan birkaçıyla ilişkilerini hâlâ sürdürüyordu. Karen bunlardan biriydi. Ama gerek içinde büyüdüğü koşullar, gerekse görülmemiş güzelliğinin erkekler üzerindeki etkisi genç kızı duygularını daima denetim altında tutmaya ve kendisini koruyucu bir zırh içinde gizlemeye zorlamıştı. İşte ilk kez Rhys bu zırhın içine gir-

meyi başarmıştı.

Arminel, Rhys'ın kolları arasında doğrulmaya çalıştı. Teni genç adamın öpüşleriyle alev alev yanıyordu. Rhys. bu bir peri masalına benziyor. Gerçekler dünyasına döndüğümüzde, her şey gözümüze .bambaşka görünebilir.

Senin için öyle olabilir, ama ben kendi duygularımdan eminim, dedi Rhys, inatla. Kendini duygularının akışına bırakmayı başarırsan, eminim sen de bana hak vereceksin. Genç kızın

kulağına kısık bir sesle fısıldadı. Bir dene. Arminel. Ne kaybedersin? Dünyanın öbür ucuna gidecek değilsin ki! Yalnızca bin iki yüz deniz mili...

Ve Arminel gitmek için çok güçlü bir istek duyuyordu. Yol masraflarını karşılayacak birikmiş parası vardı. Üstelik, eğer ilişkileri bir sonuca ulaşmayacak olursa bile, iyi bir tatil geçirmiş olurdu. Hiçbir şey kaybedecek değildi. Yalnız iyi bir ücret aldığı şimdiki işinden ayrılmak zorunda kalacaktı.

Tabii, Te Nawe'de kalacaksın. dedi Rhys. genç kızı kulağından öperek.

Te Nawe mi? O da nesi?

Rhys. genç kızın bu yabancı sözcüğü söylemekte güçlük çekişine tatlı tatlı güldü. -Yaşa dığım yerin adı. Yeni Zelanda'nın kuzeyinde jüyük bir çiftlik ve malikâne. Denize, kasabaya ve dağlara fazla uzak değildir. Orasını çok seveceksin.

Eminim severim, dedi Arminel kuru bir sesle. Birden aklına başka bir engei gelmişti. Bunu yapamam Rhys. Yeni Zelanda'da bu sorun olmayabilir, ama burada böyle bir davranış hiç de hoş karşılanmaz.

Rhys, genç kızın ellerini ellerinin arasına aia rak gülümsedi. Aptal! Orada annem ve ağa

beyimle birlikte yaşıyorum. Yalnız değilim kil. Nasıl, şimdi kendini güvencede hissediyor musun?

Birden Arminel içinden kahkahalarla gülmeye başladı. Hem rahatlamış, hem de en sonunda kendisini yalnızca dış görünüşüyle değerlendirmeyen bir erkek bulmanın mutluluğunu duymuştu. Annenin varlığı hoşuma'gitti. dedi neşeyle. Ama ağabeyin için bir şey söyleyemeyeceğim.

Söylemesen daha iyi olur zaten, dedi Rhys. anlamlı anlamlı. Kyle'ı çok severim, ama kadınlar üzerinde inanılmaz bir etkisi vardır; işin kötüsü benim kadın arkadaşlarımı da aynı ölçüde etkilemiştir hep.

Peki, ya senin kadınlar üzerindeki etkin? dedi Arminel, gülümseyip genç adamın elini sıkarak.

Ben Kyle'ın yanında hiç kalırım. Rhys bir den ciddileşmişti. Babam biz daha küçükken öldü ve daha büyük olduğundan bütün sorumluluğu Kyle üstlendi. Üstelik, bu sorumluluk oldukça ağırdı. Te Nawe dışında birkaç çiftliğimiz ve şirketlerimiz var. Kyle bütün bunlarla başa çıkmayı başardı, ama bu arada oldukça katı ve çetin bir insan oldu. Kyle'la hiçbir bakımdan boy ölçüşemem. Ama böyle olmasından da memnunum. İşin yükünü o çekiyor, ben ise bu yaşamın keyfini çıkarıyorum.

Arminel ona sokuldu. Ürkütücü birine benziyor.

Sanırım öyle. Rhys, Arminel'ı elinden tuttu, birlikte kumsal boyunca yürümeye başladılar Epeyce geç olmuştu, ama dolunay yollarını aydınlatıyordu. Yemek yemişler, şampanya içmişlerdi ve şimdi de geceye son vermek içlerinden gelmiyordu. Ertesi sabah Rhys erken-

den yola çıkacaktı.

Yürürlerken Rhys devam etti. Gerçekten de ürkütücü ve granit kadar sert bir insandır. Ama kadınların akimı başından aldığını söylemezsem haksızlık etmiş olurum. Sanırım, bu çekicilik gücünden geliyor. Kyle'a bir kez bakarsın ve bu dünyada başaramayacağı, elde edemeyeceği bir şey olmadığını anlarsın. Kadınların en çok aradığı şey de budur. değil mi? Güven duygusu.-

Bence çoğumuzun aradığı sevgidir, dedi Arminel yavaşça. En büyük güvendir sevgi.

Rhys sevgiyle Arminel'ı kucakladı. Çok tatlısın, biliyor musun? dedi fısıltıyla. Çok tatlı, çok temiz ve taptaze. Arminel, sana deli gibi âşık oldum. Te Navve'ye geldiğin zaman yüzüğümü taşımanı istiyorum. Evime nişanlım olarak gelir misin?

Arminel'in boğazına bir şeyler düğümlendi. Gözlerini kaldırdı, Rhys'm yalvaran bakışlarını aydınlık, titrek bir gülümsemeyle karşıladı. Bu doğru bir şey olmaz. \iedi alçak sesle. Böyle bir şeye karar vermeden önce annenle konuşman gerek. Sonra, ben oraya gelmeden fikrini değiştirebilirsin. Sesine doğal, neşeli bir hava vermeye çalıştı. Bilirsin, böyle şeyler olabilir. -

Bana olmayacak, dedi Rhys, kararlı bir sesle. Eğildi, onu küçük dokunuşlarla öpmeye başladı. Öpüşleri bile yalvanrcasmaydı.

Rhys ona aldığı yüzüğü gösterdiği zaman bu isteğe karşı direnebilmek. daha da güçleşmişti Arminel için. Yüzük, çevresi elmaslarla çevrili iri. koyu bir safirden oluşuyordu. Ama Arminel yine de Rhys'm evine onun nişanlısı olarak gitmenin doğru olmadığını biliyordu. Birbirlerini yalnızca üç haftadır tanıyorlardı; evlilik karan için bu yeterli olamazdı.

18

-Sevgilim, seni öyle çok seviyorum ki,- diye fısıldadı Rhys, Arminel'ın ellerini öperek. Hazırlıklara hemen başla ve çabuk gel lütfen. Seni bekleyeceğim.

Ama Rhys onu beklemiyordu. Arminel bir ay sonra Auckland'deki havaalanına indiğinde kendisini karşılamaya kimsenin gelmediğini gördü. Sıkıntılı geçen birkaç dakikadan sonra Arminel valizini alıp bir koltuğa yürüdü, oturdu. Uçuş sarsıntılı geçmiş, genç kız yorulmuştu. Üstelik hâlâ Te Nawe'de nasıl karşılanacağı konusunda kaygılıydı. Rhys'm mektubundan öğrendiği kadarıyla Te Nawe, Auckland'in kuzeyinde, birkaç saat uzaklıktaydı. Herhaide Rhys onu karşılamaya gelmeye gecikmiş, telefon etme olanağını da bulamamıştı.

Uçağın yolcuları bekleme salonunu terk etmiş, bir sonraki Singapur uçağının yolcuları gelmeye başlamıştı. Az sonra adının anons edildiğini duydu. Yeni Zelanda Havayollarının bürosunda beklendiği bildiriliyordu.

Ve evet, işte oradaydı Rhys. Arkası kendisine dönük duruyor, karşısındaki görevli genç kızın büyülenmiş bakışlarından onu da kendine hayran bıraktığı belli oluyordu. Sırtı kendisine dönük olmasına karşın Arminel onu tanımıştı. Nerede olsa tanırdı.

Ona bir adım kala, Rhys? dedi Arminel ve genç adam döndü. Ama, bu Rhys değildi.

Arminel'ın yan heyecanlı, yan endişeli gülümsemesi uçtu gitti. Kyle Beringer, genç kızın uzattığı eli görmezlikten gelerek yoğun, keskin bir dikkatle onu baştan aşağı süzdü. Arminel hiç bu kadar duru ve soğuk gri gözler görmemişti. Buz dağlarının, bulut kümelerinin grisini andıran bu gözler genç kızı duygudan tümüyle yoksun bir ifadeyle inceliyordu. Armi-

17

nel onun bakışlarındaki bu ürpertici soğukluk karşısında ürpererek kendini toparladı, yüzü buz gibi bir ifade aldı.

•Miss Lovett?

Sesi, Rhys'mkinden daha kaim, daha kesin ve çok daha sertti.

Arminel cevap vermeden önce bilinçsizce dudaklarını ıslattı. Yalnızca dudakları değil, nedense bu adamın karşısında boğazı ve ağzının içi de kurumuştu.

Güçlükle yutkunarak cevap verdi. Evet, ben Arminel Lovett'ım. Siz de Rhys'm ağabeyi olmalısınız.

Kyle Beringer. Adam ona doğru elini uzattı, genç kız tüm gövdesi uyuşmuş bir halde taşıması için valizini ona verdi. Adam görevli genç kıza bir şeyler söyledi ve Armmel'ın gelip gelmediğine bakmadan cam kapıya doğru yürüdü. Genç kız ister istemez peşinden gitti.

Soğuk rüzgâr. Arminel'm gövdesini bıçak gibi kesiyordu. Bir yandan tir tir titreyip, bir yandan da adama yetişmeye uğraşırken, yanma aldığı ceketini alelacele üzerine geçirdi.

Adamın uzun bacakları genç kızın kendisine yetişmesini kolaylaştırmak için yavaşlama zahmetine girmiyordu bile. Koyu yeşil, büyük, gösterişli bir arabanın yanma geldiklerinde Kyle Beringer bagajı açıp Arminel'm valizini koydu, sonra içeri girmesi için genç kıza ön kapıyı açtı.

Alabildiğine lüks olan arabanın içi, sıcacıktı. Genç adam aracın önünden dolaşıp direksiyona geçerken Arminel iradesi dışında alt dudağını ısırdı, öylece kaldı. Ne kadar iri yapılı bir adamdı bu böyle! Takım elbisenin gizleye-mediği geniş omuzlar, Rhys'tan epeyce uzun boylu olduğunu vurgulayan uzun, adaleli ba-

caklar bu adama soluk kesici bir güç, bir kendine güven havası veriyordu. Çoğu iri yapılı insanların hantal hareketlerinin tersine, esnek, akıcı, rahat adımlarla yürüyordu bu adam.

Soluk gri gökyüzü üzerinde profili inanılmayacak kadar güzel, kemik yapısı, tek sözcükle, kusursuz, keskin ve sert çizgiliydi. Rhys, kuşkusuz erkek olduğu için, ağabeyinin bir Yunan tanrısı kadar yakışıklı olduğunu söylemeyi unutmuştu. Birden Arminel soğuk soğuk ürperdiğini hissetti. Kendisini karşılayış biçimi onunla dost olamayacağını gösteriyordu. Ama hemen ardından, korkusunun yerini bir kararlılığın aldığını hissetti genç kız. Rhys'la ilişkisi Kyle Beringer'ı ilgilendirmezdi. Gelecekleri hakkında karar verecek kişiler Rhys ile kendisiydi.

Ama yine de Kyle'ı tanımak Arminel için bir çeşit uyarı olmuştu. Eğer Mrs. Beringer de büyük oğlu gibi ürkütücü bir kadınsa, Arminel çok dikkatli olmak zorundaydı.

Genç adam direksiyon başına yerleştiği sırada Arminel ceketini çıkarıyordu.

Verin, dedi sabırsız bir ifadeyle adam, elini uzatarak.

Gerek yok. Kucağımda durur.-

Ve güzelce buruşur. Arkada durması daha iyi.

Böylesine küçük bir şey üzerinde tartışmayı uzatmak aptalca olacağından Arminel ceketi uzattı, ama tam ona verirken elleri birbirine değince genç kız hafifçe irkilerek geri çekilmekten kendini alamadı. Bu kısacık dokunuş bir elektrik şoku etkisi yapmıştı gövdesinde.

Çok kısa bir an, o garip, dupduru gri gözler delercesine Arminel'ın gözlerinin içine dikildi, sonra genç adam dönüp ceketi arka koltuğa koydu.

Sonra kendi ceketini çıkardı, beyaz gömleğinin altından geniş omuzları, hareket halindeki güçlü kasları belirginleşti. Arminel telaşla bakışlarını kaçırdı, gözlerini kucağında duran ellerine dikti. Tüm gövdesini garip, ürpertici bir duygu sarmıştı.

Kyle Beringer hiçbir şey söylememişti, ama Arminel adamın her davranışında yansıyan ters tepkiyi elle tutulurcasına somut hissediyordu. Bu adam kendisine karşı güçlü bir antipati duyuyordu. Birden arabanın içindeki hava yoğun bir düşmanlık duygusuyla elektriklendi, gerginleşti. Bu, genç kızın içini yakıcı bir öfkeyle doldurdu. Bu gergin havanın nedeni neydi?

Çünkü gerginlik yalnızca adamdan kaynaklanmıyordu. Yün kazağının altından Arminel’ ın yüreği de hızlı hızlı çarpıyor, ellerinin içi terliyordu. Gergin gövdesinde garip duygular uyanıyor, teni bir tehlike önsezisiyle ürperiyor-du. İlk bakışta aşktan söz edildiğini çok duymuştu Arminel. Bu da ilk bakışta nefret olmalıydı. Oysa Arminel ona karşı iyi duygular duymaya hazırlamıştı kendisini, ama daha ilk karşılaştıkları anda adamın buz gibi bakışı, onu tepeden tırnağa soğuk bir ifadeyle süzüşü bütün iyi duygulan silip süpürmüştü.

Ama adamın kendisine karşı duyduğuna nefret’ denilebilir miydi? Arminel bundan kuşkuluydu. Çünkü ilk karşılaştıklan an, onu tepeden tırnağa süzmeden önce, kısacık bir süre adamın bakışlarında şoka benzer, güçlü bir sarsıntı belirmişti. Hemen sonra ifade değişmiş, yerini küçümseyici, hakaret dolu bakışlar almıştı.

On dakikadır hiç konuşmadan yol alıyorlardı. Arminel bu yoğun sessizlik altında ezildiğini

20

hissetti. Güçlükle yutkunarak konuştu. -Rhys nerede? Beni karşılayacağını yazmıştı.

Neyse ki, cevap verdiğinde genç adamın sesi doğal ve rahattı. Te Navve'de. Yapması gereken işler var. Diğer şeylerin yanında, çalışmamız da gerekiyor, Miss Lovett.

Elbette. Genç kızın lacivert gözlerinde öfkeli bir kıvılcım yanıp söndü. Umanm, gelişim sizi işlerinizden alıkoymamıştır.

Hayır. Buraya sizin için gelmedim, zaten Auckland’deydim.

Evet, bu kadar açık koymuştu meseleyi işte. Uçak kiralayıp gökyüzüne yazsa, Arminel’m oraya gelişini onaylamadığını bu kadar açık seçik ilan edemezdi. Arminel başını çevirdi, görmeyen gözlerle camdan dışarı bakmaya başladı. Bu apaçık düşmanlık onu çok rahatsız etmiş. ama aynı zamanda öfkeli bir kararlılık da vermişti. Kişiliğinin bu yanı, bu sarsılmaz kararlılığı, dış görünüşünün ince, duyarlı görünüşüyle çelişiyordu. Öyle ki, bu yanıyla karşılaşanlar genellikle çok şaşırırlardı. Arminel oa-şını hafifçe geriye doğru attı, kusursuz güzellikteki profili kaya gibi sert bir ifadeye büründü. Eğer Kyle Beringer ona savaş açtıysa, Arminel kavgadan kaçmayacaktı. Belki güzel ama beyinsiz biri gibi görünebilirdi, ama öyle olmadığını kanıtlayacaktı. Bu kolay incinir güzelliğinin altında nasıl sarsılmaz bir irade, güçlü bir kişilik ve cesaret sahibi olduğunu göreceklerdi.

Rhys, ağabeyinin kadınlara çok çekici geldiğini söylemişti, ama işte demek ki, ilk bakışta, ona düşmanlık duyan bir kadın da çıkmıştı.

Bir süre Auckland’de yol aldılar. Yapılara rağmen yeşil bir kentti burası. Yoğun yağmurlar zengin bir bitki örtüsü meydana getirmişti.

21

Bir süre sonra kentin dış mahallelerine ulaştılar. Burada geniş çayırlar, gür. yemyeşil ağaçlar dikkati çekiyordu. Daha sonra kenti geride bıraktılar.

Arabanın içindeki gergin ve soğuk havaya rağmen, Arminel manzarayı ilgiyle izlemekten kendini alamadı. Özellikle sayısız küçük yanardağların görünümü son derece ilginçti. Ağaçlarla kaplı en büyüğü dışında tüm yanardağların yamaçları setlerle çevrelenmişti.

Arminel, merakını yenemeyerek sordu. Yanardağların çevrelerindeki çizgiler ne? Patika mı?>

Maori kabileleri bunları bir çeşit kale olarak kullanırlarmış, dedi Kyle Beringer. Gördüğünüz setler de korunma amacıyla yapılmış. Maoriler savaş taktiklerini çok iyi bilirlermiş. Ta o zamanlarda siper kazarlar, sivrilttikleri kazıkları silah olarak kullanırlarmış.

Arminel başını salladı. Burası volkanik arazi ise, toprak çok verimli olmalı.

Hem de çok. Bu bölgeye ‘Tamaki-makau-rau’ adı verilmiş. Bin sevgililer Tamaki’si demek. Tamaki ise savaş demek. Anlayacağınız, uğruna pek çok savaş verilmiş bu toprakların. Eski Maoriler, savaşçı, gururlu ve son derece çalışkan insanlarmış.

Bu volkanlar kaç yıllık acaba? Arminel. genç adamın yüzünde beliren alaycı gülümsemeyi görünce hemen ekledi. Dağların yaşlarının milyon yılla ölçüldüğünü biliyorum. Ama o kadar küçük ve yeni görünüyorlar ki. Çocukların kumdan kaleleri gibi.

Coğrafya açısından genç sayılırlar. Yüz bin yıldan az bir geçmişleri var. Başıyla sağ taraftaki bir adayı gösterdi. Sözgelimi. Rangito to yalnızca birkaç yüzyıl yaşında. Sol tarafa

22

bakarsanız, kıyının daire biçimini aldığını, neredeyse bir göl oluşturduğunu görürsünüz. Daha ilerde başkaları da var. Bunlar eski yanardağ patlamalarının kalıntıları.

Demek bir zamanlar burası oldukça hareketliymiş.

Neyse ki o zamanlar buralarda insan yaşamıyordu, dedi Kyle Beringer, sesinde belli belirsiz, küçümseyici bir alayla. Arminel, sinirden bütün tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Biliyorum. Maoriler buralara bin yıl önce geldiler, değil mi?

Evet. Tahiti’den deniz yoluyla, büyük bir olasılıkla Cook Adaları üzerinden geldiler. Arkeolojik kazılarda yapılan karbonla belirleme çalışmalarına göre İsa'dan sonra 900 yıllarında buralara gelmişler. Kısa bir süre sustuktan sonra ekledi. Araştırmaya mı başladınız Miss Lovett?

Çocukken, arkeolog olma fikri düşlerini süslerdi Arminel’ın. Koşullar buna olanak tanımamıştı, ama bu alana her zaman ilgi duymuştu. P&sifik Okyanusu kıyılarında. Avustralya'da ya-, şarr.ak, arkeoloji alanına olan ilgisini Polinezya-lıların geçmişine yöneltmişti. Maoriler de Po-linezyalıların bir kolunu oluşturuyordu. Maoriler çift gövdeli kanolarıyla Hawaii Denızi'n-den Paskalya Adasına ve Yeni Zelanda'ya kadar dört bir yana uzanmışlar ve her gittikleri yeri egemenlikleri altına almışlardı. Bu yüzden kimi araştırmacılar onlara Güney Denizlerinin Vikingleri adını vermişti.

Ama Arminel. Kyle Beringer’m bu soruyu soruş tarzından, ya da sesinde belli belirsiz kendini duyuran aşağılamadan hiç hoşlanmamıştı Dış görünüşünden beklenmeyen dikbaşlı bir ha-

23

zırcevaplıkla karşılık verdi. Elbette. Bir tatilden en iyi şekilde yararlanabilmek için, insanın gittiği yer hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmesi gerektiğine inanırım.

Yani bu sizce... bir tatil mi? Soğuk gri gözler bir kez daha ondan yana çevrildi. Arminel yine aynı ürpertiyi duydu. Her neyse, diye devam etti Kyle. Bana kalırsa, Rhys kalmak için sizi ikna edebileceğinden emin.

'Ve sen de gitmem için elinden geleni yapmaya kararlısın, değil mi?’ dedi Arminel içinden. Ama neden böyleydi? Neden kendisine bu kadar karşıydı bu adam?

Şu olağanüstü lüks ve görkemli araba bu sorunun cevabı hakkında bir ipucu veriyordu. Arminel, Rhys’ın ailesinin varlıklı olduğunu bi liyordu. Ama bu araba Beringer ailesinin ‘var-lıklı’dan da öte, para içinde yüzdüğünü gösteriyordu. Demek Kyle Beringer kendisini zengin bir koca peşinde koşan basit bir servet avcısı olarak görüyordu.

Arminel isteksizce ondan yana bir göz attı. Evet, bu adam tam da böyle düşünebilecek biriydi. Son derece biçimli dudaklannda yansıyan cinsellik dışında yüz çizgilerinde herhangi

bir duyarlılığı çağrıştıran en küçük bir yumuşaklık yoktu. Kyle Beringer âşık olacak, hatta aşka inanacak bir adam değildi.

Arminel’ın dolgun, yumuşak çizgilerle biçimlenen ağzı kızgınlıkla gerildi. Yaşamında hiçbir erkeğe karşı bu kadar güçlü bir tepki duymamıştı. Üstelik bir adamın içinde uyandırdığı o garip, ürpertici etki genç kıza bir tehlike önsezisi gibi geliyordu. Aynca Kyle Beringer’ın da kendisine karşı benzer bir etkilenme duyduğunu sezmişti. Kendisini ilk gördüğü anda gözlerinde beliren o derin sarsıntı, bir servet av-

24

cısına duyulan tepkiden çok farklıydı.

İçindeki ilk dürtü, bunun kendisi için yalnızca bir tatil olduğunu, bu arada Rhys’la birbirlerine olan duygularını daha iyi anlama, birbirlerini daha yakından tanıma fırsatını bulacaklarını söylemekti. Ama Rhys’a karşı duyduğu bir çeşit sadakat duygusu onu engelledi. Bes-oelli Rhys, ağabeyinin tavrına kızıp, söylemesi gerekenden çok daha fazlasını söylemiş olmalıydı. Eğer Arminel onu yalancı çıkaracak olursa, fthys’ı aptal durumuna düşürecekti.

Ama ilişkileri hakkmda olumlu ya da olumsuz bir karar verildiğinde, aptal durumuna düşecek olan Kyle Beringer'dı.

İyi ama, Kyle Beringer neden onun için birden bu kadar önem kazanıvermişti. Arminel bu sorunun cevabını henüz bilmiyordu.

25

İKİNCİ BÖLÜM

Bir saat kadar dar vadiler ve yüksek tepeler boyunca yol aldılar. Hiç konuşmuyorlardı. Arminel dayanamayıp sordu. Te Navve’ye daha ne kadar var?

Yalnızca birkaç kilometre. En yakın kasabadan yanm saatlik uzaktayız. Korkarım, Sörf Cenneti’) den çok farklı bulacaksınız burasını.-

Haklısınız. Hayır, kışkırtmalarına katılıp kaba bir cevap vermeyecekti. Te Nawe ne demek?

Yara izi demek. Kısa bir süre susup devam etti. Rhys’ın size bunu söylememesine çok şaşırdım. Oysa başka türlü bilgiler vermekten hiç de kaçınmamış.

Belki de ilgi duyacağımı düşünmemiştir. diye cevap verdi Arminel, sahte bir tatlılıkla. Tahmin edersiniz, başka şeylerle uğraşamaya-cak kadar birbirimizle ilgiliydik. Neden ‘Yara İzi' adı verilmiş? Garip bir ad.

Eğer cevabı onu kızdırmışsa bile, Kyle Berin-ger bunu belli etmedi. Sesi her zamanki gibi soğuk ve ifadesizdi. Te Nawe’nin bulunduğu tepe çok büyük bir yarıkla ikiye ayrılmıştır. Ya-nk yüzlerce yıl önce oluşmuş olmalı. Şimdi yoğun bir bitki örtüsüyle kaplanmış durumda. Ama eski çağlarda denizciler için, yön belirleme amacıyla, bir işaret işlevi görüyormuş. O zamanlar deniz başlıca ulaşım yoluydu.

Kısa bir aradan sonra Arminel’a bakmadan sordu. Araba kullanır mısınız Miss Lovett?-

26

Hayır.

Yazık. Çiftlikte kapalı kalacaksınız. Belki de Rhys’m size öğretmesi iyi olur... Tabii burada yeterince uzun süre kalırsanız.

Arminel'ın cevap vermesine fırsat kalmadan virajdan karşılarına dev gibi bir tanker çıktı. Yol iki araca yer bırakmayacak kadar dardı. İki araç ancak birkaç santim arayla, birbirlerine sürtünürcesine geçerlerken Arminel küçük bir dehşet çığlığı atarak oturduğu koltuğa iki eliyle yapıştı.

Oysa iki aracın da sürücülerinin keyfi yerinde olmalıydı ki, klakson çalarak birbirlerini selamladılar, Kyle adama el salladı.

Araba kullanmayı öğrenmek isteyeceğimi sanmıyorum, dedi Arminel, tuttuğu soluğunu yavaşça bırakarak. Özellikle, eğer her köşeden karşıma böyle dört tekerlekli canavarlar çmacaksa. Tanrı aşkına, neydi o öyle?

Bir süt tankeri. Her gün hayvan çiftliklerinden alınan süt. peynir ve süt tozu yapılmak üzere fabrikalara taşınır. Genç adam dönüp Ar-minel'ın bembeyaz kesilmiş yüzüne bir göz attı.

Ayrıca bir d.e gübre kamyonları vardır. Havadan gübreleme için gübre, kamyonlarla küçük uçak pistine taşınır. Ve tabii bir de hayvan taşıyan treylerli kamyonlar var.

Galiba beni korkutmaya çalışıyorsunuz. dedi Arminel rahat ve doğal bir tavırla. İnsan zamanla her şeye alışabilir hiç kuşkusuz.

Ve hiç kuşkusuz para bunda en büyük itici güçtür. Adamın güçlü, güneş yanığı elleri direksiyonu çevirdi ve çok büyük bir kapıdan yepyeni bir araziye girdiler.

Te Nawe. dedi genç adam yumuşak bir sesle, sanki az önce Arminel'a hakaret eden o değilmiş gibi.

27

Arminel dudağını ısırarak çevresine bakındı. Uçsuz bucaksız bir alana ağıllar, ambarlar ve çeşitli çiftlik yapıları yayılmıştı. Daha ilerde, çok güzel bahçeler içinde, iki ev görünüyordu.

Bunların da ilersinde, geniş bir plato üzerinde bir saray yavrusunu andıran malikâne yer alıyordu.

Verandaları, yarım daire biçiminde çıkıntılı pencereleri ve verimli topraklardan denize kadar çok geniş bir alana bakan kulesi ile malikâne Victoria dönemi mimarisi tarzında yapılmıştı.

Arminel. dudakları hayranlıkla aralanmış bir halde, derin bir soluk alarak öne doğru eğildi. Çınar kadar büyük manolya ağaçlan, kokuları çevreyi saran, renkleri göz alan leylak ve ıhlamur ağaçlanyla malikânenin çevresi cennettep bir köşe gibiydi.

Uzun araba yolu kıvrılarak evin önüne çıkıyordu. Kyle arabayı evin arkasına dolaştırarak malikânenin iki kolunun oluşturduğu avlunun yanındaki geniş garajın önüne park etti. Her yan renk renk bahar çiçekleriyle cıvıl cıvıldı.

Arminel arabadan çıktığında garajda bir araba ve bir de Land Rover olduğunu gördü. Genç kız karşılaştığı bu olağanüstü zenginlik karşısında şaşkına dönmüştü. Rhys'ın ailesi hakkında verdiği birkaç cümlelik bilgi Beringerlann gerçek konumunu yansıtmaktan çok uzaktı. Elinde olmadan Kyle'a döndü, ama genç adamın son derece kapalı ve soğuk bir yüz ifadesiyle bagajdan valizini çıkarmakta olduğunu gömünce öfkeyle dudaklarını kıstı. Zengin ya da değil, bunlar da insandı işte, eninde sonunda. En önemlisi, Rhys hiçbir zaman Arminel'a karşı kendini beğenmiş bir tavır takınmamış, onu 'tüçümsememişti.

28

Hazır mısınız?

Ne için?' diye düşündü Arminel. 'Giyotine gitmek için mi?' Gerçekten, kendini bir idam mahkûmu gibi hissediyordu. Başını sallayarak Kyle'la birlikte yürümeye başladı. Onun uzun boylu, geniş omuzlu yapısı yanında kendini alabildiğine küçük ve güçsüz hissediyordu.

Kapıyı, merakını gizlemeye çalıştığı bakışlarından belli olan zayıf bir kadın açtı. Bu kadının Mrs. Beringer olmadığına hiç kuşku yoktu.

Bu bayan, Arminel, dedi Kyle Beringer, zoraki bir nezaketle. Arminel, bu hanım Judy Caird, malikânenin yöneticisidir.

İki kadın mınltı halinde selâmlaştılar, el sıkıştılar, sonra Mrs. Caird, Kyle'a döndü. Annen sizi bekliyor, dedi aceleyle.

O halde, Arminel'ı anneme sen götürür müsün? Ben bu arada valizini odasına çıkarırım.

Tabii. Sonra, Altın yatak odası, Kyle, diye ekledi Mrs. Caird. Genç adam başıyla anladığını belirtti; Mrs. Caird tekrar Arminel'a döndü. Bu taraftan Miss Lovett.

Ev, ahşap kaplama duvarları ve çok yüksek tavanı ile göz kamaştırıcı güzellikte, üstelik soluk kesecek kadar görkemliydi. Bir duvarın önünde, metal kısımları pınl pırıl pirinçten, tahtası ayna gibi parlayan Kore işi antika bir sandık duruyordu. Arminel görgüsüz bir taşralı gibi meraklı gözlerle çevresine bakmamaya çalışıyordu, ama duvarlardaki çok değerli oldukları belli olan tablolar gözünden kaçmadı.

Ev sahibesinin kendisini beklediği salon, Ar-minel'ın alışık olduğu oturma odalarından en az iki kat büyüklükteydi. İçeri girer girmez genç kız, kendisini karşılamak üzere ayağa kalkan uzun boylu kadınla göz göze geldi. İki

kadın bir süre birbirlerini tartarcasma bakıştılar. Sonra Mrs. Beringer dağlardan kaynaklanan pınarlar kadar soğuk bir sesle konuştu.

•Hoş geldin. Arminel. Yolculuğun iyi geçti mi?

•Biraz sarsıntılıydı, ama yine de rahat geldim.

Besbelli. Mrs. Beringer, genç kızı, her ne kadar oııaylamasa da, nezaket kurallarını yerine getirmeye kararlıydı. Arminel da bunun altında kalmayacaktı kuşkusuz. -Beni evinizde konuk etmekle büyük incelik gösterdiniz, diye mırıldandı. Bir yandan da Bhys'mkilere bu kadar benzeyen gözlerin sıcaklık ve canayakın-lıktan nasıl bu kadar uzak olabildiğini düşünüyordu.

Rica ederim. Umarım buradaki tatilinden memnun kalırsın.

İşte. Arminel'ı nereye oturttuğu daha ilk konuşmalarından ortaya çıkmıştı. Memnun kalacağımdan eminim.

Orta yaşlı kadın, kâhyaya döndü. Miss Lo-•vett çay içmek ister sanırım.

Hemen getiriyorum, dedikten sonra Mrs. Caird salondan çıktı. Arminel sanki en yaıtın dostu tarafından terk edilmiş gibi hissetti kendini. Aslında Mrs. Caird'den öyle pek candan bir yakınlık görmüş değildi, ama en azından kadın Beringerlann düşman bakışlarıyla karşılanmamıştı kendisini.

Lütfen otur Arminel.

Mrs. Beringer, Arminel'ın otu-masını bekledikten sonra kendisi de oturdu ve az önce bı-ı aktığı elişini tekrar kucağına aldı, genç kıza yüzyıl gibi gelen birkaç dakika dikkatini el işine verdi. Sonra birden keskin, araştı: :n gözlerini genç kıza dikti.

Olağanüstü güzel bir kızsın, Arminel. Rhys geldiğind n beri seni dilinden düşürmüyor. Ama her aşk serüveninin başlarında dünyaya pembe gözlüklerle bakar. Galiba, senin bir büro işinde çalıştığını söylemişti.

Bu küçümseyici ifade tarzı karşısında Armi-' nel soğukkanlılığını korumaya çalıştı, gülümsedi. Bir avukat yazıhanesinde çalışıyorum.

'Çalışıyordum,' demesi gerekiyordu aslında ve o anda, işinden istifa etmesi dünyanın en aptal davranışı olarak göründü genç kıza.

ilginç. Gerçekte, Mrs. Beringer’ın bu işi ne kadar sıkıcı ve kalitesiz gördüğünü gösteriyordu bu sözler. Bu dış görünüşünle daha hareketli bir iş bulabilirdin. Fotomodellik, sözgelimi.

Ben işimi seviyorum, dedi Arminel, soğukkanlı bir kendine güvenle.

Mrs. Beringer düşünceli bir ifadeyle başını eğip, elişi işlemeye devam etti. Aksanın Avust-ralyalı’ya benzemiyor.

Annemle babam Devon'lı.

Galiba, Rhys senin yetim olduğunu söylemişti.

Bilmiyorum. Arminel'm lacivert gözlerinde küçük kıvılcımlar yanıp söndü. Bu kadar açık bir biçimde hoş karşılanmamak onu ürpertiyor, korkutuyordu. Ama içini kaplamaya başlayan öfke garip bir güç ve kendine güven vermişti genç kıza.

Anlayamadım? Son derece biçimli kaşlar hafifçe yukarı kalktı.

Annemle babam, her biri ayn ayrı, başlarını alıp gittiler.

Mrs. Beringer tatsız bir ifadeyle dudaklarını büktü. Aman Tanrım! Ne büyük sorumsuzluk.

Arminel neşeli bir kayıtsızlık ifadesine bü-

rünmeye çalıştı. Gerçekten, her ikisi de sorumluluktan çok uzaklarmış.

Mizah yeteneğinden en küçük bir kırıntı kalmış olsa, belki esprili cevaplar vererek bu sorgulamaya katlanabilirdi. ‘Rhys!’ diye haykırıyordu içinden. ‘Ah Rhys! Neden, neden bana daha önceden söylemedin!’

Demek bir yetimhanede büyüdün.

Öyle sayılır.

Trajik! Mrs. Beringer, gümüş ve Çin porseleninden oluşan bir çay takımı tepsisiyle içeri giren Mrs. Caird’ı görünce elindeki işi tekrar yanına bıraktı. Sehpaya konulan tepsinin içinde üç fincan vardı. Demek Kyle da onlarla birlikte çay içecek ve hiç kuşkusuz, bu istenmeyen konuğun kendini aşağı tabakadan bir fazlalık hissetmesini sağlamaya çalışan annesini, çabalarında yalnız bırakmayacaktı.

Gerçekten de az sonra dışarda, az önce salondan çıkan ftîrs. Caird'a, kalın ve derinden gelen sesiyle bir şeyler söylediği duyuldu, arkasından kapı açıldı ve genç adam içeri girdi.

Arminel’ın gözleri ondan yana çevrildi, kısa bir süre onun üzerinde kaldıktan sonra hızla başka yöne kaydı. Kyle koyu renk takım elbisesini çıkarmış, gündelik bir pantolon ve çarpıcı gövdesinin çizgilerini belirginleştiren açık renk çizgili bir gömlek giymişti. Varlığı bir anda salonu doldurmuştu. Çevresine olağanüstü güçlü ve tehlikeli bir erkeksi çekicilik yayılıyordu.

Arminel kuruyan dudaklarını bir yudum çayla ıslattı ve onun da saldırıya katılmasını bekledi.

Kyle kayıtsız bir baş hareketiyle onu selamladı. annesinin uzattığı çay fincanını aldı. Rhys nerede? diye sordu sonra.

Sandiman'de. Sürüyü Körfet Il’ye götürüyor. Rapora göre hava rüzgârlı ve yağmurlu olacakmış. Sen de Sandiman'in çok açık bir yer olduğunu söylemiştin.

Öyle. Kyle, Arminel'a döndü. Her otlağın bir adı vardır burada. Rhys koyun ve kuzulardan oluşar bir sürüyü daha korunaklı bir otlağa götürüyor. Ne zaman gitti?

İki saat kadar oluyor, diye cevap verdi annesi. Sesi alabildiğine ifadesizdi. Şu sıraiar dönmesi gerek. Mrs. Beringer bakışlarını Ar-minel'a çevirdi. Burada erkekler gün boyunca çalışırlar. Genellikle, kahvaltı saatinden önce çıkarlar, karanlık çökmeden dönmezler. Şimdi

işlerin en yoğun olduğu zaman. Tabii iş her zaman çok, ama baharda özellikle yoğundur. Söylesene Arminel. ata biner misin?

Bunu, tıpkı Kyle'm araba kullanıp kullanamadığını sorduğu zamanki ses tonuyla sormuştu. Arminel kendini tutup Kyle'dan yana bakmadı.

Hayır, şimdiye kadar hiç ata binmedim. Ve meraklısı da değildi, ama bunu yüksek sesle söylemedi.

-Ne kötü. dedi Mrs. Beringer, üzülmüş gibi. Oysa aldığı cevaptan memnun olduğunu gizleyememişti. Korkarım bu çevreyi gezmeni engelleyecek. Te Navve'de yollar çok düzgündür, ama arazi öyle engebeli ki genellikle atla dolaşırız. Galiba sen malikâne dışına pek çıkamayacaksın. Umarım, bu sakin yaşantımız seni sıkmaz.

Ben hiçbir zaman sıkılmam, dedi Arminel. Öfkeden, ihtiyatı elden bıraktığının farkında değildi. İnsanları incelemek, hep çok ilginç bir uğraş olmuştur benim için. Sonra, uzun yürüyüşlere çıkmaya bayılırım. Ve tabii işleriniz-

de yardımcı olmama izin verirseniz çok sevinirim. Sanırım Mrs. Caird her şeyle tek başına uğraşmıyor.

Mrs. Beringer’m eli çay fincanına uzandığında iri bir elmas ışıl ışıl parladı ve kadın ilk kez biraz olsun duygu taşıyan bir sesle cevap verdi. Hayır, elbette tek başına uğraşmıyor. Her eski yapı gibi bu malikâne de sürekli bakım ister. Tabii çok dikkatli olunması gerek çünkü hazine değerinde eşyalarla dolu.

• Ben çok çabuk öğrenirim, dedi Arminel. Çayın varlığı ona çok yardımcı oluyordu. Yoksa ellerini nereye koyacağını, ne yapacağını bilemeyecekti. Belki de Mrs. Beringer da o elişini tam kendisiyle ilk kez görüştüğü bir sırada bu nedenle eline alma ihtiyacını hissetmiş, böylece daha avantajlı bir duruma geçmişti.

Bir şeyler yemez miydin? dedi Mrs. Beringer. Bence çok zayıfsın. Vücut ölçülerini korumak için her zaman rejim mi yapmak zorundasın?

Hayır. Ayrıca, teşekkür ederim, şu anda bir şey yemek istemiyorum. Her ne kadar çok lezzetli görünseler de...

Bunları söylerken Arminel. Kyle Beringer'a baktı, onun soğukkanlı ve rahat bir tavırla kendisini dikkatle inceleyen gözleriyle karşılaştı. Ondan bir yardım gelmeyeceği apaçıktı, ama anlaşılan içgüdüsel bir adalet duygusu olmalıydı ki, annesinin saldırısına katılmıyor, teke tek dövüşmelerini sağlıyordu böylece.

Uzunca bir süre göz göze bakıştıktan sonra Arminel kirpiklerini indirdi; çünkü bu adam korkutuyordu onu. Mrs. Beringer’la başa çıkabilirdi, ama Kyle Beringer’da genç kızı diken üstünde tutan, sinirlerini yay gibi geren tehdit edici bir şeyler vardı. Keskin bir dikkatle, ha-

fifçe kısılmış gözlerini Arminel’m yüzünden ayırmıyordu hiç. Genç kız ise rahatsız edici bir biçimde bunun bilincindeydi.

Neyse ki şu anda, annesiyle çiftlik ve malikâne hakkında konuşuyorlardı. Anlaşılan Kyle birkaç gündür evden uzak kalmıştı, şimdi de yokluğunda olup bitenleri öğrenmeye çalışıyordu. Çay içildikten sonra, Mrs. Beringer. Armi-nel’ı odasına çıkarmayı önerdi. Birlikte salondan çıkıp uzun bir koridor boyunca yürüdüler.

İşte burası, dedi kadın kapıyı açarak. Umarım seversin. Kendine ait bir banyon var. Şu karşıki kapı. Bir isteğin olursa, bana bildir.

Teşekkür ederim. Arminel gözlerini Mrs. Beringer'ın gözlerinden ayırmadan devam etti. Bir duş alıp biraz dinlenmek istiyordum, mümkünse.

Çok makul. Yedi buçuk civarında yemeğe otururuz. Ondan önce birisi gelip seni alır.

Az sonra yalnız kalan Arminel, şimdi hiç çekinmeden gözlerini rahatça bu inanılmaz odada dolaştırma olanağını bulmuştu. Siyah üzerine altın sarısı desenli kâğıtla kaplı duvarlara bakarken hafif bir ıslık çaldı. Tavan bile aynı duvar kâğıdı ile kaplıydı! Yatağın başu-cunun yaslandığı duvarda da dev bir yağlıboya tablo asılıydı. Tablo, gözalıcı çiçekleri, vahşi hayvanları ve insanlarıyla çarpıcı bir renk cümbüşü içindeydi. Daha ilk bakışta, uzak dünyaların gizemli, heyecan verici, sarhoş edici erotik atmosferi insanı irkiltiyordu. Çift kişilik ve dört yüksek ayaklı karyolanın üzerindeki, siyah, kan kırmızı ve altın sarısı kare biçimindeki parçalardan yapılmış örtü ise aynı ölçüde sıcak ve davetkârdı. Odadaki cıvıl cıvıl şekil ve renk karmaşası içinde gözü dinlendirici tek şey düz san perdeler ve siyah halıydı.

35

Oda tümüyle, garip bir şekilde, cinselliği, fiziki hazlara çağrıyı ve baştan çıkarıcı bir sıcaklığı duyuruyordu insana. Arminel gözlerini odada gezdirirken, burasının Kesinlikle dinlendirici, rahatlatıcı bir oda olmadığını düşündü. Yalnızca arzulu, tutkulu aşk dakikalarından sonraki tatlı, mutluluk dolu yorgunluğu yaşamaya uygun olabilirdi. Birden dehşet verici bir tablo canlandı gözlerinin önünde. Şu yatak üzerinde Kyle Beringer'la kendisini, çıplak gövdeleri birbirine dolanmış bir halde görür gibi olmuştu bir an için. Görüntüyü telaşla kafasından kovarken yanaklarına ateş bastı. Herhalde. Kyle'dan ürktüğü, onu tehdit edici bir unsur olarak gördüğü için, bilinçaltının oynadığı bir oyundu bu. Eğer böyle giderse ruhsal dengesini kaybedebilirdi.

Hızla valizini açtı, giysilerini çıkarıp dolaba astı ve banyoya geçti. Burası da cinselliği çağrıştıran tarzda döşenmişti. Duş alırken evin diğer yerleriyle tam bir karşıtlık içinde olan bu odayla banyoyu kimin dekore etmiş olabileceğini düşündü. Kesinlikle Mrs. Beringer olamazdı.

Banyodan çıktıktan sonra geceliğini giyip yatağa uzandı. Bir yandan yorgunluk, bir yandan da dayanılması güç yoğun gerginlik ve baskı ile kendini çok yorgun hissediyordu. Esnedi. gözKapakları düştü, çok geçmeden derin bir uykuya dalmıştı.

Israrla çalınan kapının sesiyle uyandı. Bu Rhys olmalıydı. Telaşla yataktan fırlayıp, yüzü heyecandan al al, kapıya koştu.

-Sevgilim! diye bağırdı' Rhys ve genç kızı özlemle kollarına aldı, dudaklarını dudaklarına bastırdı.

36

Dudakları öyle sıcak ve sevgi doluydu _ki, Arminel her zamankinden daha büyük bir istekle onun öpüşüne karşılık verdi, genç adamın yüzünü ellerinin arasında tuttu. Seni ne kadar çok özledim, bir bilsen. diye fısıldadı Ehys. Benim güzel sevgilim, dur da sana bir bakayım.

Ama daha yeni uyandım. diye itiraz etti Arminel. Gülümserken dudakları bir çiçek gibi taze ve kırmızıydı. Kim bilir ne kadar kötü görünüyorumdur.

Sen her zaman kusursuz güzelliktesindir. Genç adamın gözleri özlem ve sabırsızlıkla parlıyordu. Tanrım, seni ne kadar çok bekledim! İyi ki geldin! •

Rhys'ın arkasından, çelik gibi soğuk, keskin ve küçümseyici bir tonda, kaim bir ses duyuldu. Arkadaşın daha bir süre burada kalacağına göre neden izin vermiyorsun önce bir giyinsin? •

Anında, Rhys'ın elleri. Arminel'ın kollarında kasıldı kaldı. Ama sonra, sanki ağabeyinin söylediğini yapmak zorundaymış gibi, elleri gevşedi ve iki yana düştü.

Kusura bakma sevgilim, dedi Rhys. tam arkasında durup gözlerini Arminel'm yüzüne dikmiş olan Kyle'a bir kez dönüp bakmadan. Genç kız, Kyle'm bu ısrarlı ve dik bakışlarını, meydan okuyan bir ifadeyle başını hafifçe arkaya atarak karşıladı. Bu kez genç adamın gözleri Arminel'ın gövdesine doğru kaydı, göğüslerinin yumuşak kabarıklığında takılı kaldı. Öyle keskin ve delici bir bakıştı ki bu, genç kıza üzerindeki gecelik tümüyle şeffafmış gibi geldi.

On dakika sonra gelir alırım seni, dedi Rhys, az önceki o garip, aç bakışlarla.

Kyle kaşlarını kaldırdı. Eline yüzüne çeki

düzen vermesi için ona biraz zaman tanı. Yarım saat olsun.

On dakika yeter, dedi Arminel, Rhys'a tatlı tatlı gülümseyerek. On dakika sonra hazır olurum.

Gerçekten on dakikada hazır oldu, ama ucu ucuna yetişti. Çünkü böyle bir malikânedeki akşam yemeğine ne tür bir şey giyileceği hakkında hiç fikri yoktu. Tam bir gece kıyafeti olmamalıydı, ama kuşkusuz bir pantolon bir bluzla da olmazdı.

Sonunda uzun kolları manşetli, gömlek yakalı, parlak kırmızı bir elbise giydi. Kalın lame bir kemer ince belini süslüyordu. Kemere uyan iki kalın altın bilezik ve onlara uygun uzun altın küpeler taktı. Dudağına koyu renk bir ruj sürmek yerine yalnızca parlatıcıyla yetindi. Uzun, simsiyah kirpikleri rimeli gereksiz kılıyordu. Yalnızca açık renk, parlak bir far sürdü.

Parfüm ise genç kızın tek lüksüydü. O gece üzerine giydiği de dahil, tüm giysilerini kendi dikerdi. Onu büyüten manevi annelerinden biri öğretmişti dikiş dikmeyi.

En sevdiği ve sürekli kullandığı Ivoire marka parfümü, kokusunu hazla içine çekerek boynuna, bileklerine sürdü. O gece kaldığı ve ilk bakışta vurulduğu o yatak odası gibi, uzak ülkeler kadar ilginç ve gizemli olmaya karar vermişti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Arminel'm giyimi ortama çok uygun düşmüştü. Çünkü Mrs. Beringer da, çok zarif bir kesimi olan ve açık yakası ile resmi bir havadan kurtulan siyah bir elbise giymişti. Her şeyi, kulaklarındaki elmas küpeler ve pırıl pırıl taşıı yüzüğü ile, zengin ve güçlü bir ailenin kadın yöneticisi rolüne tıpatıp uyuyordu.

Son dçrece kibar, ama bir o kadar da soğuk Lir tavırla, büyük oğlunun davranış biçimini izleyerek, inceliği ve nezaket kurallarını Arminel la aralarındaki uçurumu vurgulayan bir silah olarak kullanıyordu. Bu silah, çok zengin, kültürlü, olgun bir kadınla, hiçbir sosyal konumu olmayan genç bir kızın ayrı dünyalarını büyük bir ustalıkla belirginleştiriyordu.

Elindeki kristal şarap kadehiyle Arminel, Rhys'ın havayı yumuşatma girişimlerine bir türlü cevap veremiyordu. Odanın havası yoğun bir gerginlikle yapış yapış, alabildiğine ağır ve bunaltıcıydı. Ve ne Mrs. Beringer. ne de Kyle bu havayı gidermek için parmaklarının ucunu kıpırdatıyorlardı.

Birkaç dakika sonra Rhys, pes ederek sessizliğe gömüldü. Bu kez Mrs. Beringer görünürde nazik sözcüklerle dile getirilen ama gerçekte incelikten uzak bir sorgulamayla konuşmayı açtı. Sorgulama, her şeye sahip bir aile ile hiçbir şeyi olmayan bir kız arasındaki uçurumu daha da belirginleştiriyordu.

Arminel, haksızlık etmeme çabasıyla, kendi-

sini Mrs. Beringer'ın yerine koycıu. Kuşkusuz kendisi de aynı durumda olsaydı, oğlunun kız arkadaşını yakından tanımak isteyecekti. Bu düşünceyle, soruları daha hoşgörüyle, sakin ve yumuşak bir tavırla cevaplandırdı. Gere Rhys' in gittikçe büyüyen tedirginliğini, gerekse ağabeyinin keskin dikkatini görmezlikten geliyordu. Hatta bir ara Rhys'a güven verici bir ifadeyle. gittikçe yüzünün daha da asılmasına neden olan tepkisinin patlak vermesini engellemek için tatlı tatlı gülümsedi. Sonra gözleri, şömineye yaslanmış, bakışlarını düşünceli bir ifadeyle elinde tuttuğu kadehe dikmiş Kyle'a doğru kaydı. Genç adam sanki bunu hissetmiş gibi ansızın gözlerini kaldırdı, öyle duyarsız, soğuk bir ifade ile genç kızı süzdü ki Arminel tüylerinin ürperdiğini hissetti. Ama onuru savaş alanından kaçmasını engellediğinden başını hafifçe geriye atıp genç adamın keskin bakışlarını aynı ifadeyle karşıladı. Kyle acımasız bir açıklıkla gülümsedi, gözleri Arminel'ın yanında oturan kardeşine kaydı.

Arminel nedense, kendisinin bile çözemediği, güçlü bir duyguyla sarsıldığını hissetti, kadehi tutan parmaklan kasıldı. Mrs. Beringer tekrar konuşmaya başlayıp daha genel konulardan söz açmeaya kadar tüm sinirleri gerilmiş bir durumda öylece kalakaldı.

Bu koz genç kız kendini çok zekice düzenlenmiş bir oyunun içinde buldu. Mrs. Beringer genel konulardan söz açarken, büyük bir ustalıkla aralarındaki sosyal konum farklılığını hatırlatıyordu. Laf arasında geçen adlar, hatırlanan olaylar ve kişiler, çok doğal bir tavırla Arminel'a yapılan kısa açıklamalar, her şey, genç kıza ne kadar farklı çevrelerde yaşadıklarını hatırlatıyordu. Sanki farklı gezegenlerin insan-

larıydılar.

Evet. Arminel kadının böyle davranmasının ardında yatan nedenleri çok iyi anlıyordu, ama yine de onu hoşgörüyle karşılayamıyordu. Ar minel'ı ailesi açısından bir tehlike olarak gör düğü açıktı ve onunla bildiği tek yolla sava şıyordu.

Arminel, bundan kendisine bir övünme payı çıkarması gerektiğini düşündü acı acı. Hele Rhys'a karşı olan duygularının kalıcılığından emin olmadığı sürece...

Kirpikleri arasından Rhys'a, sonra da isteksizce Kyle'a bir göz attı. Onun yanında Rhys ne kadar çocuksu, ne kadar zayıf görünüyordu!..

Sörf Cenneti sitesinde çok yakın bir dostlarımızın dairesi var. Mrs. Beringer'ın sesi yumuşacıktı. Rattrayler. Onları tanıdığını hiç sanmam. Rhys'ı orada bir tatil geçirmeye kızları Davina razı etmişti. Hatta, evlerini tatili süresince Rhys'a bıraktılar. Ne büyük incelik, değil mi?

Hem de çok. dedi Arminel. Yanında oturan Rhys'ın oturuşunu değiştirdiğini hissetti. Hayır, onları gerçekten tanımıyorum. Sörf Cenne-ti'nde tatilini geçiren yüzlerce aile vardır. Bunlardan çok azı Yeni Zelanda'dandır.

Bir ara Kyle'la göz göze geldiler. Arminel onun bakışlarını onurlu, dik bakışlı gözlerle Karşıladı. Onların Genel Valileri, milyonerleri, tanınmış kişileri kendisini korkutamazdı.

Davina dünya tatlısı bir kızdır. diye sözlerini sürdürdü Mrs. Beringer. Bu kez daha önceki konuşmalarındaki usta inceliği nedense gösteremiyordu. Onu çok seveceğinden eminim Arminel.

Rhys bir kez daha yerinde kıpırdadı. Bu Kez

öncekilerden daha belirgin bir tedirginlikle değiştirmişti oturuşunu. Buraya mı geliyor? diye sordu.

Ah, elbette hayatım. Annesinin gülümseyişi hoşgörülü ve bağışlayıcıydı. Söylemiştim ya. bir ay kadar bizimle kalacak. Rhys, nasıl unutursun? Sen Avustralya'dan döndükten hemen sonra mektubunu almıştık ya!

Hayır, böyle bir şey hatırlamıyorum. Gerginliğini gizlemeye çalıştığı belliydi genç adamın. Ama Arminel, onun sinirli hareketlerle elindeki kadehi çevirip durmasından içindeki öfkenin giderek kabardığını hissedebiliyordu.

Arminel gözlerini önüne indirdi. Kyle'ın yüzündeki belli belirsiz alaycı gülümsemeyi fark etmişti. Besbelli, annesinin yalan söylediğini o da biliyordu. Davina'dan mektup filan almamışlar, onu Mrs. Beringer çağırmıştı. Açıktı ki. Davina'nın Rhys'm yaşamında belirli bir yeri vardı, ya da annesi böyle olmasını istiyordu. Kuşkusuz bu kadın istediğini gerçekleştirmek için her yola başvurabilirdi. Bu bakımdan o da. en az büyük oğlu kadar acımasızdı.

Arminel birden bütün kemiklerinin ağrıdiğı-nı, üzerine ağır bir yorgunluğun çöktüğünü hissetti. Şu anda üç arkadaşıyla birlikte paylaştığı küçük, sevimli evinde olmaktan başka hiçbir şey istemiyordu.

Düşünceleri Kyle Beringer'ın soğuk sesiyle bölündü. Size bir içki daha verebilir miyim Miss Lovett?

Hayır, teşekkürler.

Rhys, sesine doğal bir ton vermeye çalışarak, sinirli sinirli güldü. Tanrı aşkına, onu Arminel demeyi deneyemez misin? Bir kez dene, göreceksin o kadar korkunç değil.

Kyle, gözlerinde parıldayan gizli bir gülüm-

seme dışında, tümüyle ifadesiz bir yüzle Armi nel'a baktı. O halde siz de bana Kyle demelisiniz, diye cevap verdi, kuru bir nezaketle Ama yine de. bu nezaket maskesinin altında. Kyle'm genç kızı iğnelediği, bir bakıma mey dan okuduğu belliydi. Arminel bunu havadaki elektriklenmeden, aralarında oluşan o garip manyetik çekim gücünden anlayabiliyordu. Ama onu asıl korkutan, Kyle'ın varlığını tüm hücrelerinde duyması, sürekli onun bilincinde olmasıydı. Kyle'daki bu garip, bu güçlü çekim gücü genç kızı ürkütüyor, üzerinde bu kadar etkili olmasının nedenlerini çözümleyemiyordu Mrs. Caird, yemeğin hazır olduğunu bildir diği zaman genç kız biraz rahatladı. Yemek ma sasının üzerindeki görkemli ama zarif avize nin ışığında nadide porselen tabaklar ve gümüş çatal bıçak takımları pırıl pırıl parlıyordu.

Yemekler son derece lezzetli hazırlanmış ve çok zevkli bir incelikle sunulmuştu. Arminel iş tahsız iştahsız yemeğini yerken, doğru çatal bıçağı kullanarak Mrs. Beringer'ı düşkırıklığına uğrattığının farkındaydı.

Yemek boyunca Beringer ailesinin geçmişin den söz ettiler. Bir ara Arminel, Kyle'la konu şurken, genç adamın gözlerinin bir süre dudak larından ayrılmadığını fark edip yine aynı gerilime girdi. Çok güçlü, çetin bir adam olan büyükbabalarının iki eşli oluşu üzerine bir espri yaptığında Arminel ilk kez gerginliğinden kurtulup doğal bir ifadeyle gülümseyince güzelliği birden bir güneş gibi parladı ve masa-dakilerin tümünü büyüledi. Ama bunu yalnızca Rhys, gururlu bir ifadeyle gülümseyerek belli etmişti.

Yemekten sonra tekrar daha önce içki içtikleri salona döndüklerinde, Rhys şömineye odun

atarken Mrs. Beringer televizyonu açtı, Kyle da eline bir kitap alıp koltuğa oturdu, bacaklarını rahat bir tavırla öne doğru uzattı.

Televizyondaki güldürü filmini izlerken Rhys. Arminel’ı kanepede yanma oturttu, sıkı sıkı elini tuttu. Filmi izlerken genç kız. göz ucuyla Kyle’m sayfaları çevirişini izliyordu.

Arminel dikkatini tekrar televizyon üzerinde toplamaya çalıştı. Rhys’la annesi filme gülerlerken genç kızın gözleri tekrar koltukta oturan adamın keskin hatlı profiline kaydı.

Aynı anda Kyle da gözlerini kaldırdı, genç kızla göz göze geldiklerinde yüz çizgileri anlaşılmaz bir biçimde yumuşadı. Bakışları birbirine takılı kaldığında genç adamın dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Arminel telaşla gözlerini kaçırdı. Gevşe biraz,. diye fısıldadı Rhys.

Ama Arminel'm gevşemesi olanaksızdı; çünkü Kyle’ın bakışlarının hâlâ kitaba dönmediğini, kendi üzerinde olduğunu hissediyordu.

Film sona erdiğinde Rhys genç kıza döndü. Sanırım yorgunsun. Erkenden yatmak ister miydin?.

Arminel alçak sesle cevap verdi. Seninle konuşmamız gerek Rhys.

Rhys başını salladı. Bu sözlerin kendisini bi raz telaşlandırdığını saklayamad:. Tabii, haydi gel.

Salondan çıkarlarken kimse bir şey söylemedi, ama Arminel iki çift gözün arkalarından kendilerini izlediğini biliyordu.

Dışarda Rhys, ansızın üşümüş gibi ürperen Arminel’m omzuna kolunu doladı. Zavallı küçük sevgilim, üşüdün. Biliyor musun, Avustralya'dan döndükten sonra bir daha uzun süre sınamayacağımı sanmıştım.

44

Ama arada büyük bir ısı farkı var,- diye rek onu onayladı Arminel. Ürpermesinin nedeninin soğuk olmadığını söyleyemedi.

Rhys onu duvarları kitaplıklarla kaplı bir odaya götürdü.-

Şimdi söyle bakalım, nasılsın?, diye sordu Rhys, ansızın hafifçe boğuklaşan, özlem dolu bir sesle. Genç kızı tutkuyla kollarının arasımı aldı. Tanrım! Seni ne kadar çok özlemişim! Bilsen sensiz-..

Rhys sözlerini tamamlamadan eğildi, dud ık lan Arminel’ın dudaklarına kenetlendi. Öpüşleri genç kızın ona karşılık vermesi için yalvarır gibiydi. Oysa Arminel'ın içinden ona karşılık vermek gelmiyordu, ama yine de onu öptü çün <ü Rhys’dan hoşlanıyordu. Çünkü en önemlisi, o burada kendisini seven tek kişiydi.

Bak şu nefisti işte, diye içini çekti Rhys Sevgiyle gülümsedi genç kıza. Hey, sen ağ lıyorsun! Sevgilim, ama neden?

Ağlamıyorum. diye burnunu çekti Arminel Oysa kirpikleri ıslaktı. Buradaki gerçek du rumu neden bana söylemedin?

Ne demek istiyorsun?

Arminel, dudaklarını sımsıkı birbirine kenetleyerek, Rhys'a dik dik baktı. Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun. Annen de. ağabeyin de beni burada istemiyor. Eğer böyle olduğu nu bilseydim...

Buraya gelmezdin. diye sözünü kesti Rhys İşte bep de bu yüzden söylemedim, şimdi anladın mı?

Ama neden Rhys? Neden beni sevmiyorlar?

Rhys bir süre ne diyeceğini bilemedi. Sonra ınlercesine içini çekti. Off, lanet olsun! Senin bu işe tepki göstereceğini biliyordum, ama bu-

45

raya, her ne olursa olsun, gelmeni sağlamak zorundaydım. Otur, konuşurken seni kollarımda hissetmek istiyorum.

Arminel isteksizce Rhys’m yanına oturdu. Rhys kolunu genç kızın omzuna doladı, bir süre sustuktan sonra konuştu. Olanlardan ötürü üzgünüm, diye söze başladı. İnan bana çok üzgünüm. Ama, bir bakıma, Kyle’la annemi hoş görmelisin. Sana karşı biraz katı davrandıklarını...

Katı mı?

Of, pekâlâ, dedi Rhys suratını asarak. Evet, sana karşı düpedüz kaba davrandılar. Annem en acımasız, Kyle ısc en soğuk tavrına büründü. Ama seninle evleneceğimi duyduklarında ne büyük bir şok geçirdiklerini sana anlatamam.

Ne? Arminel kulaklarına inanamadı. Hızla ona dönüp, suçlu süçlu duran yüzüne baktı. Rhys, böyle bir şeyi nasıl yapabildin? Seninle anlaşmıştık...

Evet, biliyorum, böyle bir şeye karâr vermemiz için birbirimizi daha iyi tanımamız gerektiğini söylemiştin, dedi Rhys, sıkıntılı bir iç çekişle. Bir şeyler söylemeye çalışan Arminei'ı öperek susturdu. Ama Arminel, sen de benimle aynı duyguları duyuyordun. Beni sevdin, hâlâ da seviyorsun, bundan eminim.

Nasıl emin olabilirsin? Arminel’m gözleri şimdi öfkeyle parlıyordu. Rhys, seninle, birbirimize karşı duygularımızdan emin oluncaya kadar bekleme konusunda anlaşmıştık! Birbirimizi yeterince tanımadığımız konusunda da aynı fikirdeydik!

Hayır. Bunu söyleyen şendin. Ben yeterli derecede tanıdığımıza inanıyordum. Rhys’ın sesi kesin ve inatçıydı. Daha seni ilk tanıdığımda,

46

yıllardır beklediğim kız olduğunu anlamıştım. Seni yeterince tanımıştım, tanıyorum V<> uonl seviyorum.-

Arminel yorgun bir ifadeyle başını iki yana salladı. Bu sözler üzerine öfkesi sönmüştü Do rin bir soluk aldı. -Rhys, beni anlaman geıok Sana olan duygularımdan emin değilim henüz Evet senden hoşlanıyorum, beni öptüğün zu man bundan haz duyuyorum, paylaştığımız pek çok şey var, ama yine de bunun aşk olduğun dan emin değilimi Ve duygularımdan kesinlik le emin olmadan ne seninle, no do bnşk.ı blrly le evlenebilirim. Söylediklerini dorlnleme üne anlamadığı, bütün boyutlarıyla kavramadığı belli olan Rhys'm yüzüno baktı -Aceleyle ev lenip, sonra da yanıldığımı anlamak edemiyorum. Annemle aynı hataya düşmek IsUumyo rum. Hayır, Rhys. Böyle bir şoyr razı olamam Benim için evlilik, ömür boyu sürecek bir hayat arkadaşlığıdır. Bir kez evlendikten sonra, ya şamımı mutsuzluklarla goçırrnok ya da boşan ma yoluna başvurmak istemem

Tamam, tamam,- dedi Rhys, onunla uzlaşmaya çalışarak. Arminel'in konuşurken heyecanla hareket edon ellerini, kendi ellerinin arasına aldı. Ne demek istediğini anlıyorum, bu konuda ben de seninle aynı fikirdeyim. Ama benimle böyle bir evliliği gerçekleştirobileceği-n inanamaz mısın?

-Üç haftalık bir dostluktan sonra, hayır!

Rhys derin bir soluk alarak genç kızın ellerini dudaklarına götürdü. Şimdi yüzünde Arminel’ın gönlünü çelen, Avustralya'daki o sevimli ve sıcak gülümseme vardı. Arminel, neden bir

süre her şeyi oluruna bırakmıyoruz? Kyle ile annem senin bir... bir, şey, servet avcısı olmadığını öğrenince seni seveceklerdir. Bundan

47

eminim.

Arminel derin bir soluk aldı. Hayret, Rhys'ı görebilmek için hevesle, heyecanla Brisbane'den ayrıldığı gün, sanki yüzyıl kadar uzaktaydı şimdi.

Neden beni onlara nişanlın olarak tanıttın? diye sordu Arminel. Rhys'ın yüzünün inatçı bir ifadeyle asıldığını görünce üsteledi. Nedenini bilmeliyim. Rhys. Yoksa, yarın buradan giderim.

Rhys, başparmaklarıyla Arminel'ın ellerini okşuyordu, ama bu sözler üzerine parmakları kasıldı kaldı. Suratını iyice asıp. Davina Rat-tray. dedi yavaşça.

-Evet?

-Annem ta başından beri Davina ile benim... şey, yani... ikimizin... Off, çoktan anlamış olman gerek. Yemekte çok açık bir biçimde ima etti. Davina'yı severim, iyi bir kızdır, ama onun la evlenmek istemiyorum.

Anlıyorum.

-Anlıyor musun? Hiç sanmam. Ayağa kalktı, odanın içinde aşağı yukarı yürümeye başladı. Son bir yıldır neler çektim, bilemezsin. Nereye baksam karşımda onu görüyordum. Başka bir kızla flört etmeye kalksam sitem dolu, kederli gözlerle bana bakardı. Lanet olsun, tahammül edilmez bir şey! Annem işini öyle ustalıkla başarıyordu ki, her yere çift olarak onunla davet ediliyorduk. Yavaş yavaş, sistemli bir biçimde, Davina ile evliliğe doğru itiliyordum.

Konuyu neden kızın kendisiyle konuşmuyorsun? Ona kendisinden hoşlandığını, ama evlenmek için bunun yeterli olmadığını açıkça söyleyebilirsin.

Rhys köşeye sıkışan, verecek cevap bulama

48

yan erkeklerin tipik davranışını sergiledi. Sanki yakası çok sıkıyormuş gibi omuzlarını oynattı, ellerini sıkıntıyla pantolonunun ceplerine daldırdı.

Çünkü... çünkü lanet olası. böyle bir şey söylemek çok güç geliyor. dedi en sonunda, kendini savunurcasına. Onu severim, tatlı bir kızdır, üstelik bana âşık. Onu kırmak istemiyorum. Beni bir rahat bırakabilse! Şimdi de annem, onu buraya çadırmış.

Hızla döndü, sanki bunda Arminel'ın da payı varmış gibi öfkeli gözlerle baktı. Onu atlatmak zorundayım. Artık dayanamayacağım. Bu yüzden, annemle Kyle'a, seninle evleneceğimi söyledim.

Arminel'in kaşları, düşünceli bir ifadeyle çatıldı. Rhys'm görebildiğinden çok daha fazlasını anlayabilmişti. Rhys kendisine âşık filan değildi. Şu zavallı Davina Rattray'e karşı duyduklarından fazlasını duymuyordu Arminel'a karşı. Annesinin baskıları sonucunda, hazır ol madiği bir evlilikten kaçmak için kendisini kul lanıyordu yalnızca.

Peki, ya kendisi? Pek fazla şaşırmadan, Rhys'a karşı duygularının bir sabun köpüğü gibi eri-yiverdiğini hissetti. İlişkileri tipik bir yaz serüveniydi. Deniz, güneş ve eğlence dünyasında güzel. duyarlı ve romantik bir ilişkileri olmuştu. Ama yalnızca bu kadar.

Ancak, Rhys bu gerçeği kabul etmeye hazır değildi. Arminel onun, kendisini bir kalkan olarak kullanırken, bir yandan da bu süre içinde onu sevdiğine kendi kendini inandıracağını anlamıştı. Öz saygısını yitirmemek için. Arminel'ı bir araç olarak kullandığını kendi kendine itiraf edemezdi. Bu acı gerçeği saklayacak tek şey aşktı.

49

Sen aptalın tekisin, dedi Arminel, kızmadan, azarlamadan.

Rhys gelip tekrar yanma oturdu, yine Armi-nel'ın ellerini ellerinin arasına aldı. Sen ise dünyanın en tatlı, en güzel kızısın.

Ama hâlâ kızgınım, dedi Arminel, onun kendisini öpme girişiminden kaçınarak. Beni bu konuya karıştırmaya hakkın yoktu, bunu sen de biliyorsun.

Ama onlara aslında, evlenmeyi kararlaştır madiğimizi söylemeyeceksin, değil mi?

Hayır, bunu sen söyleyeceksin.

Arminel isteksiz ve çaresiz pes edinceye kadar. Rhys tam yirmi dakika yalvarıp yakardı. Arminel'ın böyle bir şeyi kabul etme nedenleri oldukça karmaşıktı. Mrs. Beringer ile Kyie'ı öfkelendirmek ve paniğe kapılmalarını sağla mak içinde garip bir haz uyandırıyordu. Ama asıl önemlisi, Rhys'ı haksız bir baskıdan kurtarma isteğiydi. Güçlü bir dış görünümün altında Rhys, uzun süre Mrs. Beringer'in baskısına dayanamayacak kadar güçsüzdü. Büyük bir olasılıkla, Davina Rattray onun için iyi bir eş adayıydı. Ama öyle olsa bile, geleceğim- .liş kin bir kararı Rhys kendisi almalıydı, ağabeyi va da annesi değil.

Gerçi Rhys, Kyle'm kendisini Davina ile ov lenmeye zorlamadığını söylemişti, ama onun da bu evlilikten yana olduğu belliydi. Ancak Kyle, annesinin yöntemleriyle baskı yapacak bir ki şilikte değildi. Kuşkusuz onun kendine Özgü yöntemleri vardı.

Arminel içini çekerek, kaşlarını çattı. Belki bu kez Rhys'ı çok fazla baskı altına aldıklarını görürlerse, ilerde ona karşı daha doğru, kişili ğine daha saygılı davranırlar, kararlarını kendisinin almasına izin verirlerdi.

50

Bütün bunlara rağmen Arminel, bu oyunu kabul etmekle doğru iş yapmadığını biliyordu. En akıllıcası bir an önce Te Nawe'den uzaklaşma-sıydı. Özellikle, Kyle Beringer'dan olabildiğince uzak durmalıydı. Ama aklının sesine kulak vermedi, duygulanna yenildi.

Eh. pekâlâ, dedi en sonunda, tatsız bir sesle.

• Sen bir tanesin! diye fısıldadı Rhys, bir zafer kazanmış gibi. Arminel'ı coşkuyla, tutkuyla öptü.

Arminel, Rhys'ın kendisini kullandığını bilmesine karşın, ona kızamıyordu bir türlü. Bu kadar dediğim dedik bir anne ve bunca sert, çetin kişilikli bir ağabeye sahip olmanın suçu ona yüklenemezdi ki... Düşünceleri tekrar Kyie'a kaydı. Rhys'ın, ağabeyinin gölgesinde kalmasına hiç şaşmamak gerekti. Çünkü, Kyle'ın yanında her erkek gölgede kalmaya mahkumdu. Elle tutulurcasına somut, son derece güçlü bir erkeksi çekicilik, daha Kyle'a ilk bakışta insanı çarpıyordu. Hiç kuşkusuz, aynı durum Kyle'ın başına gelseydi, birkaç sözcükle, istemediği bir ilişkiye bir anda son verebilirdi o. Ama Rhys' ta aynı güçlü kişilik yoktu.

Peki, neden annenle konuşmuyorsun? Davi-na ile evlenmek istemediğini açıkça söyledin mi?

Hem de kaç kez! Ama her defasında, derin bir soluk alıp, Davina'nın benim için biçilmiş kaftan olduğunu söylüyor. Bir bakıma, annem Kyle'a çok benzer, ama onun gibi patlamaya hazır bir bomba değildir. Her neyse, çok geçmeden çabalarının boşa çıkacağını anlayacaklar, dedi Rhys, kaygısız bir neşeyle. Annem, benim mutlu olmamı istiyor. Beni, senin mutlu ettiğini görünce yelkenleri suya indirecektir

51

Kyle'a gelince, o bu işe annem kadar önem vermiyor. Kadınlar, onun gözünde, birer sevgili olma dışında pek önem taşımazlar..

Annesinin söylediği gibi, Rhys dünyaya pembe gözlükler ardından bakıyor, yalnızca görmek istediğini görüyordu. Belki, zamanla Mrs. Beringer kendisini kabul edebilirdi, ama Kyle hiçbir zaman onu kabul etmeyecekti. Arminel bunu çok iyi görebiliyordu.

-Ondan bir kadın düşmanı gibi söz ediyorsun, dedi, elinde olmadan garip bir merak duyarak.

Öyle de adlandırabilirsin. Ama kadınları aşağı yaratıklar olarak gördüğünden değil. Tersine, kız arkadaşları hep akıllı, zeki kişilerdir. Ama hiçbiriyle evlenmeyi düşünmez. Bir keresinde, kadınların çok şey istediğini, kendisinin ise onların güvensizlik duygularını tatmin edecek zamanının' olmadığını söylemişti. Eğildi. Arminel'ın kulağının arkasını öpmeye koyuldu. Bir yandan da fısıldıyordu. Neden şimdi Kyle' dan konuşuyoruz? Her şeyden önce...

Ve kapı tam da o anda açıldı, Kyle içeri gir di. Onları görünce, pek de canayakm olmayan bir ifadeyle gülümsedi, Arminel'ın kızararak geri çekilişini izlerken kaşlarını hafifçe yukarı kaldırdı.

Kusura bakma, diyerek ayağa kalktı Rhys.

Rica ederim. Kyle'ın sesinden, canının sıkılmış olduğu anlaşılıyordu. Ama gri gözleri Arminel'ın rengi uçmuş yüzünden ayrılmıyordu. Acaba başka yerde sevişebilir misiniz? Benim burada yapılacak işlerim var. Annem hâlâ televizyon seyrediyor, ama evin geri kalan odaları boş.

Israrlı, delici bakışları altında Arminel hem

müthiş bir aşağılanma hem de delice bir öfke duyuyordu.

Rhys, Arminel'm ayağa kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. Kyle'a iyi geceler diyelim sevgilim.

Bu sözleri söylerken Rhys'm sesindeki halinden pek memnun, hatta istediğini elde etmiş ifade Kyle'm da, Armİnel'm da dikkatini çekti. Rhys'm açık bir meydan okumayla Kyle'a baktığını görünce Arminel son derece tedirgin edici bir duyguyla sarsıldı. Kyle da düşünceli, sert bir ifadeyle kardeşinin bakışlarını karşıladı. Sonra, gözlerini Arminel'a çevirdi. Bu Kez bakışlarında aşağılama vardı.

• İyi geceler Kyle, dedi Arminel çabucak.

•İyi geceler Arminel.

Oturma odasına uğrayıp, Mrs. Beringer'a da iyi geceler diledikten sonra Arminel'm kapısının önünde durdular. Rhys tekrar bitmeyen bjr istekle Arminel'ı, öptü, ama genç kız dudaklarını ondan kaçırdı.

Çok yorgunum. Rhys. Yarın sabah görüşmek üzere.

Odasında yalnız kalınca gerçeği damdan düşer gibi olanca açıklığıyla Rhys'a söylemenin doğru olmayabileceğini düşündü Arminel. Belki de Rhys, genç kızı kolayca elde edemediği için onu sevdiğini sanıyordu. Ve Davina'nm da tek şanssızlığı Rhys'a duyduğu sevgiyi tüm açıklığıyla belli etmesiydi.

Gözlerini boş odada gezdirirken birden kirpiklerinin gözyaşlanyla ıslandığını hissetti. Rhys'ı sevmediğini anlamıştı. Ama bunu anlar anlamaz içini acı bir boşluk kapladı. Güzel bir duyguyu yitirmiş, yüreğinde koskoca bir boşlukla baş başa kalmıştı.

Elini yüzünü yıkayıp dişlerini fırçalarken

Rhys’ın evlilik oyununu kabul etmekle ne olduğunu kendisinin de çözemediği ürpertici bir tehlikeye atılmış hissediyordu kendini.

Ama bir anda tüm dikkatleri üzerine çe^en ender bulunur türden güzelliği gibi sağduyusu da Arminel’ın kişiliğinin ayrılmaz bir parçasıydı. Ve sağduyusu, burasının dağ başı olmadığını, hiçbir tehlikeyle karşı karşıya olamayacağını söylüyordu kendisine.

Geceliğini giyip yatağına girmeye hazırlanırken kapısının çalınmasıyla irkildi.

■Bir dakika bekler misiniz? diye seslenerek sabahlığına koştu, ama kapı açılmıştı bile.

Gelen Kyle Beringer'dı. Üstelik. Arminel’ın telaşla sabahlığını giymeye çalıştığını görmesine rağmen ne arkasını döndü, ne de bakışlarını kaçırdı. Tersine, onun bu hali pek hoşuna gitmiş gibi gülümsüyordu.

Ben bekleyin diye bağırmıştım, dedi Arminel öfke içinde. Bir yandan da sabahlığının kuşağını sımsıkı bağlıyordu beline. Yanaklarına ateş basmıştı.

Kusura bakma. Besbelli Arminel’ın öfkesinde ciddi olduğuna inanmamıştı, ama genç kızın dudaklarının birden öfkeyle birbirine kenetlen diğini görünce elini kaldırdı. Yo, sakın dışarı çıkmamı isteme benden! Bazı şeyleri çözümlemeden buradan çıkmam.

Ne gibi şeyler?

Kyle, başıyla yandaki odayı gösterirken, bakır rengi saçları kızıl pırıltılar saçtı. Ben yan odada yatıyorum, dedi sakin bir sesle. Ve uykum çok hafiftir. Kapımı da aralık bırakacağım. Onun için, eğer Rhys’ın gelip seninle güzel vakit geçireceğini umuyorsan, şimdiden bu nu aklından çıkar. Onu anında kapı dışarı ederim. Eğer kollarının arasından çekip almam ge-

rekse bile...

Arminel'm gözlerinin derinliklerinde alev alev bir öfke yandı. Kyle konuşurken, kendisini korumak istercesine göğüsleri üzerinde kavuşturduğu kolları şimdi iki yana düşmüş, elleri birer yumruk halinde sıkılmıştı. Konuşmadan önce güçlükle yutkundu.

Canını sıkmaya değmez, dedi nefret ve iğrenme dolu bir sesle. Ayak seslerine kulak verip, uykusuz kalman da gerekmez. Çünkü, Rhys’ la düşündüğün türden bir ilişkimiz yok.

Kyle’ın kaşları duyduklarına kesinlikle inanmayan bir ifadeyle kalktı. Sahi mi? Oysa Rhys, ilişkinizin utangaç bir iyi geceler öpücüğünden çok daha ileri olduğunu belli eder biçimde konuşmuştu benimle.

O halde yalan söylemiş, dedi Arminel kupkuru bir sesle.

Belki de. Kyle gülümsüyordu. Gözleri, ağır ağır, genç kızın yüzünde ince ve zarif boynunda. sabahlığın açık bıraktığı göğsünde, ince belinde ve bacaklarında dolaştı. Ama Rhys. diye sözlerini sürdürdü, Genellikle yalan söylemez. Ve daha yirmi iki yaşında olmasına karşın, kadınlar konusunda oldukça deneylidir. Bıçak gibi keskin bakışları. Arminel'm kanı çekilmiş yüzüne döndü.

Ve sen, dedi yumuşak bir sesle, genç kıza doğru yürüyerek, Çok güzelsin.

Arminel var gücüyle ondan kaçmak istiyor, ama kıpırdayamıyordu.

Arminel, kendisinde konuşma gücü bulduğunda kısık bir sesle sordu. Ya sen kaç yaşındasın?

Kyle gülümseyen gözlerle ona baktı. Yirmi dokuz. .Ve evet, ben de bu konuda oldukça deneyimliyim. Tahmin edersin, para olunca de-

ney kazanma olanağın artar Namusunu satılığa çıkarmaya hazır olmayan çok az kadın vardır. Kimilerininki oldukça pahalıdır, ama yine de satılıktır..

Arminel’a o kadar yakın duruyordu ki, genç kız onun sıcaklığını gövdesinde duyar gibi oldu. Kyle’ın parmakları ipeksi saçlarını arkaya atarak Arminel’m kulağına dokundu. Arminel kulağın böylesine duyarlı bir bölge olduğunu düşünemezdi bile. Ama dokunmasını bilen bir erkeğin parmakları, şimdi olduğu gibi, hafif dokunuşlarla kulak memesinde ve çevresinde gezindiğinde bu parmakların bir kadının gövdesinde ne kadar güçlü bir duyarlılığı uyandırabildiğini dehşetle fark etti. Arminel yavaşça başını öbür yana çevirdi, soluğu hafifçe aralanan dudaklarının arasından kesik kesik çıkıyordu. Öyle yoğun bir duyarlılık tüm gövdesini sarmış, beynini egemenliği altına almıştı ki. hiçbir şey düşünemiyordu.

Çok güzelsin, diye tekrarladı Kyle. Şimdi ona dokunmuyordu, ama dokunuyormuşçasma tutsak almıştı genç kızı. Bir azizi bile baştan çıkarabilecek kadar sarsıcı, garip bir güzellik hem de. Rhys ise bir aziz değil. Ben de değilim.

Pekâlâ., dedi Arminel soğukkanlı bir sesle. Beni uyardığına göre, artık odamdan çıkar mısın? Gerçekten yorgunum ve yatmak istiyorum.

Arminel için gözlerini kaldırıp erkeğin yüzüne bakmak ve ansızın gerilen yüz çizgilerini görmek acı vericiydi. Kyle'm gözlerinde bir an için kötü bir ışık parladı. Sonra gülümsedi ve sahte bir yumuşaklıkla fısıldadı. İyi uykular Arminel.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İnanılır gibi değildi, ama gerçekten iyi uyudu. Kapının vurulmasıyla uyandı.

Ama bu kez gelen, elinde nefis bir kahvaltı tepsisiyle Mrs. Caird’dı.

Ama neden böyle yaptınız? diye itiraz etti Arminel, esnemelerini bastırarak. Ben kalkıp gelirdim. Size zahmet vermek istemem.

Mrs. Beringer, yorucu bir günden sonra yatağınızda kahvaltı etmenin sizi dinlendireceğini düşündü.

Kâhya kadın tepsiyi, yatağında doğrulmuş oturan Arminel’ın dizleri üzerine bıraktı. Pek gülümsüyor sayılmazdı, ama bir gün öncesine göre daha sıcak bakıyordu.

Arminel da cana yakın bir gülümsemeyle ona baktı. Ama bu kahvaltı nefis görünüyor. Söyler misiniz, herkes böyle omletli bir kahvaltı mı eder burada, yoksa benim için özel bir ikram mı bu?

Siz ve Mrs. Beringer için yapıldı. Erkekler kahvaltı yerine güzel bir yemek yerler. Çünkü çok çalışıyorlar.

Kadın pencereye yürüyüp perdeleri açtı, pırıl pml bir bahar güneşi odayı doldurdu. Dışarıda, renk renk çiçeklerle cıvıl cıvıl bir teras görünüyordu. Mrs. Caird, Arjninel'm hayran bakışlarını izleyerek gözlerini terasa çevirdi. Beğendiniz mi?

Çok güzel. Ama zaten bütün olarak Yeni Zelanda çok güzel. Yemyeşil, verimli topraklar,

capcanlı bir doğa...

Her ülke kendine göre güzeldir. Ben de Sydney ve Melbourne’daki alışveriş merkezlerine bayılırım. Kadın kapıya doğru yürüdü. Ben birazdan gelip tepsiyi alırım.

Arminel başım iki yana salladı. Yo, hayır. saKin öyle bir şey yapmayın. Tepsiyi mutfağa kendim getiririm. Bunca işinizin arasında, bir de ben size yük olmayı istemem.

Kâhya kadın teşekkür ederken, kulaklarına inanamaz gibiydi. Arminel, onun buraya gelen diğer kadın konuklardan hiç böyle şeyler işitmediğine dair yemin edebilirdi.

Arminel, kahvaltısını ederken, geride bıraktığı ve kesinlikle yitirdiği o güzel işi düşünmemeye çalışarak, her şeye daha iyimser bir gözle bakmaya zorladı kendini. Bir daha hiçbir zaman giremeyeceği böyle seçkin bir ortamın tadını çıkarmak hiç de fena olmazdı herhalde. Eğer insanlarla ilişkilerini iyi ayarlayabilirse bu küçük tatilden zevk bile alabilirdi.

Yarım saat sonra sıcak tutan bir pantolon ve yün bir kazak giymiş, elini yüzünü yıkamış, odasını toplamış ve yatağını düzeltmişti. Teras kapısını açtığında içeri kocaman, kızılkahve ile siyah karışımı, garip renkli bir kedi mırıldanarak giriverdi. Merhaba, diyerek gülümsedi Arminel. Eğilip kedinin kulağının arkasını kaşıdı.

Az sonra Mrs. Caird mutfakta. İşte bu bizim Smitty, dedi kediyi göstererek. Kedi mi, köpek mi, insan mı olduğuna hâlâ karar veremedi.

Kâhya kadın bulaşıkları lavaboya taşırken Arminel tatlı tatlı güldü. Ama bana harika bir kedi gibi göründü.

58

Günün büyük bir bölümünü, sürüyü koruyan köpeklere yardımcı olmakla geçirir. Sonra, bizlerle aynı haklara sahip olduğunu sanır. Örneğin, benim banyomu kullanma hakkı gibi.

Arminel tam kahkaha atarken mutfak kapısı açıldı.

Ah, demek buradasın, dedi kalın bir erKek sesi. Benimle bir araba gezisine gelir miydin? Ben araziyi dolaşmaya çıkıyorum, annem çevreyi gezmek senin de hoşuna gider diye düşündü.

‘Ve de ayak altında dolaşmamı istemedi,' diye içinden Kyle’ın sözlerini tamamladı Arminel. Ama dün geceden sonra, Kyle’la aynı arabada olma düşüncesi daha şimdiden tüylerini diken diken etmeye yetmişti.

Yine de, kısa bir tereddütten sonra, Arminel bu öneriyi kabul etti.

Hadi o zaman, dedi Kyle. neredeyse sabırsızlıkla. Termos hazır mı Judy?

Onları, arkasında iki heyecanlı köpek olan bir Land Rover bekliyordu.

Koş. üzerine bir ceket al, dedi Kyle, emreder gibi. Burası oldukça korunmalı, ama tepeler soğuktur.

Kyle’ın üzerinde blucin, çizme ve kollan dirseklerine kadar sıvanmış ekose bir gömlek vardı. Belirginleşen adaleli gövdesiyle, baştan aşağı bir cinsellik simgesi görünümündeydi. Arminel, ondaki bu yoğun erkeksi çekiciliğin kendisini bu kadar güçlü bir biçimde etkilemesinden nefret ediyordu. 'Unutma,’ diyordu kendi kendine, ‘Seni aşağılık bir servet avcısı zannediyor.’

Ama Land Rover’m ön koltuğuna tırmandığı andan itibaren bu gerçeği ister istemez unut-

59

mak zorunda kaldı. Çünkü Kyle’ın her hareketi, her bakışı, sanki özellikle onu etkilemek üzere planlanmış gibiydi. Üstelik çevre. Arminel için öylesine yeni, öylesine ilginç ve çekiciydi ki. genç kız bir süre sonra tüm tatsız düşünceleri unutuverdi.

Geçtikleri uçsuz bucaksız otlaklarda beyaz yüzlü sevimli inek sürüleriyle bol tüylü koyun ve keçi sürüleri otluyordu. Kyle, Arminel’m meraklı sorularına sabırla, uzun cevaplar veriyor, çeşitli hayvan türlerinin bakımı, beslenmeleri, verdikleri süt ve et miktarını anlatıyordu. Arminel’ın anladığı kadarıyla, Kyle çiftçilik ve hayvancılıkla besin endüstrisinin örgütlü bir bileşimini gerçekleştiren kusursuz bir girişimciydi.

Bir süre sonra, otlakları geride bırakıp, bakımlı bir yoldan yüksek bir tepeye tırmanmaya başladılar. Yükseldikçe, deniz daha geniş bir açıdan ve daha güzel görünüyordu. Sonunda, yolun uygun bir yerinde durup, arabadan çıktılar, manzarayı seyre koyuldular. Gökyüzüy-le

denizin ufuk çizgisinin birleştiği yerde, çok uzaklarda mor adacıklar görünüyor, kuzeyde ise geniş düzlüklerden sonra bir dağ zinciri uzanıyordu.

Pek dağ sayılmaz bunlar,- dedi Kyle. Ancak dört yüz beş yüz metre yüksekliğindeler.

Bana göre bunlar dağ. Çünkü bizim oralarda, iç kesimlerde bile, dağlar en fazla iki üç yüz metre yükseklikte dir.-

Kyle. ona bakarak gülümsedi. Sanki tüm düşmanlıklar bir an için unutulmuştu. Yeni Zelanda'da ancak birkaç bin metrenin üzerindeki tepelere dağ deriz.

Birden yumuşayan hava Arminel'a çocuksu bir mutluluk ve neşe verdi. Peki, Te Nawe'nin

60

yüksekliği ne kadar? Yani asıl tepenin demek istiyorum.

Beş yüz metre.

Tepenin yamacında duruyorlardı. Arkalarında, tepe yükselmeye devam ediyordu. Yüksekteki plato gür yağmur ormanlarıyla kaplıydı. Aşağı doğru iki yanında ağaçlıklı bir dere kıvrıla kıvrıla uzanıyor, suları güneşte gümüş gibi parlıyordu.

Ne kadar güzel. diye fısıldadı Arminel. Sonra, keskin virajlarla tepeye tırmanan yola baktı. Gerçekten, şu daracık yoldan mı geldik buraya? Ürkütücü bir görüntüsü var.

Evet, o virajlı yoldan çıktık gerçekten. Yüksekten korkmuyorsun galiba?

Arminel, ona baktı. Anlaşılan korkmuyorum. Neden sordun?

Çoğu insan, bü yoldan müthiş korkar. Hatta, birkaç kez bazılarını yarı yolda bırakmak zorunda kaldım.

Beni bunun için mi buraya getirdin?

Kyle'ın tek kaşı hafifçe yukarı kalktı. Neden seni korkutmak isteyeyim?

Korkutmak istemen için bir neden olmamalı bence. Oysa içinde bir duygu, onun kendisini buraya salt bu nedenle getirdiğini söylüyordu. Arminel konuyu değiştirdi. Rhys nerede bugün?

Birdenbire onu mu hatırladın? Aşağıda bir çiti onarıyor... Buradan görebilirsin. Yo, hayır, orada değil... Şurada. Genç adam Arminel'in arkasına geçerek genç kızın yüzünü doğru yöne doğru çevirdi ve Rhys'ı gösterdi. Genç kızın çenesindeki eli sıcacıktı.

Bir an için. Arminel'in gözlerinin önünde bir sis perdesi belirdi sanki, her şeyi bulanık görmeye başladı. Kyle'm düzenli yürek atışlarını

61

omzunda hissediyor, kendisinin nabzı da giderek hızlanıyordu.

Evet, evet görüyorum, dedi asabi bir sesle, ondan bir adım uzaklaşarak.

Demek görüyorsun?

Onun bir şey gördüğüne inanmamakta Kyle haklıydı. Çünkü Arminel, kendini onun kollarında hayal etmek dışında hiçbir şey görecek durumda değildi. Gözlerini hırsla kırpıştırarak bu hayali kovmaya çalıştı genç kız. Ama aniden pembeleşen yanaklarını normal rengine döndürmek elinde değildi.

Arminel, bak bana! dedi, her şeyin farkında olan Kyle. Sonra genç kızı omuzlarından tuttu, yüzünü kendine çevirdi.

Belki de o anda hiç karşı koymamalıydı. Çünkü içgüdüsel bir hareketle geri çekilmesi Kyle açısından daha da kışkırtıcı olmuştu. Bir saniye' sonra genç kız kendini onun kollarında buldu. Kyle'ın dudakları baştan çıkarıcı dokunuşlarla Arminel'ın dudakları üzerinde dolaşıyor, sıcak okşayışlarla onları aralanmaya zorluyordu.

Arminel başını hızla geriye doğru attı. Müthiş bir utanç ve aşağılanma duygusuyla eziliyordu. Bir an için Hhys'ın varlığını bile unutmuştu.

Hayır, diye fısıldadı, Kyle'ın dudakları yüzünün ipeksi teninde dolaşırken. Rhys...

Bırak şimdi Rhys'ı! dedi Kyle. fısıltıyla. Ar-minel'ın direnme çabalarını, dudaklarını ezercesine dudaklarının üzerine bastırarak etkisiz kıldı.

Kyle'ın derinleşen, zorlayan öpüşleri altında Arminel'ın direnme gücü eridi gitti. Aslında, kendisine ne olduğunu anlayamıyordu. Dudaklarını ezen güçlü ve kararlı ağız, gövdesinde

62

öyle beklenmedik, bir patlamaya benzeyen yoğun duygular uyandırıyordu ki, mantık, akıl, hatta düşünce bile sislerin arasında kaybolmuştu sanki. Genç adamın eli, ceketinin altından, genç kızın sırtında gezindi, sonra gövdesini sert bir hareketle kendi gövdesine bastırdı.

Bu güçlü ve sert temasla Arminel, genç adamın gövdesindeki uyanışı bütün somutluğuyla hissetti. Böyle bir şeyi daha önce hiç yaşamamıştı. Elleri yavaş yavaş uzandı, genç adamın omuzlarına dolandı, gövdesi yumuşak bir boyun eğişle kendini bu yoğun arzuya bıraktı.

Arminel artık hafif hafif titriyor, teni tutkulu bir ateşle yanıyordu. Gözlerini açtı ve Kyle'm dumanlı gri gözleriyle karşılaştı. Şimdi genç adamın dudakları Arminel'm boynunda dolaşıyordu.

Ansızın, neler olduğunu bütün açıklığıyla kavrayıverdi genç kız. Kyle denetimden çıkmıştı ve eğer onu durdurmazsa hemen orada kendisine sahip olacaktı. Onu kızdırmadan, bu işe bir son vermek zorundaydı.

Sanki aklını yitirmiş bir adamı yatıştırmaya çalışır gibi, önce yavaşça ellerini genç adamın omuzlarından çekti, sonra hiç kıpırtısız, onun dudaklarını boynundan çekmesini bekledi. Ardından, yine yavaşça, Kyle'ın kolları arasından sıyrıldı.

Kyle, ona engel olmadı. Tıpkı Arminel gibi o da derin derin soluyordu. Genç kız kendisini toparlamaya çalışırken, az önce ona doyumsuz anlar yaşatan dudakların düz bir çizgi halinde birbirine kenetlendiğini gördü.

Sonra Kyle'm elleri, Arminel'm omuzlarından ayrıldı, iki yana düştü. Genç kız tüm gövdesini saran bu inanılmaz haz dalgası karşısında dehşete düşmüştü.

03

Evet. dedi Kyle, Şimdi ne yapacağız?

Hiçbir şey! Arminel bunu söylerken başını öbür yana çevirdi, asabi hareketlerle ceketini düzeltti.

Yani, hiçbir şey olmamış gibi mi davranacağız?

Bu derinden gelen sesteki yaralayıcı ifade bir bıçak gibi Arminel'ın yüreğine saplandı. Ama kuru bir sesle konuşmayı başardı yine de. Evet.

Evet, her şeyi unutmalıydı. İkisini de daha ilk öpüşte tutsak eden o akıl ve denetim dışı inanılmaz arzuyu, o yoğun cinselliği, bir şimşek gibi çakan karşılıklı çekim gücünü... hepsini unutmalıydı.

Pekâlâ, belki sen hiçbir şey olmamış gibi davranabilirsin. dedi Kyle, yaralayıcı bir sesle. Ama lanet olsun, ben bunu yapamam. Benim seni istediğim kadar sen de beni istedin Arminel.

Biliyorum... Ama ben... Arminel devam edemedi. Acıyla, Rhys'a verdiği sözü hatırladı. Zayıf bir sesle konuştu. Olanları unutamaz mıyız? Ben... ben çıldırmış olmalıyım...

Ah, oldukça sık rastlanan bir çılgınlık. Kyle, kendini çok daha çabuk toparlamış görünüyordu. İnsanlar bu çılgınlığa seks adını veriyorlar. Ama eminim bundan sen de habersiz değilsin. Birbirimizi daha ilk gördüğümüz anda bu duygunun ne olduğunu anlamıştın.

• Hayır! diye şiddetle elini salladı Arminel. Hayır, öyle değildi. Ben...

Sen, kendini kandırmak için istediğin kadar çabalayabilirsin, ama beni kandırmaya uğraşma hiç. Genç adam şimdi bıkkın bir ifadeyle konuşuyordu. Başaramazsın. Daha seni ilk gördüğümde, içi alev alev arzu dolu bir dişi oldu-

ğunu anlamıştım. Rhys'a nasıl böyle zevk dolu bir tatil geçirttiğine hiç şaşmamak gerek. Ona, seni öpen her erkeğe aynı ateşli dudaklarla karşılık verdiğini söyleyeyim mi dersin?

Arminel hızla döndü, genç adamın yüzünden o korkunç aşağılayıcı ifadeyi yok etme dürtüsüyle elini kaldırdı, ama Kyle kclayca onun bileğini yakaladı.

Aptallık etme, diyerek genç kızı tekrar, dudaklarını incitircesine, erkeksi gücünü ona zorla kabul ettirircesine öptü.

Arminel derin bir ürpertiyle sarsıldı, sonra tüm iradesini mücadele etme üzerinde toplamaya çalıştı. Ama ona karşı değil, kendi engel tanımaz arzularına karşı bir mücadeleydi bu. Çünkü aynı ateş bir kez daha tüm gövdesini sarmış, genç kızı bir kez daha çaresiz bırakmıştı.

•Gördün mü? dedi Kyle, gözlerinde garip pırıltılar yanıp sönerek. Burada güzel bir tatil geçirmeye bak Arminel. Bunun bir ömür boyu süreceğini de hiç düşünme. Böylece kimseye zararın dokunmaz. Ve eğer kendini yatağımda bulmak istemiyorsan, sakın yoluma çıkma.

Arminel bu sözlere hiçbir cevap veremedi. Ağzım açtı, ama dudaklarının arasından en küçük bir ses bile çıkamadı. Kyle'm yüzündeki hakaret dolu ifadeyi görmemek için arkasını döndü. Köpeklerden biri gelip bacaklarına yaslanınca, Arminel hayvanın bol tüylü başını okşadı. Yumuşak, kahverengi, zeki gözler bir şeyler anlatmak istercesine kendisine bakıyordu. 'Belki de teselli etmek istiyor,' diye düşündü Arminel. Te Navve'de kendisine iyi duygularla yaklaşan tek canlıydı bu hayvan.

Dağın öbür yanından, küçük nehirlerle bölünmüş geniş bir platoya indiler. Platonun iki

yanı dik tepelerle çevriliydi. Diğer bir yanda ise yüz metreyi aşkın derinlikte dimdik bir uçurum vardı.

Kyle, Land Rovor'ı geniş bir düzlükte durdurdu. İşte burası uçak pistimiz. Tüm Te Nawe buradan kalkan uçaklar tarafından gübrelenir. Şu yapı ise gübre ambarları. Geliyor musun?

Uçurum uzak mı?

Kyle dönüp ona baktı. Şu otlağın hemen ilersinde. Yalnız dikkat et, son derece diktir.

Az sonra, yüz metre derinlikteki uçurumun kenarındaydılar. Aşağıda, deniz kapkara kayalıkları dövüyordu. Uçurumun kenarına, hayvanların düşmemesi için teller çekilmişti. Arminel ellerini pantolonunun ceplerine sokarak teller boyunca yürüdü.

Önünde uzanan deniz güneşte pırıl pırıldı. Bir martı, sanki yolunu kaybetmiş gibi, çığlık çığlığa havada dönüp duruyordu.

Arminel birden kendini bu martıya benzetti. Yolunu kaybetmiş, nereye gideceğini bilemeyen bu yapayalnız kuştan farkı yoktu. Kendi kendine yabancı geliyor, kendi kendini tanıyamıyordu. Her zaman, sağduyusuyla övünürdü. Oysa Te Navve'nin tepesinde arzularının tutsağı bir kadın gibi davranmış, kişiliğine tümüyle ters bir kimliğe bürünmüştü. Benliğinde ortaya

çıkan bu çılgın, tutkulu arzuların derinliği ve yoğunluğu onu dehşete düşürdü. Sanki içindeki ikinci bir kişiyi keşfetmiş gibiydi.

Ama yüreğinin derinliklerinde, bu duyguların ilk belirtilerini daha Kyle'ı ilk görüşünde sezdiğini biliyordu. Gövdesi, daha onunla ilk karşılaştığı an, Kyle'ı sevgilisi olarak kabul etmiş, iradesi, bilinci dışında bu korkunç çekim gücünün etkisi altına girmişti. Ama bun-

dan duyduğu dehşet verici korkuyu o zamanlar nefret sanmıştı.

Oysa Kyle bunun farkındaydı. Arminel. de-neysizliği ve saflığıyla bu duygunun nefret olduğuna kendisini inandırırken Kyle, kadınlar konusundaki bol deneyimi ile, aralarındaki elektriklenmenin ne olduğunu anlamıştı.

Arminel omuzlarını kısıp, elleri ceplerinde yürürken, 'Hayır.' diye düşündü kendi kendine. 'Bir daha aynı saflığı göstermeyeceğim, as-la.' Kyle'ın kollarında o yoğun haz dalgasını tattığı ana kadar cinsel etkilenme ile beğeninin ve hoşlanmanın her zaman birbirine paralel geliştiğini zannederdi. Ama şimdi, insanın nefret ettiği vc korktuğu bir kişiye karşı da çılgınca bir cinsel özlem duyabileceğini anla inişti.

Sessiz yürürken kendi kendine yemin etti. Bir daha böyle bir şey asla olmayacak. Kyle'ın kollarında kendini asla kaybetmeyecekti. Aksi halde, bu yakıcı arzunun tutsağı haline gelebileceğini hissediyordu.

Ağır ağır Land Hover'a doğru yürürken, Kyıe' ın gözleriyle kendisini izlediğini gördü. İki köpek, aracın gölgesine yatmışlardı.

Sana kahve koydum,, dedi Kyle, Arminel arabaya yaklaştığı sırada.

Genç kız, onun sanki hiçbir şey olmamış gibi rahat ve doğal davranması karşısında derinden sarsıldı. Demek onun için her gün karşılaştığı kolay kızlardan biriydi ve kendisini altüst eelen olay genç adam için bir hiçti.

Hiç konuşmadan geçen kısa bir yolculuktan sonra eve vardıklarında, Davina, Rhys ve Mrs. Beringer verandada oturuyorlardı. Kyle, Davi-na'nın yanağına küçük bir hoş geldin öpücüğü kondurduğunda Arminel, genç kızın, Kyle'ın

olağanüstü çekiciliğinin farkında olsa bile tüm varlığıyla Rhys'a dönük olduğunu hemen an-Içdı. Ama Rhys'm umurunda bile değildi bu. Genç kıza, besbelli, onu çılgına çeviren küçük bir kız arkadaş muamelesi yapıyordu.

Davina. kıvır kıvır gür kızıl saçlı, dolgun dudaklı, iri gözlü, çok güzel, tatlı bir kızdı. Kulağa hoş gelen kalınca sesi, genç bir liseli kız görünümüyle çelişiyordu. O da Mrs. Beringer gibi, zenginlere özgü özel kız okullarında öğretilen kusursuz bir aksanla konuşuyordu.

Manevi anne babası İngiliz olduğu ve bakımı altındaki çocukların konuşmalarına, aksanlan-na özel önem verdikleri için Arminel'ın aksam da kusursuzdu. Hiç değilse Beringerlar onu aşağılamak için konuşmasından yararlanamayacaklardı.

Davina çok cana yakındı. Hatta, Kyle ve Mrs. Beringer'la, Arminel'm hiç duymadığı bir kitap üzerinde tartışırlarken. Sen bu konuda ne düşünüyorsun Arminel? diye sorduğunda bile çok tatlı ve sevimliydi Davina.

Arminel o kitabı okumadığını söylediği zaman da aynı tatlılıkla konuştu genç kız. Biz okulda bütün klasikleri okumak zorundaydık. Gerçi bu iş bana çok sıkıcı geliyordu. Ama bu kitap ötekilerden farklı. Çok sevdiğim bir iki klasikten biri.

Evet. Davina cana yakındı, ama kendi aralarındaki konuşmalarda bile Arminel’la aralarındaki eğitim farklılığını vurgulamaktan geri kalmıyordu.

AvustralyalIlar spora çok düşkün bir ulus, öyle değil mi?, dedi Davina, sanki değişik bir hayvan türünden söz eder gibi. Sen hangi sporları yapıyorsun Arminel?

Özellikle başarılı olduğum bir spor türü

68

yok. Herkesin yaptıklarını yaparım. Yüzme, sörf ve tenis gibi. Arminel, özellikle, bu sporlarda ne kadar iyi olduğunu vurgulamamışlı.

Ah, ne güzel! Buradaki tenis kortunu gördün mü? Ya yüzme havuzunu?

Arminel olumsuz cevap verince, Davına neşeyle devam etti. Bugün mutlaka bir maç yapmalıyız. Karışık çiftler halinde oynarız. Tabii Rhys çok yorgun değilse.

Belli ki bu aralarındaki bir şakaydı. Çünkü Rhys masanın üzerinden eğildi, Davina’nın alnına düşen buklelerden birine parmağını doladı. Ayağını denk al ufaklık!

Davina neşeyle gülerken Arminel gözlerini kaldırdı ve Kyle’ın buz gibi, ama sessiz bir memnuniyetle ‘bakan gözleriyle karşılaştı. Görü yor musun?’ diyordu bu gözler. 'Birbirlerine ne kadar yakışıyorlar?’

Kyle haklıydı. Rhys ne kadar tersini iddia etse de, bu tatlı ve cıvıl cıvıl kız onun için ideal bir eş olacaktı. Davina, Rhys’ı öylesine taparcasına sevecekti ki, Rhys kendisini hiçbir zaman ağabeyinin gölgesinde hissetmeyecek, onunla kıyaslamayacaktı.

Ne garip, daha bir gün öncesine kadar sevdiğini sandığı erkeğin, bir başka kadınla olabilecek evliliğini bu kadar nesnel ve soğukkanlı bir gözle görebiliyordu Arminel. Ve Rhys’a karşı bu kadar kayıtsız olmasının nedenini hâlâ kabul etmek istemiyor, bunun üzerinde düşünmeye karşı direniyordu.

Akşam, güneş battığında tenis oynadılar. Kyle ve Arminel, Rhys ile Davina’ya karşı oynuyordu. Arminel’la Kyle kolay bir yengi kazandılar.

Çok güzel oynadın, dedi Rhys, kolunu Ar-minel’m omzuna dolayarak. Ama bir çocuk gi-

69

bi surat asmıştı. -Müthiş bir bekhendin var güzelim.- Besbelli, yenilmekten hiç hoşlanmıyordu.

Epeyce çalıştım da onun için, dedi Arminel, neşeyle. Ne zaman yaşamın zorluklarından bunalsam duvar tenisi oynarım. İyi geiir.

Rhys gülerek Arminel'ın kulağına eğildi. -Bir dahaki sefere seninle çift olalım. Davina çok kötü oynuyor.

Oysa bu doğru değildi. Çünkü kötü servisleriyle Davina’nm oyununu zorlaştıran Rhys’dı.

Eve girerlerken, Kyle ile Davina onların arkasından geliyordu. Arminel iki çift gözün soğuk bakışlarla ensesine dikildiğini hayalinde çok iyi canlandırabiliyordu. Ama Mrs. Berin-ger’m gözlerindeki sevimsiz pırıltı bir hayal ürünü olmaktan çok uzaktı.

Aslında durum çok sıkıcı ve tedirgin ediciydi. Arminel, Davina’nın Rhys’a her bakışında gözlerinde beliren kırgınlığı ve kederi görebiliyor. ona acıyordu. Ama öte yandan, Rhys’a da fazla kızamıyordu. Annesi, onun üzerinde öyle baskı yapıyordu ki. bu tam ters yönde sonuç veriyordu. Oysa Rhys, rahat bırakılsa, hiç zorlanmasa. belki de' Davina’yı sandığından daha çok sevdiğini anlayacaktı.

Öte yandan kendisi de çok kötü bir durumdaydı. Araya giren, iki gencin birleşmesini engelleyen kötü kalpli kadın rolündeydi düpedüz.

O gece, odasının kapısında birbirlerinden ayrılmadan önce, Rhys’a, annesiyle açık açık konuşması gerektiğini söyledi Arminel.

Annemi tanımıyorsun, dedi Rhys, içini çekerek. Bana çok düşkündür. Oğulları arasında en çok sevdiği hep ben oldum. Kyle başkadır. O kendi kendine yeter, tıpkı babası gibi, kimseye ihtiyaç duymayacak kadar güçlüdür.

70

Bu yüzden annem sevgi ve şefkat'gösterme ihtiyacını benim üzerimde tatmin eder. Ben ise onu kırmak istemiyorum. Şu evlilik olayı çıkıncaya kadar annemle kusursuz bir dostluğumuz vardı.

Arminel karşı çıkmak üzere ağzını açtığında Rhys öperek onu susturdu. N9 olur üzerime gelme Arminel. Zaten yeterince baskı altındayım.

Ama Rhys. Arminel’ı bir araç olarak kullandığının farkında mıydı acaba? Kuşkusuz farkında değildi. Arminel onu çok iyi tanıyordu. O. kendi içinde hesaplaşmaya alışık değildi. İnsan beyninin, kendi yaptıklarını mazur göstermek için bahaneler üretmede ne kadar usta olduğunu bilmiyordu.

İnsanları üzmekten hoşlanmıyorum. dedi Arminel, Rhys'ın istekli dudaklarından kaçma- rak. Bu... bu yaptığımız anneni kızdırıyor, Da-vina’yj da çok üzüyor. Öyle tatlı bir kız ki...

Öff, lanet olsun! İşimi güçleştiren de bu ya! Bana o kaçaman, baı rengi gözlerle bir bakıyor, kendimi çaresiz hissediyorum. Ama onu sevmeden, nasıl onunla evlenebilirim? Benim arzuladığım sensin.

Ama bana söz vermiştin ki...

Tamam, tamam biliyorum. Arminel’ın, kollarından sıyrılıp uzaklaşmasına izin verdi genç adam. Ama gözleri tutkulu bir açlıkla parlıyordu. Seni ne kadar çok istediğimi unutma Arminel. Senden vazgeçmeyeceğim^ Ne annemin, ne de o güçlü ağabeyimin hatırı için!..

71

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ne yazık ki. olaylar Rhys’ın iyimser tahminleri doğrultusunda gelişmedi. Davina'nın gelişiyle, Mrs. Beringer’m Arminel’a olan tavrı daha da sertleşti. Tabii hiçbir zaman açıkça kabalık yapmıyordu, ama Arminel’m bu ailenin dışında olduğunu, kendilerinden olmadığını ustalıkla belirtiyordu her fırsatta.

Ve bütün tatlılığına, cana yakınlığına karşın Davina, erkeği için dişe diş mücadele eden oir kadındı. Eğer Arminel bu kızdan hoşlanmasay-dı, ondan nefret etseydi işi çok daha kolaylaşacaktı. Ama kıza karşı en küçük bir antipa-ti duymuyordu. Günler geçtikçe, onun Rhys için kusursuz bir eş olacağına daha çok inanıyordu.

Bu arada Arminel, Rhys’ın, annesinin ve ağabeyinin burnunun dibinde, onların inadına, kendisiyle açıktan açığa flört etmekten gizli bir zevk aldığından kuşkulanıyordu. Karşılaştıklarında ve ayrılırlarken dudaklarına küçük bir öpücük kondurmak, hafifçe kolunu okşamak, ya da birlikte otururlarken kulağına eğilip alçak sesle bir şeyler fısıldamak gururunu okşayıcı bir oyun gibi geliyor olmalıydı genç adama.

Kaç kez, yapması gereken tek şeyin bir an önce Te Nawe’den ayrılmak olduğunu düşünmüş, hatta buna karar vermişti genç kız. Gi-dememesinin nedeninin. Rhys'a yardımcı olmak olduğunu kendi kendine tekrarlıyor, buna

72

inanmak istiyordu.

Ama geceleri, bir türlü uyuyamadığı zaman, sürekli düşündüğü, yakıcı bir özlem duyduğu kişinin kim olduğunu çok iyi anlayabiliyordu.

Kyle ise zamanının çoğunu çalışma odasında ve bunun hemen yanındaki bürosunda geçiriyordu. Birlikte geçirdikleri çok ender zamanlarda da Davina'ya çok dostça ve sevecen davranıyor, alaycı, iğneleyen gözlerle Rhys'a bakıp onu deli ediyordu. Arminel'la göz göze geldiği zamanlarda ise yüzü alabildiğine ifadesiz ve soğuktu.

Ama aralarındaki o yoğun elektriklenme, o tanımlanması olanaksız gerilimli hava her zaman varlığını koruyordu. Kyle, Arminel'a hiç dokunmuyordu. Ama gözleri ne zaman genç kızın güzel yüzünde, zarif boynunda, giysilerinin altından beliren göğüslerinde gezinse bakışlarında ansızın okşayıcı bir yumuşaklık beliriyor, sanki yalnızca bakmıyor, ona dokunuyordu. Bu ise Arminel için bir işkenceden farksız dı. Gündüzleri bilinciyle kendini denetleyebilse de geceleri onu dehşete düşüren erotik rüyalar görmeyi engelleyemiyor, her sabah kalktığında, düşlerini süsleyen ateşli aşk dakikalarım hatırlayıp, acı çekiyordu.

Kyle bütün bunların farkındaydı kuşkusuz. Çünkü o da bu güçlü fiziksel etkilenmenin gerilimini yaşıyordu. Ama o bunu gizlemeyi çok daha iyi başarıyordu. Yine de Arminel, gözlerini ne zaman üzerinde hissetse, bu bakışlardaki yoğun ve ateşli arzuyu görüp bir tokat yemiş gibi sarsılıyor, aralarındaki bu olağanüstü etkilenmeyi başkaları nasıl anlamıyor diye şaşıyordu.

Gündüzleri daha kolay ve daha rahat geçiyordu. çünkü oyalanacak bir sürü şey vardı. Bu

arada hava gittikçe ısınıyor, manolya ağaçlarının çiçekleri yerlerini yemyeşil yapraklara bırakıyor. elma ağaçlan çiçek açıyordu.

Birbirine benzeyen olaysız günlerden sonra bir sabah, çiftlik yaşamı Arminel için bambaş ka bir görünüme büründü.

Kyle, ona ata binmeyi öğretiyordu artık. Aynı gün, Arminel'ın bütün direnmelerine karşın Kyle onu. kendisiyle birlikte kasabaya alışverişe gitmeye razı etti. Yeğenine bir hediye alacaktı ve bunu Arminel'm seçmesini istiyordu.

Sende doğal bir zevk var. Dikkat ediyorum, giysilerin sahip olduğun tüm güzellikleri ortaya çıkaracak biçimde seçilmiş ve oldukça zevkli.

Bu düpedüz bir komplimandı, hem de iki yönlü bir kompliman. Oysa Arminel bu sözlerde yaralayıcı bir anlam sezmiş, derinden sarsılmıştı. Kyle sürekli olarak doğal güzelliklerini satışa çıkardığını ima eder gibiydi sanki.

Teşekkür ederim, dedi kuru ve gergin bir sesle.

Kyle sinir bozucu bir kahkahayla güldü. Seni memnun etmek gerçekten zor. Oysa ben içi boş iltifatlardan hoşlanmam.

Evet ama, insanları mutlu etmekten de hoşlanmıyordu kuşkusuz. Ayrıca, iltifat ederek insanlara yaltaklanmayacak kadar kendine güvenen, hatta kendini beğenmiş bir adamdı.

Peki, bütün bunları düşünmesine karşın, Arminel neden onunla kasabaya inmeye razı olmuştu?

Çünkü aptalın tekisin. diyordu az sonra Arminel, odasında aynanın karşısında.

O gün Kyle'm ona davranışları eskisi gibi düşmanca değildi. Arminel'a ilginç öyküler anlattı, onu bol bol güldürdü. Dostça bir havada

yemek yedikten sonra Kyle'ın yeğeni için güzel bir hediye seçtiler. Arminel, ondaki bu değişikliği, Rhys ile aralarındaki ilişkinin içyüzünü anlamasına bağlıyordu, ya da öyle olmasını istiyordu. Zeki bir adamdı. Gerçekten Rhys'ı sevse, ya da art niyetle onu elde etmek istese, o gün Te Nawe tepesinde yaptığı gibi, öpüşlerine öyiesine içten bir arzuyla karşılık veremeyeceğini düşünecek kadar deneyimli ve akıllı olmalıydı.

Ama dönüş yolunda, bütün bu iyimser düşünceler yerini acıya bıraktı.

Bir ara Kyle, havadan sudan söz eder gibi, Söylesene, Davina'yı sevdin mi?, diye sordu.

Kısa bir duraksamadan sonra, Davina'yı sevmeyecek birini düşünemiyorum. Onun sözcükleriyle söylersem, 'dünya tatlısı' bir kız,, diye cevapladı Arminel.

Ama yine de, onu üzmek seni rahatsız etmiyor.. Kyle'ın sesi, bir kızın duygularından değil de. iş yaşamının sorunlarından söz eder gibi soğuk ve uzaktı.

Arminel acıyla, derin bir soluk aldı. Ben... hayır, elbette onu üzmek istemem.

O halde, henüz bu sorunu çözmeye hazır hissetmiyorsun kendini.

Arminel titremelerini engellemek için kucağında birbirine kenetlediği ellerine indirdi gözlerini. Birdenbire kendini yeniden Kyle'la savaş ortamında bulmak onu allak bullak etmişti. Demek Kyle bütün gün onu bu konuşmaya hazırlamak için kendisine iyi davranmıştı. Bu kadar mutluluk hissettiği bir anda kendisini bunca kırdığı için nefret ediyordu ondan.

Yapamam... Kyle, istemediği bir şeyi yapmak için Rhys'ı bu kadar zorlamak doğru değil! Hem Rhys'a haksızlık, hem de Davina'ya. .-

Eğer gerçekten bu evliliği istemeseydi, onu hiçbir şey için zorlamak mümkün olmazdı, dedi Kyle kuru bir sesle. Rhys zayıftır, ama o kadar da zayıf değildir.

Peki ama, diyelim ki onu Davina ile evlenmeye razı ettiniz sonunda, bu beraberlik ne kadar sürer zannediyorsun?

Herhangi bir beraberlik kadar. Bir çoğundan da daha uzun.

Bu dar ve virajlı yolda dikkatini direksiyona vermesi gerekirdi, ama acımasızca saldırısını sürdürdü Kyle. Eğer sen aradan çekilirsen, çok geçmeden, gerçekte yıllardır Davina'yı sevdiğini anlayacaktır. Sen onun için yepyeni bir serüvensin. Kışkırtıcı güzelliğinle onun gözlerini kör ediyorsun. Ama senin de kabul ettiğin gibi, sen onun dünyasından değilsin, ona ait olan Davina.

Arminel'ın yüreğinin derinliklerinde bir şeyler paramparça oldu. Gözlerini tekrar ellerine indirdi. Ona bir sürü şey söylemek isterdi. Ama ne söyleyecekti?.. Hiç... Son birkaç hafta, Kyle' ın haklı olduğunu göstermişti. Rhys, kendisi de farkında olmadan, Davina'yı seviyordu. Kyle ise kendisini ne kadar çok kırdığına aldırmıyordu bile... O, Davina için üzülüyordu yalnızca.

En sonunda, gergin bir sesle, Her şeyi zaman gösterecek, dedi.

Zaman mı? Peki, ya para? Arminel'm hiçbir şey söylemediğini görünce, son derece sakin bir sesle devam etti. Ne kadar para yeter Arminel? Eşyalarını toplayıp gitmen, Davina'nm işini kolaylaştırman için ne kadar para yeter sana?

Yapılan hakaret Arminel'ın soluğunu kesti. Ciğerlerine tekrar hava çekebildiği zaman ise göğsüne dayanılmaz bir acı saplandı. Dehşet

içinde, sıkılmış birer yumruk halini alan ellerine baktı.

Hiçbir şey, dedi Arminel umutsuz bir acının verdiği buz gibi bir sesle. Buradan gitmem için senin verebileceğin hiçbir şey yeterli olmaz.

O seninle evlenmeyecek, dedi Kyle, gayet sakin, olağan bir şey söylercesine.

O halde neden benden kurtulmayı bu kadar çok istiyorsun?

Demek hâlâ onunla evlenebileceğini umuyorsun? Kyle arabayı anayoldan ayrılan dar bir yan yola sürdü ve yüksek çam ağaçlarının altında durdurdu. Sonra tekrar Arminel'a dönüp, acımasızca sözlerini sürdürdü. Bunu hiçbir zaman başaramayacaksın. Köşeye sıkışınca, Rhys hiçbir zaman senden yana çıkmaz. Gurur duyacağı bir karısı olmasını ister. Sen yatakta ne kadar başarılı olsan da, çevreye karşı gurur duyacağı değil, kendisini eksik hissetmesine neden olacak bir eş olursun onun için.

Arminel'm yüzü bembeyaz kesildi. Yüzündeki tek renk, dudaklarının pembe kıvrımı ve la civert gözleriydi. Rhys'la evliliğim, yalnızca beni ilgilendirir, dedi. Sesi, kınlan onurunun acısıyla, en az Kyle'ınki kadar denetimli ve kuruydu.

Beni de ilgilendiriyor, dedi Kyle, genç kı zı yarı kapalı gözkapaklarının. ardından süze rek. Birden gülümsedi, uzanıp parmaklannı Ar minel'm dudaklarında gezdirdi. Genç kızın dudakları, Kyle'm sıcak parmak uçlan altında titredi. Mantıklı ol. dedi Kyle. Sesi alçalmış sanki daha kalınlaşmıştı. Geleceğini güvence altına almak için bu güzel yüzünü ve erkekle rin aklını başından alan vücudunu bir silah ola rak kullandığın için seni suçlamıyorum. Ama.

serüven peşinde koşanlar bir şeyi iyi bilmek zorundalar: Savaş kaybedildiği zaman geri çekilmeyi. Rhys konusunda savaşı kaybettin. Onu sevmiyorsun. Onun sana karşı duygulan da aşk değil. Yalnızca fiziksel bir etkilenme. Sevecen duygular duyduğu, şakalaştığı, takıldığı, konuştuğu kadın Davina; sen değilsin.-

-Senden nefret ediyorum! diye hıçkırdı Arminel. Sıcak parmak uçlarının teninde yarattığı işkenceye benzer hazdan kurtulmak için yüzünü öbür yana çevirdi.

Çünkü beni arzulaman. kurmuş olduğun planların önünde bir engel oluşturuyor, değil mi?

Kıpırdayamayacak kadar uyuşmuş bir halde ona bakarken, Kyle'ın emniyet kemerini çözüp ağır ağır üzerine doğru eğildiğini gördü genç kız. Kyle, Arminel'm dudaklarına ulaştığında, küçük dokunuşlarla onu öpmeye başladı.

Çünkü beni arzuluyorsun, öyle değil mi Arminel? diye fısıldadı, güç duyulur bir sesle. Sonra öpüşleri öyle yoğunlaştı ve derinleşti ki. sanki gövdesiyle, düşüncesiyle çılgınca bir açlık duyduğu tek kadındı Arminel.

En sonunda, başını kaldırıp Arminel'm gözlerinin içine baktığında, buz gibi bir sesle konuştu Kyle.

Buradan gitmeni istiyorum,- dedi sözcüklerin üstüne basa basa. Burada yeterince sorun yarattın. Bu gece, uygun gerekçeler bulup, ya-nn buradan ayrılacağını bildir herkese. Yoksa, sahip olduğum başka bir silahı kullanmak zorunda kalacağım. Parmağı. Arminel'm sızlayan dudaklarında dolaştı. Ve bilmiş ol, bundan büyük bir zevk alacağım. Bu gerçek bir tehditti.

Eve gidinceye kadar aralarında başka hiç-

bir konuşma geçmedi. Yalnız içeri girerken. Söylediklerimi unutma Arminel, dedi Kyle.

Evde. Davina ile Mrs. Beringer'm hiç de dostça olmayan gözlerini hep üzerinde hissetti Arminel.

En sonunda, odasında tek başına kaldığında, Kyle'ın tehdidi bütün korkunçluğuyla üzerine çöktü. Kyle, ona karşı olan duygularını gizlemeye gerek görmemişti. Kendisine karşı duyduğu, sevgiden yoksun cinsel arzuyu, hissetmediği güzel ve ince duygularla süslemeye, güzelleştirmeye çalışmamıştı bile.

Başı önde, bahçeye çıktı, bir banka çöktü genç kız. İç dünyası, duyduğu yasak arzularla ve doyurulmayı bekleyen o çılgınca açlıkla altüst olmuştu. Evet, Kyle'a âşık olmuş sayılırdı... Hayır, buna aşk denemezdi. Daha doğrusu, onu çılgınlar gibi arzuluyordu. Aşk, onun kendisine duyurduğu duygular yanında fazla ince, fazla soylu kalıyordu. Arminel, onu istiyordu. Yalnızca bu kadar. O sevilemeyecek kadar katı, fazlasıyla kendine yeterli, fazlasıyla hesaplıydı. Az bulunur cinsel çekicilik gücüne sahip, erkeks özelliklerin tümünü kendinde toplayan, ürkütücü bir adamdı.

Ama Arminel. onun tüm bu korkutucu si lahlanna karşı mücadele etmek zorundaydı. Çünkü Kyle, kendisine olan tüm özsaygısını, tüm onurunu ayaklar altına aldırabilecek bir güce sahipti. Eğer Arminel ona fırsat tanırsa büyük bir ustalıkla genç kızı elde eder, sonra ca eskimiş giysi gibi bir kenara atardı.

ALTINCI BÖLÜM

Arminel eve döndüğünde gerilimli bir ortamda buldu kendisini. Çalışma odasında Kyle ila Rhys tartışıyorlar, Davina'nın kıpkırmızı gözleri ağladığını belli ediyor, Mrs. Beringer'ın Arminel'a düşmanca bakışları havayı iyice gerginleştiriyordu.

Evet, artık burada daha fazla kalamazdı. Rhys'a kararını bildirecek ve ertesi gün buradan gidecekti.

Yemekte bütün neşeli, umursamaz görünme çabalarına rağmen Rhys'ın da büyük bir gerilim ve bunalım içinde olduğunu anladı Armi-nel. Rhys kötü bir oyun oynuyordu. Davina'ya karşı özellikle ilgisiz, hatta kırıcı, Arminel'a ise abartılı bir sevgi, hatta ileri bir ilişkiyi çağrıştıracak ölçüde yakın davranıyordu.

Kyle'm. yemekten hemen sonra yanlarından ayrılmasının ardından da bu oyununu sürdürdü Rhys. Sonunda Davina bütün mutsuzluğuyla, yatacağını söyleyip ayrıldı. Arminel onun duygularını öyle iyi anlıyordu ki, kendini içinde bulduğu bu çirkin oyundan nefret ederek, o da erken yatacağını bildirdi.

Ama sevgilim... diye karşı çıktı Rhys. Az önceki sahte sevgi ifadesi birden değişmişti.

Arminel, kınayan gözlerle uzun uzun baktı genç adamın yüzüne. Yorgunum, dedi yavaşça.

O halde seni odana kadar götüreyim. -

Gerek yok.

Ama, yemekte içkiyi biraz fazla kaçıran Rhys'ın yan sarhoş inatçılığı üstün geldi ve onu kapışma kadar götürmekle kalmayıp, Ar-minel'ın itirazlarına kulak asmadan içeri girerek yatağın üzerine çökercesine oturdu.

Tanrım, ben ne yapacağım?

Arminel hiç cevap vermedi.

Seninle Avustralya'da evlenmeliydik. diye devam etti Rhys, hafifçe peltekleşen diliyle.

Davina'yı seviyor olsan bile mi?

Rhys'm kaşları çatıldı, yarı kapalı gözkapak-larının arasından Arminal'a baktı. Öff, Tanrı aşkına şuraya oturur musun, Arminel? Ve lütfen bana sanki... sanki... aşağılık bir

yaratıkmışım gibi bakma. İki eliyle yumuşak yatak örtüsünü kavrayıp sıktı. Sen, başkalarının seni evlenmeye zorlamalarına tahammül edebilir miydin? Düpedüz bir koyun gibi güdüldüğümü hissediyorum. Üzerimde devamlı, o hiç- bitmeyen baskıyı hissetmekten bıktım usandım! Hiç... hiç kimsenin bir erkeği bu şekilde bir evliliğe zorlamaya hakkı yok! Bu büyük bir haksızlık!

Haklısın, diye yumuşak bir sesle onu onayladı Arminel. Rhys'a derin bir şefkat duyuyordu, ama onu bir an önce de odasından çıkarmak zorundaydı. Eğer Kyle onun burada olduğunu anlar ve bunu yanlış yorumlarsa, tehdidini gerçekleştirmesi işten bile değildi.

Buradan gitmelisin, dedi yavaşça. Ne yapacağına yarın sabah karar verirsin. Benim odamda kalamazsın, Rhys.

Rhys, sanki bir rüyada gibi gülümsedi, sonra kendini yumuşak yastıklara bıraktı, Arminel'm bir şey yapmasına fırsat kalmadan, içkinin de etkisiyle uyuyuverdi.

Lanet olsun! diye söylendi Arminel. Artık yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bir koltuğa otu

rup öylece bekledi.

İki saat sonra Rhys, yüzünü ovuşturarak uyandı. Öff, müthiş başım ağrıyor. diye söylendi.

İlaç ister misin?.

Evet.

Arminel'm getirdiği aspirini yuttu, sonra düşünceli bir yüzle genç kıza baktı. Olanlar için özür dilerim. İçki içmemeliydim, bana hep dokunur zaten..

Önemi yok, dedi Arminel, hafifçe gülümseyerek. Ama hemen buradan gitmelisin.

Lanet olsun, gitmeliyim. Ayağa kalkarken sıkıntıyla yüzünü buruşturdu, sonra kendini zorlayarak gülümsemeyi başardı. Sen çok iyisin Arminel. Seni bu işlere karıştırdığım için özür dilerim.

İşte ondan duyabileceği tek özür dileme ancak bu kadar olabilirdi. Rhys ona ne kadar büyük zarar verdiğini, geleceğini nasıl tehlikeye attığını düşünemiyordu bile.

Teşekkür ederim,, dedi Rhys, kapıdan çıkarken, eğilip hafifçe onu öptü. Her şey için teşekkür ederim.

Aslında bu üstü kapalı bir vedaydı. Arminel bu sözleri böyle kabul ederek hafifçe güldü. Bir şey değil. Şimdi Tanrı aşkına kimse görmeden bir an önce odana git.

Rhys uyurken makyajını silmişti genç kız. O çıktıktan sonra soyundu, geceliğini giydi. Terasa açılan camlı kapı aralıktı. İçeri gecenin tatlı serinliği, çeşit çeşit çiçeklerin kokusu geliyordu.

Yan odadan hiç ses gelmiyordu. Kyle... Birden Arminel'in boğazı kurudu. Kyle da terasa açılan kapıyı açık bırakarak uyuyordu. Birden düş gücü çalışmaya ve biraz cesareti olsa nasıl teras kapısından onun odasına sessizce girece-

ğini hayal etmeye başladı. Sessizce yürüyecek, ay ışığının aydınlattığı odada. Kyle'm soluklarını bir süre dinleyecek, sonra geceliğini çıkarıp yatağına giriverecekti.

Peki ya sonra ne olacaktı? Ya hakaret dolu bir reddetme, ya da yine aynı derecede hakaret dolu bir sahip olma... Her ikisi de Arminel için aynı derecede acı vericiydi.

Boğazına bir hıçkırık düğümlendi, yan dönüp yüzünü yastığa gömdü. Tam o sırada kapının açıldığını duyup irkildi. Yine Rhys mıydı gelen?

Kim... kim o?

Beni beklemediğini söyleme sakın.
Hayır, gelen Rhys değildi.
Ne... ne istiyorsun?
Kyle’m gözleri, yatakta doğrulup, örtüyü göğsüne doğru çeken Arminel’m çıplak kolunda dolaşırken. dişleri ay ışığında pını pırıl parlıyordu. Uzanıp duvardaki küçük apliği yaktı. Solgun ışıkta gövdesi olağanüstü iri ve korkutucuydu. Arminel yüreğinin delice çarptığını hissediyordu.
Kyle? diye fısıldadı.
Seni uyarmıştım. dedi Kyle. Sesinde sahte bir yumuşaklık vardı. Ben hiçbir zaman yapmayacağım bir şeyi söylemem. İşin içinden sıyrılabileceğini mi sandın? Hepimizin gözü önünde böyle bir veda sahnesine kalkışmamalıydın. Benim kulaklarım son derece hassastır.
Arminel, ona derhal odasını terk etmesini söylemek istedi, ama kuruyan boğazından en küçük bir ses çıkarmayı başaramadı.
Bugünkü tartışmamızdan sonra gönlünü almak için onun odasına gittim, ama orada yoktu. Ve nerede olduğunu hemen anladım, dedi Kyle, dişlerinin arasından. İstediğini elde et-

83

mek için son bir hamle yaptın, değil mi? Ama bir işe yaramayacak. Yann gidiyorsun, ama hiç değilse tekniğimiz arasında bir karşılaştırma yapma olanağın olacak. Onun ve benim tekniğimiz...
Hayır! diye dehşetle fısıldadı Arminel. elleriyle onu durdurmaya çalışarak.
Evet. Gözlerinde Arminel’ı dehşete düşüren bir aşağılama, bir nefret vardı. Neden direniyo.rsun? Buraya geldiğin andan itibaren senin de istediğin buydu. Seninle ilk karşılaşmamızdan beş dakika sonra, seni istediğim an elde edebileceğimi anlamıştım. Hızlı hızlı, sözcüklerin üzerine basa basa, yoğun bir aşağılamayla konuşuyordu. Senin gibileri anlamak çok kolaydır.
Arminel’m gözleri, Kyle’m belinde duran ellerine kaydı. Bu eller, sanki genç kızın canını acıtmak için duyduğu çılgınca bir isteği bastırma çabasıyla titriyordu.
Evet, dedi Kyle, Arminel yan dehşet, yarı öfkeyle gözlerini kapatıp başını iki yana salladığında. Bu evi cehenneme çevirdin. Bunu nasıl başarabildin? Senin gibi bir sürtük nasıl bu kadar büyük bir acı, kargaşa ve mutsuzluk yaratabilir? Sende nasıl gizli bir güç var ki, sana her bakışımda bana verebileceğin çılgınca. sözcüklerle anlatılamayacak zevklerden başka bir şey düşünemez oluyorum? Nasıl oluyor da, seninle seviştiğim zaman çıkarabileceğin sesleri, teninin tadını, vücudunun kokusunu duyma isteğiyle yanıp tutuşuyorum?
Yüreğini paramparça eden, onurunu ayaklar altına alan bu sözler. Arminel'm ruhunun ta derinliklerinde ilkel, gizli bir alevi tutuşturdu. Genç kız yan aralık dudakları arasından hızlı hızlı solumaya başladı. Ama yine de Kyle, çe-

84

lik gibi parlayan gözleriyle, ona doğru uzanınca korkuyla geri çekildi, yatakta büzüldü. Genç adamın güçlü eli uzandı, Arminel’ın bir tutam saçını kavradı.
-Bu gece,- dedi Kyle, genç kızın gözlerinin yaşlarla dolmasına aldırmadan, -Seninle sevişmenin. düşlerimde yaşattığım kadar güzel olup olmadığını anlayacağım.
Arminel saçını kurtarmak için iki eliyle, Kyle' ın eline yapıştı. Kyle öfkeyle bir şeyler söylenerek yatak örtüsünü boylu boyunca açtı ve genç kızın sıyrılan geceliğiyle büyük ölçüde açıkta kalan, ondan kurtulmak çabasıyla kıvranan gövdesinin yanma uzandı.

Ççk güzel, dedi geceliğine bakarak, sakin bir sesle. Çıkar onu.

-Hayır, diye küçük bir çığlık attı Arminel. Dizlerini yukan doğru çekip ona bir tekme atmak istedi.

Ama Kyle, hazırlıklıydı, onu tuttuğu gibi, kolayca, hızla yüzükoyun çevirdi. Arminel yüzü yastığa gömülmüş bir halde soluk almaya çabalarken, Kyle onu’ bileklerinden tuttu, ellerini yatağa bastırıp, bir diziyle de bacaklarını hareketsiz bıraktı.

Genç kız başını yana çevirdi, korkunç bir dehşet ve öfkeyle hıçkırarak konuşmaya çalıştı.

Kyle... Ona yalvardığı için kendi kendinden nefret ediyordu. Düşündüğün gibi değil. Aramızda hiçbir şey olmadı. Bana inanmalısın...

Senin için, olanların hiçbir şey ifade etmediğine inanıyorum, dedi Kyle, dişlerinin arasından. Rhys’la yatmak senin için gerçekten ‘hiçbir şey’dir. Daha önce hiç aynı gece iki erkek kardeşle yatmış miydin? Senin için hatırlanmaya değer bir gece olacak.

85

Genç adamın dudaklarını çıplak omzunda hissetti Arminel. Kyle’m dudakları ağır ağır teninde geziniyor. Arminel onun dudaklarının sıcaklığını, dilinin ıslak dokunuşunu hissediyordu. Büyük bir zevkle ve hiç acele etmeden gövdesinin tadına varıyordu sanki genç adam. Ar-minel’ın tüm vücudu birden çılgınca bir açlığın. yakıcı bir özlemin etkisiyle kasıldı.

Lütfen yapma. diye fısıldadı. Yarın gidiyorum.

Biliyorum, ama gitmeden önce birbirimizi daha yakından tanıyacağız.

Bu bir tehdit değil, açık bir gerçeğin dile getirilmesiydi. Arminel gövdesinin kasıldığını, teninin ansızın, terle nemlendiğini hissetti. Şimdi Kyle’ın dudakları ensesinde geziniyordu. İstemiyorum, diye fısıldadı Arminel yalvarırcasına. Seni istemiyorum.

Yalancı! diye güldü Kyle. -Ben senin ne istediğini çok iyi biliyorum, çünkü ben de aynı şeyi istiyorum!

Kyle. Arminel’m bileklerini tek eliyle kavradı, serbest kalan elini genç kızın geceliğinin altından çıplak tenine doğru kaydırdı. Bacaklarının üst kısımlarında, kalçalarında, sonra karnında gezindi alev alev yanan parmakları. Sonra göbeğinin çevresinde ağır ağır dolaşmaya başladı. Arminel’a daha önce hiç kimse böyle dokunmamıştı. Tüm gövdesi güçlü bir irkilmeyle sarsıldı.

Hayır! diye yalvardı, boğuk bir sesle. Kyle bana bunu yapma. İstemiyorum, inan. Daha önce hiç kimseyle yatmadım! Ben... ben bunu yapamam... Lütfen... lütfen yapma...

Neden yalan söylemekte ısrar ^ediyorsun? Gerçeği söylemek sana bu kadar acı mı geliyor? Eli şimdi daha yukan tırmanmış, genç kı-

86

zın göğsünü kavramıştı. Arminel’ın inlemeye benzer hıçkırığı onu bir kez daha güldürdü. Başparmağı sertleşmiş göğüs ucunu okşadığında, Ama bak gövden, yalan söylemiyor, diye fısıldadı Kyle.

Sonra, Arminel’ın direnmesini olanaksız kılan bir hızla genç kızı tekrar döndürdü, sırtüstü yatırıp yüzünü kendisine doğru çevirdi. Aynı anda geceliği başından sıyrılmış, kolları ince kumaşa dolanmıştı. Kyle'ın alev alev yanan gözleri genç kızın göğüslerinde dolaştı, sonra aşağılara kamına, gövdesinin en gizli yerlerine doğru kaydı.

Gözlerini Arminel'm ateş basan yüzüne doğru kaldırdığında, Evet, kızarmakta haklısın, dedi Kyle, alayla. Eğildi, kabarmış göğüs ucunu dudakları arasına aldı.

Birden yakıcı bir alev Arminel'm tüm gövdesini sardı, genç kız derin bir titremeyle sarsıldı. Kyle'ın dudakları göğüslerinde dolaşırken dudaklarından hıçkırıkla karışık bir inleme yükseldi. Genç adamın sıcak ağzı, çıplak teninde işkenceye benzeyen, dayanılmaz bir haz dalgası yaratıyordu. Kyle'ın dudakları beline doğru indiğinde Arminel'm gözleri sımsıkı kapanmış, elleri tırnaklarını batırırcasına çarşafı kavramıştı.

Kyle bir ara başını kaldırdığında genç kız gözlerini açtı. Bu iri iri açılmış gözlerde öylesine somut bir acı vardı ki. bir an için Kyle'ın kaşları çatıldı, bir süre sessizce genç kızın titreyen dudaklarına, alev alev yanan yanaklarına baktı.

Sonra eğildi, dudakları Arminel'm dudaklarına kenetlendi, öpüşleri derinleştikçe genç kızın başı yumuşacık yastığı gömüldü. Arminel artık kendini, yüreğini ve gövdesini saran bu

dayanılmaz özleme bırakmıştı. Kyle bunu hemen anlamıştı. Doğrulup onun geceliğini tamamen çıkarıp yere fırlatırken dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı.

Arminel onun soyunuşunu, soluk kesici gövdesini, geniş omuzlarını, midesine doğru inen göğsündeki tüyleri büyülenmiş gözlerle seyretti.

Çok geçmeden Kyle'ın sıcak ağırlığını üzerinde hissettiğinde Arminel bedensel hazlann akıl almaz evrenine yuvarlandı. Kyle'ın elleri, dudakları ve görkemli gövdesi onu aldı ve ancak düşlerde yaşanabilecek, yakıcı tutkuların heyecan dolu dünyasına götürdü. Sonra genç kız, önce şiddetli bir acının, arkasından da cinselliğin doyumsuzluğuna adım attı ilk kez.

Arminel'ın başını yastıktan ayıran Kyle'ın kollan, birer kaya gibi sertti. Genç kız, aralık dudaklarından kesik kesik solukluyor ve yüreğinin atışlarını kulaklarında duyuyordu. Kolları sımsıkı Kyle'ın omuzlarına dolanmıştı. Kvle' ın az önce kaya gibi sert olan kasları gevşemiş, o da Arminel gibi yorgunluğun tatlı sarhoşluğuna kaptırmıştı kendini.

'Demek işte böyleymiş,' diye düşündü Arminel hüzünle. 'Bir genç kızı kadınlıktan ayıran şey buymuş.' Ama her kadın cinselliğe bu kadar kusursuz bir doyumla girmezdi. Tutkuyla birleşen baş döndürücü bir yumuşaklık, Kyle' ın zengin deneyimiyle bütünleşen kendi el değ memişliği, sevişmelerini, düşlenemeyecek kadar büyük hazlar veren bir kaynaşmaya dönüştürmüştü. Acaba en sonunda kendisinin, gerçekte bir bakire olduğunu anlamış mıydı Kyle? Genç adam kadın konusunda öyle deneyimliydi ki. Arminel onun bunu anladığından emindi.

En sonunda Kyle kıpırdadı, onu serbest bı-

rakip yanına uzandı. Başı, Arminel'm yaşlığa yayılan ipek gibi simsiyah saçlarının üzerindeydi. Genç adam, derinliklerinde öfkeye benzer bir şeylerin kaynadığı kısık bir sesle konuştu. Saçlarının bir gün böyle, başımı koyduğum yastığa yayılacağını düşlemiştim hep. Sen oir büyücü müsün, nesin? Beni peşinden cehennemin kavurucu alevlerine kadar sürükleyebilecek bu gücün nereden geliyor?

Tane tane, hırsla söylenen bu sözcükler Ar-minel'ın yürek atışlarını hızlandırdı. Artık utangaçlığı atmıştı üzerinden. Elini kaldırdı, parmak uçlarını Kyle'in geniş göğsünde hafif dokunuşlarla gezdirdi.

Ne istiyorsun? diye fısıldadı Kyle.

Seni istiyorum. Evet, bunu söylemişti sonunda ve pişman değildi.

Göster bunu bana.

Ve gösterdi Arminel, anlattı kısık bir sesle. Onunla mutlu olabileceği ilk ve son geceydi bu.

Fısıltılı aşk sözcükleri en sonunda Kyle’m tutkulu öpüşleriyle kesildi. Sonra bu kez Arminel’ ıh elleri, araştırarak, okşayarak dolaştı Kyle’m gövdesinde. Bu kez o genç adamın tenir kokusunu, tadını içine sindirdi, yaşadı. Dakikalar sonra yükselen haz dalgalarıyla tekrar Dir-leştiler, doruklara tırmandılar. .

Şimdi uyu, diye mırıldandı Kyle, ve gövdeleri birbirine dolanmış bir durumda birlikte uykuya daldüar.

Gecenin bir saatinde Arminel, kulağına fısıldanan sözlerle uyandı. Bilincini tam toparlaya-madan aynı arzularla uyandı gövdesi. Yüzünü Kyle’m sıcak boynuna gömdü.

Şeytan. diye fısıldadı Kyle. Sesi yakıcı bir arzu ve Arminel’m ne olduğunu anlamak isie-

89

mediği karanlık bir duyguyla koyulaşmıştı. Bir erkeği kölen haline getirmek için nasıl doğaüstü bir güç var sende? Kölen haline getirdiğin erkeğin onurunu, özsaygısını yok edecek kadar tüm iradesini, kişiliğini nasıl ortadan kanırabiliyorsun? Senden nefret ediyorum, sana karşı amansız bir öfke duyuyorum ama yine de haftalardır vücudunun ateşinde her şeyimi yitir-me... kendimi yitirme özlemiyle alev alev yanıyorum. Bunu bana nasıl yaptın? Nasıl bir büyü kullandın?

Bir an Arminel yüreğinin derin bir acıyla paramparça olduğunu hissetti. Ama hemen ardından gerçeği anladı. Bu sözlerdeki hesaplı ya-ralayıcılığın. acımasızlığın altında korkunç bir itiraf vardı. Kyle ona ne kadar yakıcı bir ihtiyaç duyduğunu itiraf ediyordu. Arminel onu. başka hiçbir kadının etkileyemeyeceği kadar etkilemişti. Yarın birer düşman olarak ayrılacaklardı, ama Kyle onu hiçbir zaman unutamayacaktı. Gövdesinin, genç kadına duyduğu o korkunç arzuyla nasıl titrediğini. Arminel’a sahip olmak için nasıl dayanılmaz bir istek duyduğunu, onu hazla inleten tek kadının o olduğunu hiçbir zaman unutamayacaktı. Bu ise, onun gibi gururlu bir erkek için korkunç, acı bir yenilgi. Arminel için ise tam bir zaferdi. Kyle'ın kendi kendine yeterli, kendi kendine sınırsız güven duyan o katı kişiliğinin koruyucu zırhını parçalamış. içine girebilmişti. Bunu başarabilen tek kadın kendisi olmuştu.

Hafifçe kaldırdığı başını yavaşça yastığın üzerine bırakırken Armine’in dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle kıvrıldı, elleriyle Kyle'ı göğsünden itti.

Ne büyü, ne de başka bir tılsım, dedi kısık bir sesle. Görmüyor musun, seni tutmuyorum

90

bile. İstediğin zaman gidebilirsin.

Pencereden sızan ay ışığında Kyle'ın geniş omuzlan kapkara bir gölge halindeydi. Arminel onun çelik pırıltılar saçan gözlerini, kasılmış çene kaslarını, yutkunurken hareket eden gırlağmı görebiliyordu. Kyle bir süre ona baktıktan sonra doğruldu, başı önde, yatağın kenarına oturdu.

Arminel da, yeni arzu dalgalan vücudunun bütün hücrelerine yayılırken hareketsiz yatıyordu. O anda Kyle’m nasıl karmakarışık duygularla dolu olduğunu, iç dünyasının nasıl öfkeyle, arzuyla, özlemle, nefretle paramparça olduğunu çok iyi biliyordu.

Kyle. kendi kendiyle giriştiği amansız savaşta yenik düşüp gövdesiyle onun çıplak gövdesini örttüğünde, Arminel genç adamın amacının ne olduğunu da biliyordu. Öfkesiyle, nefretiyle ona sahip olarak Arminel’ı kullanmak, öc almak istiyordu.

Ama yapamadı. Yapamadığını Kyle’ın kendisi de gördü. Hoyratça bir sahip olma yerine, eşit bir paylaşmaydı gerçekleşen. Arminel’m ona açılan, onu sevgiyle karşılayan gövdesiyle

tam bir uyum içinde, kusursuz bir m^tıuluk alışverişiydi aralarında olanlar. Bu da, Kyls'ın öfkesinin tam bir yenilgiye uğraması demekti.

Sonunda, birbirlerinin kolları arasında uykuya daldılar.

Arminel gözlerini açtığında yağmurlu bir günün ilk puslu ışıkları odaya dolmuştu. Genç kadın birden iki elin hoyratça omuzlarını kavradığını, ardından yüzüne inen müthiş bir tokatla yüzünün yandığını hissetti. Bağırmak için ağzını açtığında karşısında Bhys ın öfkeden kararmış yüzünü gördü.

Ne... ne oluyor? diye kekeledi.

91

Bunu bana sen mi soruyorsun? Rhys'm yüzü bembeyazdı. Az önce kendi odasına giderken Kyle'ı gördüm. Söylediğine göre dün, çok eğlenceli bir gece geçirmişsin. Nasıl, güzel miydi?

Tanrım! diye inledi Arminel. Bu, Kyle'm ona yaptığı en büyük kötülüktü. Nasıl yapabilmişti?

Senin ağabeyin alçağın teki! dedi Arminel. titreyen dudakları arasından.

Sen de sürtüğün tekisin! Gözleri aşağılayan bakışlarıyla, genç kadının, çarşafın altında belirginleşen gövdesinde dolaştı. Bu ilişki ne zamandır devam ediyor, Arminel? Buraya geldiğinden beri mi? Kyle'la arkamdan kim bilir nasıl eğleniyordunuz, alay ediyordunuz benimle! Evleneceğinizi ne zaman açıklayacaksınız?

Saçmalama! dedi Arminel. bitkin bir halde gözlerini kapatarak. Kyle'ın senin eşin olmaya uygun olmadığıma inandığını çok iyi biliyorsun...

Şimdi ben de aynı kanıdayım. diye onun sözünü kesti Rhys.

Arminel sözlerini sürdürdü. Onun için benimle evlenmek gibi bir aptallık yapmayacağı da ortada. Acı acı gülümsedi. Onun için yalnızca basit bir seks aracıyım ben. Dün gece ilk ve son kez birlikte olduk. Bugün buradan ayrılıyorum.

Rhys bir süre ona baktı, sonra buz gibi bir sesle konuştu. Hiç değilse akıllı olduğunu kabul etmek zorundayım. Kyle hakkında söylediklerinde yanılmıyorsun. Büyük bir olasılıkla Patrice Gribble'la evlenecek o. Zaman zaman ziyaret etme hakkı karşılığında sana Auckland de bir ev tutmayı önerse ne yaparsın?

Arminel başını çevirdi. Gerçekten bilmek is-

92

tiyor musun?

Rhys, başıyla onayladı.

Ona teşekkür eder ve reddederdim. Ben Avustralya'ya dönmek istiyorum.

Akıllıca bir düşünce. Rhys ellerini ceplerine sokarak kapıya yürüdü. Konuştuğunda sesinde küstah bir hava vardı. Uçak biletin için sana bir çek veririm. Sonra memlekette beş parasız kalmanı istemem.

Gerek yok. İstemiyorum.

Ertesi gün Kyle'la birlikte, arabayla Auck-land'e doğru yol alırken Arminel tüm hücrelerine yayılan kahredici bir acıyı yaşıyordu. Anne ve babasının kendisini terk etmesinden bu yana birçok güçlüğün, acının üstesinden gelmeyi başarmıştı. Şimdi kendisini yeni ve diğerlerinden daha zorlu bir sınav bekliyordu. Evine dönüp paramparça olmuş yaşamını onarmak, yeni bir gelecek kurmak zorundaydı.

O sabah tüm gücüyle ezilmişliğini, yıkılmışlığını gizledi. Giyinip, makyaj yapıp bir işkenceye benzeyen son gününe başlamıştı. Bütün gün boyunca başı dik, sesi tok, gözleri

onurlu bir meydan okumayla parlayarak yaralanan kişiliğini korudu. Konuşurken sesinin nasıl bu kadar doğal ve rahat çıktığına kendi bile şaştı.

Kyle yemekte, iş için Aucland'e gideceğini, bir gece orada kaldıktan sonra Arminel'ı oradan uçağa bindireceğini söylemişti. Öğleden sonra da yola çıkmışlardı.

Yolda Arminel bir şeyi açıkça anlamıştı. Kyle'a karşı duyduğu, yalnızca önüne geçilmez bir arzu değildi. Nasıl, ne zaman olmuştu, bilmiyordu ama ona âşık olmuştu. Daha biroir-leriyle ilk karşılaştıkları anda aralarında başlayan o sessiz çatışma ise kendilerini birbirle-

93

rine karşı koruma içgüdüsünden başka bir şey değildi. Kyle, daha önce hiçbir kadında başına gelmediği kadar Arminel'm etkisi altına gireceğini sezmiş, Arminel ise Kyle'daki o ürkütücü çekiciliğe kapılırsa mutsuz olacağını anlamıştı.

Beringerların. Auckland'deki evine geldiKİe-rinde Kyle, Arminel'ı evde kalan bakıcı kadınla tanıştırdı. Kadına, -Akşam yemeğine gelirim, dedikten sonra, Arminel'a döndü. Sen de biraz dinlensen iyi olur. Sonra geniş, rahat adımlarla yürüdü, evden çıktı.

Ama yemeğe gelmedi. Sizden onun adına özür dilememi istedi, dedi bakıcı kadın. Hâ lü büroda çalışıyormuş. Yemeğinizi tepside mi istersiniz?

Evet, lütfen.

Kadının getirdiği son derece lezzetli yemeği yedikten sonra Arminel pikaba bir plak koydu. İçini saran ve tüm hücrelerine yayılan bu öldürücü acıyı yansıtmayacak bir müzik istiyordu. Ama Chopin'in canlı ezgisi bile duyduğu yoğun mutsuzluğu biraz olsun hafifletmekten uzakti: Gözlerinden yaşlar döküldü. Keşke öle-bilseydim!.. diye fısıldadı kendi kendine.

Bitkinlikle uyuyakalmış olmalıydı ki, gözlerini açtığında oda sessiz ve soğuk, kendisi ise kaskatıydı. Esneyerek, halsiz adımlarla kalktı, odacma çıkmak üzere merdivenlere yürüdü.

Merdivenleri ancak yarılamıştı ki, aşağıda kapının açıldığını duyup geri döndü. Bir an için, Kyle'm loş ışıkta beliren geniş omuzlu gövdesine baktı. O da başını yukarı kaldırmış, ifadesiz bir yüzle Arminel'a bakıyordu. Genç kadın döndü, tüm gücünü toparlayıp, başı yine yukarıda, omuzları dik, ağır ağır merdivenleri çıkıp odasına girdi, kapıyı kapattı.

94

Tuvalet masasına yaslanıp, ellerini zonklayan şakaklarına bastırdı. Oda kapısının açıldığını duyduğunda yüzü bembeyaz kesildi.

Kyle. karanlık gözlerle ona baktı. Pikabı açık unutmuşsun. -

Üzgünüm. Ama kuruyan boğazından ses çıkmamış, fısıltıyla söyleyebilmişti bunu. Kyle'm garip bir alevle yanan gözleri, sessizce genç kadının yüzünde, boynunda, gövdesinde gezindi.

Seni daha da beter üzebilirim, dedi Kyle. boğuk bir sesle, arkasından kapıyı kapatarak.

Arminel'm yüzü acıyla gerildi. Lütfen git. Dayanamıyorum. Artık yeter, Kyle...

Seni doğduğuna pişman edebilirim. Kyle. onun yalvarmasına aldırmadan ağır ağır Arminel'a doğru yürüdü. Genç kadın ondaki ürkütücü dürtüyü, kendisini yaralama, acı çektirme isteğini anlamıştı. Dehşetle geri çekildi.

Kyle bunu görünce gülümsedi. Bunu yapayım mı. Arminel? Yapmayı isterdim. Beni düşündüğünde korkudan tir tir titreyecek kadar canını acıtmak isterdim. Bunu yapabilirim, değil mi?

Arminel'm yüreği deli gibi çarpıyor, irileşen gözleri solgun ışıktan pırıl pırıl parlıyordu. Evet, diye fısıldadı, bitkin bir tavırla. Bunu yapabileceğini biliyorsun.

Kyle'm gözlerinde zafer kıvılcımları çaktı. Neden? Neden yapabilirim?

Arminel'm kurumuş dudakları hareket edemedi. Kyle’ın çelik gibi parmakları genç kadının omuzlarını kavradı, sarstı. Neden, söyle bana dişi şeytan, yoksa sana zorla söyletirim!

Arminel tokat yemiş gibiydi. Bu nasıl bir nefretti, nasıl şiddetli bir aşağılama isteğiydi? Gözleri iradesi dışında yatağa doğru kaydı.

Evet. diye dişleri arasından fısıldadı Kyle.

95

Aynen onun gibi. Sana daha başka neleri zorla yaptırabilirim?

Arminel onurunu koruma dürtüsüyle başını hızla geriye doğru attı, siyah uzun saçları havada dalgalandı. Güzel yüzünün biçimli çizgileri kınlan onuruyla gerilmişti.

Söyle neden? diye çılgınca bir inatla tekrarladı sorusunu Kyle.

•Çünkü seni seviyorum, dedi Arminel, tane tane. Yüzünde meydan okuyan, hatta gurur duyan bir ifade ile.

Kyle’ın göğsü derin bir solukla kalktı, indi. Evet, dedi. Neden, Arminel?

Çünkü ben bir aptalım. Zavallı bir aptal.

Tekrar Kyle’ın dudakları o buz gibi gülümsemeyle kıvrıldı. Evet, gerçekten de öylesin. Bu kadar açgözlü olmasaydın kendine zengin bir koca bile bulabilirdin. Bunu kolaylıkla başarabilecek kadar güzelsin. Ama ben doymak bilmez kadınlardan nefret ederim. Bir kez daha karşına zengin biri çıktığında bunu unutma, olur mu?

Arminel, kınlan onuruyla ne yaptığını bilmeden çılgınca bileklerine yapıştı Kyle’ın. Ama parmakları ona değdiğinde, genç adamın duygularını ele veren ve çılgınca bir hızla atan nabzını duydu.

Kyle’ın elleri bu kez, Arminel’m kollarından yukan doğru kaydı, boynuna tırmandı ve sımsıkı tuttu. Başı genç kadının yüzüne doğru eğil-di.

Öp beni Arminel. dedi dişlerinin arasından, emredercesine.

Arminel bundan daha fazla utanç içine düşü-rülemezdi. Ağır ağır yüzünü kaldırdı, dudakları kıpırdadı, hafif dokunuşlarla Kyle’ın dudaklarının üzerinde kapandı. ,

96

Hoşça kal, Kyle,- diye fısıldadı.

Kyle gülümsedi, gözlerinde şeytanca pırıltılar vardı. Henüz değil, sevgilim.

Öpüşleri okşayıcı, baştan çıkarıcıydı. İlk başta kaskatı duran Arminel, saniyeler geçtikçe tüm gövdesinin gevşediğini, yumuşak bir teslim oluşla kendisini ona bıraktığını hissetti.

Ama bu kez Kyle onu kendisinden uzaklaştırdı, öylece durdu. Arminel’ın içinde duyduğu o yoğun özlem, çılgınca bir acıya dönüştü, kriz halinde onu yumruklamaya başladı.

Yavaş, sevgilim, diye gülümsedi Kyle, eliyle yüzüne düşen bir tutamı geriye atarak. Elinin dokunuşu özellikle, kasıtlı olarak baştan çıkarıcıydı. Sonra hırsla ensesindeki saçları kavradı, genç kadının gövdesini kendi gövdesine bastırdı. İstediğin bu mu?

Kyle’ın gövdesindeki uyanış, Arminel’da da aynı ateşi alevlendirdi. Onun elini aldı, avuç içini çevirip dudaklarına bastırdı. Evet, dedi kısaca. Sesi onu okşar gibiydi.

Kyle’m dudakları, Arminel'm gözlerinin üzerinde kapandı. Hiç böyle gözler görmemiştim, dedi boğuk bir fısıltıyla. Birer safir gibi, bir yaz gecesi gökyüzünde parlayan yıldızlar gibi. Dudakları gözlerinden kulaklarına doğru kayarken sesi daha da boğuklaştı. Öpücükler arasında fısıldadı. Tenin de ipekten farksız.

Arminel artık yakıcı, kavurucu bir arzunun tutsağı olmuştu, hiçbir şey düşünemiyordu.

Aklımı başımdan alıyorsun, diye mırıldandı Kyle, genç kadını kucağına alıp yatağa götüürken. Onu yatırdı, kendisi de yanma diz çöktü. Dudaklan boynunda gezinirken, Ne kadar gereksiz şey var üzerinde. diye fısıldadı. Ama onları birer birer çıkarmaktan özel bir haz alıyor gibiydi. Sanki, tüm giysilerini çı-

karmayı bekleme sabrını gösteremiyormuş gibi eğildi, ince dantel sutyeninin üzerinden Armi-nel'ın arzuyla dikleşmiş göğüs ucunu dişlerinin arasına aldı, bir süre oynadı. Arminel'm boğazına bir hıçkırık düğümlendi, tüm gövdesi şiddetli ürpertilerle sarsıldı.

Kyle başını kaldırdı, yavaşça onun sutyenini çıkarırken kısık bir sesle güldü. Şimdi Arminel'm üst kısmı tümüyle çıplaktı. Göğüslerinin dik yuvarlaklığı Kyle'm ellerini ve dudaklarını çağırır gibiydi.

Kyle'm dudakları genç kadının ipeksi teninde dolaşırken. Eğer isteseydim benimle kalır mıydm, Arminel? diye fısıldadı.

Genç kadının cevap vermesine fırsat kalmadan dudakları göğüslerinde gezinmeye başladı. Arminel'm gövdesi yay gibi gerildi, duyduğu cinsel haz şiddetli kasılmalar halinde sarmıştı her yanını. Dudaklarından bir inilti koptu.

Evet? diye üsteledi Kyle,

Cevabımı bilmiyor musun? diye inledi Arminel acıyla. Çünkü Kyle o anda onu ne hale getirdiğini çok iyi biliyordu.

Genç adam tekrar güldü, elini Arminel'm eteğinin altından soktu ve başka hiçbir şey demedi. Artık sesiyle değil, elleri ve dudaklarıyla konuşuyordu. Çok geçmeden Arminel çırılçıplak kalmıştı. Başı Kyle'm kolunda geriye doğru atılmış, gövdesi onun öpüşleri, okşayışlarıyla alev alev yanıyordu. Genç adamın gömleği de Arminel'm giysilerinin yanma atılmıştı.

Benimle kalır mısın, Arminel? diye sorusunu yineledi Kyle. kısılmış gözleriyle ona bakarak.

Evet.

Kyle'm ağzı, Arminel'm dudaklarına gömüldü. Derin ve uzun öpüşleri genç kadını tümüy-

ie baştan çıkarmıştı. Kyle'ı hızla kendine çekip gövdesini kendi gövdesine bastırdı Arminel.

Ama burada. Auckland'de olması gerek. diye fısıldadı genç adam. Bir yandan da Arminel'ı kalçalarının altından sıkıca tutuyor, onun kendini geri çekmesini önlüyordu. Arminel başını hafifçe iki yana salladı. Onun kendisine önerdiği şey midesini bulandırıyor, ama yine de vereceği cevabı önceden biliyordu.

Evet. Bu tek sözcük diline bir zehir gibi yayıldı, gözleri keder ve acıyla iri iri açılmıştı.

Kyle'ın yarı kapalı gözlerinde bir zafer pırıltısı yanıp söndü. Ama bunun yanında anlaşılmayan başka bir şey daha vardı bu gözlerde. Sana bir daire tutarım, dedi fısıltıyla. Sık sık seni görmeye gelirim. Yüzü sertleşti. Ama ben bencil bir sevgiliyimdir. Onun için başka erkek olmayacak.

Sevgili mi dedin? Arminel'm elleri, genç adamın sırtında, pürüzsüz teninde dolaşırken bile sesinde yakıcı bir başkaldırı, yaralayıcı bir öfke vardı. Sevgili değil, efendi, ya da sahip demeliydin!

Benim tarafımdan sahip olunma düşüncesi hoşuna gidiyor mu? diye sordu Kyle, çıldırtıcı bir alayla. Vücuduna, ruhuna ve düşüncelerine sahip olmam, sana her istediğimi yaptırmam, çelikten daha güçlü bağlarla seni kendime bağlamam, hoşuna gider miydi?

Arminel'm acıyla irileşen gözleri, Kyle’ın alev alev yanan gözleriyle karşılaştı. Bu bakışlara tahammül edemeyerek yüzünü öbür yana çevirdi. Hayır, bunu düşünmekten bile nefret ediyorum.

•Ama yine de heyecan veriyor, değil mi? Evet, biliyordu. Arminel’m gövdesinin, ona duyduğu özlemle, istekle ne hale geldiğini çok iyi

biliyordu. Birden genç kadını itti, kollarının arasından sıyrılıp doğruldu. -Ama beni senin kadar heyecanlandırmıyor, dedi sakin bir sesle. O yüzden, yarın sabah uçağına geç kalmamak için bir an önce uyusan iyi olur.

Arminel’ın yüzünde bir damla bile kan kalmamış. bembeyaz kesmişti. Bayılacak gibi hissediyordu kendini, ama yine de bütün gücünü kullanarak irkilmedi, onun bakışlarını buz gibi gözlerle, vücudu bir heykel gibi hareketsiz karşılayabildi.

Kyle’ın kendisini neden aşağılamak istediğini anlayabiliyordu. Bir gece önce denetimini kaybeden oydu. Üzerinde cinsel gücünü, çekiciliğini kullanıp onu teslim alan ise Armınel’ dı. Kyle gibi karşısmdakini denetimi altına almaya alışmış, kendisine sınırsız güven duyan bir erkek için bu son derece gurur kırıcı bir şeydi. Kendi gözünde küçülmüş, aşağılanmıştı genç adam.

Oysa Arminel’ın amacının onu dize getirmek olmadığını, onunla sevişirken duyduğu hazzm alabildiğine içten olduğunu anlayamamıştı. Ama yine de Arminel, istese de istemese de onun üzerinde büyük bir güce sahip olduğunu göstermişti. Şimdi aynı şeyi o yapıyor, genç kadına, isterse onu ne hale getirebileceğini kanıtladıktan sonra geri çekiliyordu. Bunun tek nedeni Kyle’m kırılan onurunu kurtarmak, kendi gözünde aşağılanan benliğini yeniden kazanmak istemesiydi.

Onu buna iten nedenleri anlayabilse de, gerçek ortadaydı. Kyle, kendisine olan özsaygısını avaklar altına almak istiyordu. Arminel gözünü kırpmadan onun yüzüne baktı. Kuru bir sesle ve yavaşça. -Eğer yataktan kalkarsan, ben de giyinebilirim, dedi.

Bir an için Kyle'ın yüzü, bir şok geçirmiş gibi gerildi, sonra toparlandı. Yatağın kenarına oturdu. Arminel önce geceliğini, sonra sabahlığını giyerken ona bakmadı. Genç kadın tüm gövdesini saran dayanılmaz acıya rağmen doğal. rahat hareketlerle tuvalet masasına doğru yürümeyi başardı. Kyle sevgisiz gözlerle onun gövdesinin yuvarlak çizgilerine bakarken yüzü gerilmiş çene kasları kasılmıştı.

-Kutlarım, Arminel. Çok sağlam sinirlerin varmış. Besbelli, genç kadının böyle davranmasının ardında yatan nedeni anlamıştı.

Arminel aynanın karşısında saçlarını fırçalarken. Kyle'ın ağır ağır doğruluşunu, yerden gömleğini alıp omzuna atışını gözlerini kırpmadan izledi.

Kyle kapıda durdu, başını hafifçe yana çevirerek ifadesiz bir sesle konuştu. Yeni Zelanda Havayollarının. Brisbane uçağında yarın sabah için sana yer ayırttım. Saat dokuzda ha zır ol.

Arminel gözlerini kaldırıp baktı. Kyle devam etti. -Doğal olarak biletinin ücreti Beringerlar tarafından ödenecek.

Fthys ödemiyor mu?

Kyle'ın alayla karışık bir memnuniyetle gülümsediğini görünce bu soruyu sorduğuna bin pişman oldu.

Hayır, şirket ödüyor. Sana öyle mi söylemişti? Zavallı Arminel!

Yine gülümseyerek kapıdan çıktı vc sessizce arkasından kapadı

O gittikten sonra Arminel makyajını temizledi ve yatağa kıvrıldı. Gözünde bir damla yaş yoktu. Hiçbir şey düşünemiyordu bile. Yalnızca tüm gövdesini, yüreğini saran korkunç acıyı duyuyordu. Önünde uzanan belirsiz yaşamı

101

düşündü. Ne zaman bakır pırıltılar saçan kestane renkli saçlarıyla uzun boylu, geniş omuzlu bir adam görse, yine bu ürkütücü acıyı duyacağını biliyordu.

Arminel en sonunda sustuğunda, dev jet, Avustralya kıyıları üzerinde alçalıyordu. Görmeyen gözlerle elinde tuttuğu boş bardağa bakarken kendini alabildiğine yorgun ve bitkin hissediyordu. Ama olanlan anlatmak, hem de tümüyle yabancı birine anlatmak onu garip bir biçimde rahatlatmıştı. Tabii, her şeyi, ayrıntılı bir biçimde anlatmamıştı ama yanındaki adam, boşlukları doldurabilecek kadar akıllıydı.

Kendisine bu kadar yabancı bir adama içini dökebilmesi garipti. Ama Rhys'ın peşine düşüp Yeni Zelanda'ya gitmesinden, Kyle'a âşık olmasına kadar geçen her şey garip değil miydi?

Yol arkadaşı acı bir sesle konuştu. Evet, küçüğüm, ağlamaya gerçekten hakkın varmış. Şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?

Dağılan parçalarımı toplamayı. Dudakları acılı bir gülümseme ile kıvrıldı genç kadının. Karşılıksız aşk acısını çeken tek kişi ben değilim bu dünyada. Üstesinden gelebilirim. Seksen yaşıma geldiğimde herhalde başıma bu belayı nasıl sardığımı düşünüp şaşacağım.

Bu cevap adamın hoşuna gitmiş gibiydi. Gülerek, Talihsizliğine yenilmeyeceğini tahmin etmiştim. dedi. Söylesene, ilk aşamada ne yapmayı düşünüyorsun?

Kyle benim için bir otelde bir haftalık yer ayırtmış. Bu süre içinde iş arayacağım.

Yol arkadaşı onu oteline kadar bıraktı, şans dileyip veda etti. Arminel uzaklaşan taksinin ardından el sallarken bu adamın kim olduğunu hiçbir zaman bilemeyeceğini, ama bu meç-

102

hul kurtarıcısını da asla unutamayacağını düşünüyordu.

Arminel otelde bir geceden fazla kalmadı. On iki saatlik derin bir uyku ve zorla yediği bir kahvaltıdan sonra ayrıldı, bir pansiyon odasına yerleşti. Kyle'ın olanaklarından yararlanmak istemiyordu.

Hemen iş aramaya koyuldu. Ama bulduğu işler ya ona göre değildi, ya da önceki işinden nedensiz ayrılması kuşku uyandırıyor, onun hakkında iyi bir referans olmuyordu.

On günün sonunda gözlerinin altı çökmüş, yüzü sararmıştı. Uykusuz geçen gecelerin izleri kendini ilk bakışta belli ediyordu.

Ama bir sabah şansı döndü. İş bulma bürosundaki kadın ona adresi verdiğinde, Demek bir avukatlık bürosu, dedi Arminel sevinerek.

Brisbane'in modern gökdelenlerinden birinin otuzuncu katındaki lüks büroya girdiğinde Arminel masada oturan adamı görünce küçük bir çığlık atmaktan kendini alamadı.

Siz... sizdiniz demek...

Adam gülümsedi. Zeki gözleri, genç kadının gözlerinin altındaki halkaları, dudaklarının kenarlarındaki gergin çizgileri hemen fark etmişti. Arminel onun, son on gün içinde uğradığı düş kırıklıklarını ve olan biten her şeyi anladığını hissetti. Ellerini asabi bir hareketle birbirine kenetledi. Tedirginlikle sordut

Bu... bu karşılaşmayı özellikle mi düzenlediniz?

Adam âğır ağır başını sallayarak onayladı. Ama Arminel'm hiçbir şey söylemeden kapıya doğru yürüdüğünü görünce, Otur, Arminel, dedi yavaşça. Sana karşı hiçbir şekilde kötü niyet beslemediğime dair söz veriyorum. Onun yine de tereddüt ettiğini görünce gülümsedi.

103

Arminel bu gülümsemenin altındaki yorgun ifadeyi sezdi. -Otur hadi, aptal çocuk -

O çekici cana yakınlığı yine kendini duyurmuştu işte. Ancak çok güçlü insanlarda vşr olan kendinden emin bir yumuşaklıkla bakıyordu gözleri. Arminel, tüm vücudu uyuşmuş bir halde oturdu. Başı öne eğik, parmakları bilinçsizce çantasının sapıyla oynuyor, kendisini bulmak için bu adamın neden bu kadar sıkıntıya katlandığını anlatmasını bekliyordu.

-O otelde gereğinden bir dakika bile fazla kalmayacağını tahmin etmeliydim, diye söze başladı adam. İzini bulmak için yapmadığım şey kalmadı. En sonunda gazeteye bu ilanı verdim. Gerçekte var olmayan bu iş için bir sürü kişiyi mülakata bile almak zorunda kaldım.

Arminol başını kaldırmadan, zayıf bir sesle sordu. Neden? Beni neden bulmak istediniz? Uçakta bir daha hiç görüşmeyeceğimizi söylemiştiniz.

Bunu söylediğim zaman gerçek niyetim de buydu, dedi adam, yumuşak bir sesle. Nedenini açıklamadan önce, söyler misin. Kyle Be-ringer seni aradı mı?

Arminel'ın yüzünden tüm kan çekildi; kırılmış bir çiçek gibi soldu. Hayır. diye fısıldadı. Acıdan başka bir şey duyamayacak kadar yorgundu.

• Ona. senin ağzından sağ salim buraya vardığını bildiren bir telgraf çektim,, dedi adam, soğukkanlılıkla.

Arminel'm başı birden geriye doğru atıldı; ayağa fırladı. Gözlerinde şimşekler çakıyordu. Böyle bir şeye nasıl cüret edersiniz? Kendinizi ne sanıyorsunuz? Benim işlerime nasıl karışabilirsiniz?

Bunlara sonra cevap vereceğim, dedi adam,

101

ifadesiz bir sesle. Bu işte hiçbir umut olmadığından emin misin? Bir süre sonra sensiz yaşama dayanamayıp seni aramayacağından emin misin?

Hayır, dedi Arminel, kaşlarını çatarak. Size anlatmıştım, beni başından atan oydu.

Bana anlattıklarından, seni sevdiği anlaşılıyor.

Hayır. diye bitkin bir ifadeyle başını ik: yana salladı Arminel. Benden nefret ediyor.

Bazen bu iki duygu bir aradadır. Arminal' ın yine başını salladığını görünce, daha yumuşak bir tonda devam etti. Öyle olsa bile, yani senden nefret etse bile, hamile kalıp kalmadığını öğrenmek isteyecektir. Seni öylece terk edemez.

Galiba... sanırım korunduğumu düşünüyor du. dedi Arminel, acılı bir utançla. Benim... benim Rhysla yattığımı sanıyordu. Hem, ayrıca böyle bir olasılık yok. Arminel başını Kaldırdı, birden granit gibi sertleşen gözlerle ona baktı. .Hem, beni sevse... sevmiş bile olsa, benim Te Navve'ye bir daha adım atmama göz yummayacaktır. Ben Beringerların yaşam tarzına uygun biri değilim. Bu konuda hiçbir şey. onun, düşüncesini değiştirmesini sağlayamaz. -Ellerini tekrar önünde birbirine kenetledi. Een elimden gelenin fazlasını yaptım.

Anlıyorum. Adamın dudaklarının gergin bir biçimde birbirine kenetlenmesi gerçekten anladığını ve gözlerinin önünde canlanan sahnelerden hiç hoşlanmadığını gösteriyordu. Arminel da hatırlamak istemiyordu. Yaşamında bir daha kimsenin kendisini öyle aşağılamasına izin vermeyecekti.

Fikrini değiştirmiş olsaydı, şimdiye kadar seni arardı diye düşünmüştüm, dedi adam dü-

105

şünceli bir ifadeyle. Otelden sordurdum, seni arayan olmamış. Benim ne için Yeni Zelanda' ya gittiğimi hiç merak etmiş miydin, Arminel?

Arminel çökercesine koltuğa oturdu tekrar. Hayır, hiç düşünmedim, dedi kupkuru bir sesle.

Auckland'de bir doktora gitmiştim. Bir sürü testlerden sonra burada konulan bir teşhisi doğruladı. Sesi, sanki bir yabancıdan söz eder gibi ifadesizdi. Bu teşhise göre, ölümcül bir hastalıktan dolayı ancak üç ya da dört yıl yaşayabileceğim.

Arminel'ın gözleri dehşetle irileşti, boğazına bir şeyler düğümlendi. Olamaz!.. İnanamam!.. Çok, çok üzüldüm... Sonra sustu. Çünkü adamın soğukkanlı sesinin tersine, kendi sesi ürkütücü bir dehşetle doluydu.

Bu düşünceye alışmam için birkaç ay geçmesi gerekti, dedi adam, kayıtsız bir sesle. Ama Arminel'ı keskin bir dikkatle süzüyordu. Bu arada dolu dolu yaşadım, her güzelliği tattım. Yalnız yokluğunun acısını çektiğim bir tek şey var. Çocuğum yok. Gözleri, Arminel'ın gözlerinin içinde, bir süre sustu. Sonra sözlerini tamamladı. Benimle evlenir ve bana bir çocuk verir misin, Arminel?

106

yedinci bolüm

Felice, Felice... Neredesin hayatım?

Küçük kız kocaman bir muz salkımının arkasından başını çıkarıp güldü.

Arminel'ın yüreği acıyla sızladı. Felice, Dan'e, babasına o kadar çok benziyordu ki... Aynı kararlı, kişilikli yüz çizgileri, aynı biçimli dudaklar... İnatçı, ne istediğini bilen kişiliğini de ondan almıştı. Arminel küçük kızı kucağına aldı, yüzünü onun kızıl saçlarına gömdü.

Henüz dört yaşında olmasına rağmen Felice' in babası gibi kendine güvenli ve mücadeleci bir insan olacağı daha şimdiden belliydi.

Onu buldun mu? Bu, Fiji adasının güneşinde iyice esmerleşmiş, yuvarlak yüzü yaşam dolu olan Karen'dı.

Muz salkımının arkasına saklanmış.

Karen, annesinin omzundan muzip muzip bakan Felice'e güldü. Seni küçük şeytan, dedi sevgiyle. Uyku zamanın geldi hayatım. Karen teyzen sana ninni söylesin mi?

On Yeşil Şişe'yi isterim!

Karen şakacıktan yüzünü buruşturup bir kahkaha attı. Eh, ne yapalım, biraz uzun bir ninni ama, madem istedin, söylerim. Hadi bakalım, gidiyoruz.

On dakika sonra Karen geldi. Arminel'ın yanma, bir palmiye ağacının gölgesindeki şezlonga uzandı. Uyudu, dedi. Aman Tanrım! Böyle enerji dolu çocuk görmedim!

Tıpkı babası gibi, dedi Arminel yavaşça.

107

Karen düşünceli gözlerle arkadaşına baktı Dan Evans'la geçirdiği üç yıl, ardından onun dul karısı olarak yaşadığı iki yıl, Arminel'ı hiç değiştirmemişti. Yalnızca olağanüstü zenginliğin belirtisi olarak daha şık, daha bakımlıydı. Bunun dışında, şezlongta yatan genç kadın, Karen'la aynı yetimhanede büyüyen kızdan hiçbir bakımdan farklı değildi. Daha güçlü ama daha az dışadönüktü. Doğasında var olan mesafeli davranışlarını yıllar daha da pekiştirmiş, böylece sağda solda, Dan'le, onun parası ve konumu için evlendiğini fısıldayanlar, bunu hiçbir zaman onun yüzüne karşı ima bile edememişlerdi. Büyüleyici güzellikteki yüzü, şimdi, kendine olan güveniyle, daha bir ağırbaşlı ve soylu bir ifadeye bürünmüştü.

Onu hâlâ özlüyorsun. değil mi? dedi Karen.
Arminel ağır ağır başını salladı. Evet. Hem de her gün.
Hâlâ hiçbir erkeğin ilgini çekememesinin nedeni bu mu? Eğer istemiyorsan cevap vermeyebilirsin.
Aradan geçen yıllara rağmen Arminel için anılar hâlâ acı vericiydi. Kyle Beringer'm hayali, onun başka bir erkekten etkilenmesine hâlâ engel oluyordu.
Hayır, dedi Arminel. yavaşça. Bana yaklaşan erkeklerin çoğunun gözlerinde ‘dolar’ işareti görüyorum.
Öff, saçmalama! Biliyor musun, bu para konusu sende bir saplantı haline gelmiş. Eğer benim seni, salt sen olduğun için sevdiğime inanıyorsan. erkeklere karşı da aynı şekilde bakmalısın. Karen’ın sorunlara her zaman böyle sağlam bir mantıkla yaklaşması Arminel'ın çok hoşuna giderdi.

•Sen. ben bir milyonerle evlenmeden önce de benim en yakın dostumdun. Bütün yüreğimle güvenebildiğim tek insansın sen.
Arminel’m sosyal ilişkilerini düzenleyen sekreteri ve birlikte yaşadığı dostu olan Karen, düşünceli gözlerle ona bakıp başını salladı.
•Neden onunla evlendin, Arminel? Nedenin onun parası olmadığını biliyorum.
Arminel içini çekti. Galiba ona yoğun bir şefkat ve biraz da acıma duydum, diye cevap verdi, alçak sesle. Bana durumunu söyledi ve bir çocuğunun olmasını istediğini anlattı. Hafifçe gülümsedi. Dan her istediğini elde etmeyi' başaracak kadar kararlı bir insandı. Beni bu işe ikna etmek için, ona karşı iyi duygularımdan yararlanmasını çok iyi bildi. Ve ben... ben de o zaman yaşamımın en bunalımlı döne-mindeyaim. Sevgiye, şefkate en çok ihtiyaç duyduğum bir dönemde bana öyle iyi, öyle cak davrandı ki... Sonuçta, nasıl olduğunu anlamadan kendimi onunla evlenmiş buldum.
Garip bir adamdı, değil mi? dedi Karen, eski günleri hatırlayarak.
Garip mi? Yo. hayır. Dan Evans ne istediğini bilen ve istediğini elde etmek için hiçbir engel tanımayan bir adamdı. Bu engel, ölüm olsa bile. Arminel daha sonra. Dan’in, kendi şefKal duygularım ve umutsuzluk içindeki durumunu onu evliliğe razı etme doğrultusunda ne kadaı ustaca kullandığını anlamıştı. Evlendikten son ra gerçekte Dan’in, kendisini genç bir erkeğir. ateşli tutkusuyla sevdiğini ve ilk günden aşıl olduğunu anlamıştı. Arminel için o günlerde sevilmek dayanılmaz bir ihtiyaçtı. Dan ona kar şı alabildiğine yumuşak, sevecen, düşünceli bıı eş, cinsel yaşamlarında da bu alandaki zengir deneyiminin etkisiyle kusursuz bir sevgili ol

muştu. Bu deneyimi sayesinde Arminel’m ilk baştaki çekingenliğini ve gerginliğini gidermeyi başarmıştı. Ama Felice’in doğumundan sonra hastalığı cinsel yaşamlarının devamını engellemiş, bu da içten içe Arminel’ı rahatlatmıştı. Dan bunu fark etmişse bile hiç belli etmemiş, nazik, ince, düşünceli bir eş olmayı rıır-dürmüştü. Ta ki, son nefesini verinceye kadar...
Arminel uzun süre ve içtenlikle onun yasını tutmuş, onun için gözyaşı dökmüştü. O dönemi atlattıktan sonra da kendisini dünyanın sayılı zenginlerinden ve bu nedenle de gözde kadınlarından biri olarak buluvermişti. Sayısız erkek vardı peşinde.

Ama bunlardan hiçbiri aradığı ilgiyi bulamamıştı. Onun Dan’le parası için evlendiğini düşünenleri şaşırtan da Arminel'm ne bir sevgili edinmesi, ne de yeniden evlenmek için herhangi bir girişimde bulunmasıydı.

Neden tekrar evlenmeyi düşünmüyorsun? diye sorularını sürdürdü Karen. Yine aynı şeyi, bütün erkeklerin seninle paran için evlenmek istedikleri gerekçesini söyleyeyim deme! Sözgelimi senin için deli divane olan Guy Coo-per senin paranla ilgilenmeyecek kadar zencin. Ve bu durumda olan tek kişi de o değil. Çok güzelsin. Her zaman da öyle oldun. Ta, genç kızlığımızdan beri oğlanlarla başımız derde girerdi, senin güzelliğin yüzünden. Ama nedense sanki yüzün seni korkutuyor gibi.

Karen her zaman böyle zekiydi işte. Güzellik her şey değil. dedi Arminel, düşünceli bir sesle. Üstelik başka bir erkek de istemiyorum. Halimden çok memnunum.

Yalandı bunlar. Beş -yıl önce Kyle Beringer'a âşık olmuştu ve hâlâ de âşıktı ona. Öyle ki.

genç adamın yüzü geceleri rüyalarında, anılar gündüzleri hep belleğinde, yüreğindeydi. Beş uzun yıl!.. Onu hâlâ unutmaması inanılır gibi değildi.

Şimdiye kadar çoktan evlenmiş olmalıydı. Herhalde Patrice Gribble gibi, seçk.n çevrelerden gelen, zengin bir adamın kızıyla evlenmiş, şimdiye kadar çocukları bile olmuştu.

Birden Arminel'm gözlerine yaşlar doldu. Uzaklardan bir Fiji yerlisinin yanık türküsü duyuluyordu. Bir süre sonra o da, geleneksel öğle uykusu ‘fiesta'ya çekilmiş olmalıydı ki, etkileyici sesi duyulmaz oldu.

Karen esnedi. -Bu gece Goudgelara gidiyor musun?

Gidiyor muyuz diyecektin herhalde, diye düzeltti Arminel.

• •

Off, gerçekten benim de gitmem gerekli mi? Onlar bana göre çok... çok sosyetik! Karenin, bu sözlerinin arkasında ne demek istediğini biliyordu Arminel. Helen Goudge, her ne kadar kibarlığı elden bırakmasa da, Karen'a, onun kendi aralarında olmasının tek nedeninin, Arminel'ın sekreteri olması olduğunu hatırlatıyordu bir yolunu buldukça.

-Partiye ikimiz de çağrılıyız, biliyorsun. Sonra bir süre düşündü. -Ama istersen senin için bir baş ağrısı uydurabilirim. Yine de söylemeden geçemeyeceğim, bu gece bir de konuklan var. Bir erkek. Asena’ya göre de, insanın ayaklanın yerden kesen cinsten bir erkek, hem de.

Asena'nın da gözü doymak bilmiyor. Hem S&muela gibi yakışıklı bir erkeği var, hem de gözü hep dışarda.

Onlar böyle konuşurlarken tropikal güneş gökyüzünde ağır ağır hareket ediyor, kuşlar

meyve ağaçlarına, hindistancevizi ağaçlarına tünemiş uyuyorlardı. Uzun volkanik adayı serinletecek en hafif bir rüzgâr bile esmiyordu. Adadaki uçsuz bucaksız hindistancevizi plantasyonunu Dan yıllar önce almış, başarılı bir işletmeye dönüştürmüştü.

Fiji adasında yazlıkları olanlar hep dünyanın seçkin zenginleriydi. Her yıl Arminel. buradaki evlerine dinlenmek, tatil yapmak için gelirdi. Aynı zamanda, Dan’in tüm evlen içinde en çok sevdiği yer olan bu evi ziyaret etmek, bir bakıma onun anısını yaşatmak gibiydi Arminel için.

O akşam Karen'la birlikte Goudgelarm, bir sarayı andıran evlerine tırmanan mercan kayalıklanndan yapılma dar yolu tırmanırlarken. Arminel, son derece sade, ama ünlü modaevlerinden birinin ürünü olduğu bir bakışta belli olan elbisesiyle zarif ve soluk kesiciydi.

Üzerindeki tek mücevher parmağındaki altın alyans ve kulaklarındaki küçük altın küpelerdi. Her zamanki kokusu Ivoire' yine gizemli güzelliğini tamamlıyordu.

Onları karşılayan Helen her zamanki gibi sivri ve çarpıcı giyinmişti, ama terasa doğru yürüdüklerinde Arminel'm soluğunu kesen Helen' m iddialı giyimi değil bambaşka bir şeydi.

Terasta, onları görünce ayağa kalkan adam, Kyle Beringer'dan başkası değildi. Arminel yüreğinin bir an için durduğunu sandı. Kyle genç kadının elini sıkarken her zamanki etkileyici sesiyle konuştu.

-Bizi tanıştırman gerekmiyor. Helen. Arminel ile ben eski dostuz,- dedi.

Sahi mi?- Şaşkınlıkla irileşen gözler yalnız Helen'mkiler değildi. Arminel, sen de az değilsin vallahi! Birbirinizi ne kadar zamandır ta-

nıyorsunuz?

Kyle. ArmlnelTn elini aldı. dudaklarına doğru götürdü. Genç kadının solan yüzünü gördüğünde yüzünde memnun bir ifade belirmişti.

Beş yıl önce tanışmıştık. dedi Arminel zayıf bir sesle.

Ah, canım, o zaman çocuktun herhalde!

Arminel gülümsedi, sözcükleri dikkatle seçti. Dan'le tanışmadan hemen önceydi. On dokuz yaşındaydım.

Bu sözler Kyle'ı tokat gibi sarsmış olmalıydı. Gözleri hafifçe kısıldı. Arminel bu gözlerden karanlık bir gölgenin geçtiğini gördü. Ama genç adam çabuk toparlandı, Arminel'm elini bıraktıktan sonra Karen'a dönüp, tıpkı Helen'a yaptığı gibi o baş döndürücü çekiciliğini kullanarak havadan sudan konuşmaya başladı.

Tim Goudge içkilerini getirdiğinde genel konular üzerinde konuşmalar devam ediyordu. Bu arada Arminel, gövdesinden tüm kanın çekildiğini hissetmesine, bayılacak gibi olmasına rağmen kendini toparlamayı başarabildi. Konuşma tekrar kendisine yöneldiğinde, artık daha denetimli, daha hazırlıklıydı.

Bugün Felice'i, seninle birlikte şnorkelle yüzerken gördüm, dedi Helen, ona dönüp. Kızın inanılmayacak kadar güzel yüzüyor. Dört yaşında bir çocuğun böyle balık gibi yüzmesi sık rastlanan bir şey değil. Kadın bu kez Kyle'a döndü. Felice, Arminel'ın kızı. Felice Evans. Dan Evans'm çocuğu. Sevgili Dan'imizi duymuş-sundur, değil mi?

Elbette. Soğuk, gri gözler Arminel'm üzerinde dolaştı. Güney yarımküresinin en büyük sanayicilerinden biri. Onun adını duymayan birinin olacağını sanmıyorum. Bu sözlerin altındaki. Arminel'a yöneltilmiş gizli, aşağılayıcı an

lam genç kadını bir kez daha sarstı.

Çok tatlı bir insandı. dedi Helen, güzel başını iki yana sallayarak. Arminel da, onun ölümünden sonra sadakat açısından kusursuz bir eş örneği verdi. Evlilikleri masaldaki aşkiarı andırıyordu. Üç hafta içinde birbirlerine âşık olup evleniverdiler.

Arminel. Kyle'ın önünde geçen bu konuşmalara elindeki içkisinden iri yudumlar alarak dayanabiliyor, genç adamın delici bakışlarını sürekli üzerinde hissediyordu.

Neyse ki. çok geçmeden parti kalabalıklaşmaya, yeni yeni konuklar gelmeye başladı. Arminel. Kyle'ın. baygın ve biraz da sersemlemiş gözlerle ona bakan iki kız kardeşle, her zamanki çekiciliğini kullanarak konuşmasını izlerken, acısını bastırmaya çalışıyordu. Ona duyduğu aşk nasıl olmuştu da yıllar yılı aynı tutkuyla devam edebilmişti?

Peki ya Kyle? Bir zamanlar Dan, anlattıklarından Kyle'ın kendisine âşık olduğunu anladığını söylemişti. Belki de doğruydu. Ama aralarında öyle şeyler geçmişti ki, genç adam kendi duygularına bile güvenecek durumda değildi. Her şeyden önce Arminel'ı, zengin bir koca peşinde olan basit bir ser/et avcısı olarak görüyordu. Üstelik Dan'le evliliği onun gözünde bu yargısını doğrulayan bir şeydi. Bunu düşününce Arminel'm dudakları acı bir gülümsemeyle kıvrıldı. Dan, Arminel'a, böyle yanlış bir kanıyı geçersiz kılma fırsatını tanımıştı, ama Kyle, Dan'in vasiyetnamesindeki önemli bir maddenin varlığından habersizdi. Ve bunu öğrenmeden önce Arminel'a evlenme teklifi etmek durumundaydı, tabii eğer ederse. Dan vasiyetnamesin?, Arminel'm ikinci kez evlenmesi durumunda tüm gelirinin kesilmesini öngören bir

114

madde koydurmuştu.

Aslında Kyle'ın. ona hiçbir zaman evlenme teklifi edeceği yoktu. Çünkü hiçbir zaman nc Arminel'a güven duyabilecekti, ne de kendi duygularına... Eğer onu sevmiş olsa bile, hatta hâlâ seviyor olsa bile...

Elinde içki bardağı ile, başı hafifçe yana eğik, bir film yıldızıyla konuşan Kyle'm kusursuz gövdesine, bir bakışta insanın aklını başından alacak kadar biçimli yüz çizgilerine, güneş yanığı esmer tenine, kestane rengi saçlarına baktı. 'Seni seviyorum. diye fısıldadı içinden. Sanki, ona duyduğu dayanılmaz özlem bir çığlık gibi genç adama ulaşmıştı. Kyle başını kaldırıp ona baktı. Gözleri bir süre birbirine takılı kaldı. O an, aralarında neredeyse elektrik yüklü bir akım oluştu. Sonunda Arminel daha fazla dayanamayarak başını öne eğdi, döndü.

Karen'a birkaç sözcükle kendini iyi hissetmediğini fısıldadıktan sonra, kimseye fark ettirmeden partiden ayrılmaya karar verdi.

Ama ne yazık ki, hayranlarından biri, bir televizyon sunucusu yolunu kesti. Adamın, aldığı alkolle dili açılmıştı. Sık sık, komplimanlar yağdırarak konuştukça konuşuyordu. Arminel kaçamak cevaplar verip kurtulmaya çalışırken, belinde bir el hissetti. Yanıbaşında Kyle duruyordu. Kısa bir konuşmadan sonra Kyle onu adamdan kurtarmayı başardı, birlikte birkaç adım yürüdüler.

Biraz uzaklaştıklarında Arminel ondan uzaklaştı, Kyle'ın belinde duran kolu yana düştü.

Güzel, zengin bir dul olmak nasıl bir şey,-diye sordu Kyle, alçak bir sesle. Sorunun altındaki iğneleme apaçıktı.

Arminel başını hafifçe geriye doğru attı. Sen söyle, güzel, zengin bir bekâr olmak na-

115

sil bir şey?- dedi kupkuru bir sesle. Yüz ifadesi alabildiğine katı ve uzaktı. Yoksa evlendin mi?

Arminel bir kez daha onu şaşırtmayı başarmıştı. Genç adamın dudakları bir an için gergin bir biçimde birbirine kenettendi, sonra gevşedi. Hayır, evlenmedim. Görüşmeyeli çok hazırcevap olmuşsun, dilin de çok keskinleşmiş. Yoksa Dan'le evliliğin Helen'in dediği kadar mutlu değil miydi?

Benim evliliğim seni zerrece ilgilendirmez,-dedi Arminel. buz gibi bir sesle.

Başka bir erkeğin yatağına girmen için fazla zaman geçmesi gerekmemiş, dedi Kyle. kaba bir açıklıkla. Kızın kaç yaşında?

Arminel bu sözleri bir hakaret olarak almamış göründü. İki ay önce dört yaşını bitirdi.-

Demek, metresim olmak için bana yalvardığın. sonsuza kadar seveceğini söylediğin geceden bir ay sonra hamile kaldın ona. Sesinde yaralayıcı bir hakaret vardı. Sökünü ettiğin sonsuzluk pek de uzun sürmemiş anlaşılan. Söylesene onun yatağında £a. benimkinde olduğu gibi ateşli, sınır tanımayan bir kadın miydin?

Arminel derin bir soluk aldı, yüzünden yüreğinin nasıl paramparça olduğu anlaşılmıyordu. Tersine, Kyle'mkiyle aynı derecede küçümseme dolu bir ifadeyle baktı ona. Beni yaşamından fırlatıp atmadan önce nasıl aşağıladığını unutmuşsun anlaşılan. Kendime olan saygımı yok etmek istedin sen. Senin beni yargılamaya hakkın yok, dedi buz gibi bir sesle. Hele senin ne kadar insanlık dışı davrandığını düşünülürse-.

Kyle'ın geniş omuzları birden kasıldı. Gözleri, Arminel'ın başının üzerinden uzaklara dikildi.

116

Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?- Çıldırmış olmalıydım. Sonra, çok farklı bir ses tonunda. alabildiğine kayıtsız ve doğal, ekledi. Rhys evlendi.

Davina ile, elbette.

Elbette. Her zaman birbirlerine çok uygundular. Sen... seninle birlikte olduğumuzdan on sekiz ay sonra evlendiler. Bir süre sustuktan sonra devam etti. Söylesene, kocanı bakire olduğuna nasıl inandırdın? Onun hakkında duyduklarıma göre bunu anlayabilecek kadar deneyimliymiş.

İnandırmam gerekmedi. dedi Arminel. kısaca. Biliyordu.

Ya? Demek her şeyi itiraf ettin? Çok zekisin! Ama, Kyle'ın esmer yüzünün hafifçe solduğu Arminel'ın gözünden kaçmadı. Belli ki genç kadının sözleri onu sarsmıştı.

Elbette her şeyi anlattım. Arminel'ın gözleri, hafifçe titreyen ellerine çevrildi.

Ve seni yine de istedi, öyle mi?

Arminel onu yaralamak için dayanılmaz bir istek duydu. Onun bu tepeden bakan tavrına bir son vermeliydi. Neden istemesin. Kyle? Dan olgun, belirli bir kültür birikimi ve ince bir anlayışı olan, duyarlı bir insandı. Geniş bir yaşam deneyi vardı. Hiçbir zaman dar görüşlülükle. önyargılarla hareket etmezdi. Üstelik, bu konuda kadınlarla erkeklere uygulanan çifte standardın haksızlığını anlayacak kadar da bilinçli bir adamdı.

Müthiş bir adammış! dedi Kyle. sahte bir hayranlıkla. Acaba hoşgörüsü, hamile olsaydın, benim çocuğumu kabul edecek kadar geniş miydi? Yoksa evlenmeden önce böyle bir olasılığın var olmadığını güvence altına mı al dı?

117

Arminel bu soru üzerine yüreğine bıçak gibi bir acının saplandığını hissetti. Benimle evlenmek istediğini söylediği zaman, ben... biliyordum ki... Başını hızla kaldırdı, dimdik Kyle'ın gözlerinin içine baktı. Hiçbir şeyden emin olmaya çalışmasına gerek yoktu. Felice onun kızı.

Onu biliyorum. İlk başta kuşkulandığımı kabul etmeliyim, ama doğum tarihi beni ikna etti.

Sonunun nereye varacağını düşünmeden parladı Arminel. Sanki umurunda mıydı?

Pek değildi, gerçekten. Genç adamın sesindeki kayıtsızlık Arminel'ı irkiltti. -Avustralya' da kürtaj oldukça kolay.

Sen alçağın tekisin... İnsanlıktan çıkmışsın!..

Kyle güldü, sonra başını eğdi, sıcak soluğu genç kadının yüzünü yalıyordu. Te Nawe'de bunu kaç kez söyledin. Neden şimdi düş kırıklığına uğruyorsun? Yoksa geçen beş yılın beni

değiştirdiğini mi sanıyordun? ArminelTn, başını iki yana salladığını görünce davam etti. Hiç değişmedim. Arminel. O zaman çılgınca arzuladığın aynı ‘alçağın teki’yim ben. Peki sen değiştin mi?

Bir süre göz göze bakıştılar. Terasın loş ışıklan altında Kyle’ın yüz çizgileri her zamankinden keskin, çenesi sert ve gözleri acımasızdı.

Arminel derin bir soluk alarak gözlerini onunkilerden ayırıp omzunun üzerinden geriye baktı ve onlara doğru yaklaşan Helen’i gördü.

Bana Rhys'tan söz etsene, dedi hafifçe yana dönerek.

Tabii Kyle anlamıştı. Az önceki tetikte, gergin hali geçti, doğal bir tavırla cevap verdi.

Ah, o gayet iyi... İki kızı ve karısıyla Cambridge dışındaki bir çiftlikte yaşıyor.

Dönüp Helen'in başka bir gruba katıldığını görünce sözlerini sürdürdü. Senin bir mültimil: yonerle evlendiğin haberi onu pek eğlendirdi. Dumanlı gözleri Arminel'm yüzünde dolaştı. Senin beni ne kadar çabuk unuttuğun konusunda beni ikide bir iğnelemek çok hoşuna gidiyordu. İyice tadını çıkardın bunun. Sanırım böylece kırılan gururunu onarmaya çalışıyordu.

Memnun oldum, dedi Arminel, duyarsız bir ifadeyle.

•Dikkat et, hayatım, dedi Kyle, alaycı bir gülümsemeyle. Seni başımdan attığım için hâlâ benden nefret ettiğini düşüneceğim neredeyse.

Nefret mi? Arminel bir adım geri çekildi. Yo, hayır. Senden nefret etmiyorum. Sana karşı hiçbir şey duymuyorum. Beş yıl uzun bir zaman, nefret bile o kadar yaşamaz.

Bunları söyledikten sonra Arminel boş bardağını kenardaki bir sehpaya bıraktı.

Ama benim sana karşı duygularım hiç değişmedi, diye cevap verdi Kyle. Gözlerini genç kadının gözlerinden ayırmıyordu. Onun hiçbir şey söylemediğini görünce yaklaştı, bir eli Ar-minej’ın pürüzsüz boynuna uzandı ve hafifçe okşadı onu. Genç kadının gözlerindeki ürküntüyü görünce gülümsedi, onun titreyen elini alıp bileğinin içini dudaklarına götürdü, okşar-casına öptü. Kyle, gözlerini onunkilerden ayırmadan, Seninle ben, ikimiz, birlikte çok iyiydik. Bu güzellikten yoksun olmak çok ya2ik. Aynı fikirde değil misin? diye fısıldadı.

Ben sevgili peşinde değilim!

Arminel bunu söyledikten sonra onun önün-

den yürüdü gitti. Kyle de onun gitmesine engel olmadı.

Arminel için kalabalığın arasından sıyrılıp sessizce partiyi terk etmek zor olmadı. Eve gidip, Felice’e bir göz attıktan sonra yatak odasına çekildiğinde, sessiz gözyaşları artık yağmur gibi boşanıyordu gözlerinden. Bütün gece geçmişin anılarıyla boğuştu durdu ve hiç uyu-yamadı.

Ertesi sabah Felice’le kahvaltı ettikten sonra birlikte ıssız mercan koyuna gittiler. Felice küçücük sarı mayosu, boyundan büyük kocaman hasır şapkası, ellerinde paletleri ve şnorkeli ııe önden yürüyordu. Kumsala geldiklerinde küçük kız sevinç çığlıkları attı.

Kumsalı çevreleyen hindistancevizi ağaçlan, palmiyeler ve yemyeşil bitki örtüsü ile bu ıssız koy çok güzel bir yerdi. Çok erken olmasına rağmen güneş daha şimdiden sıcacık, pırıl pırıl, su inanılmayacak kadar berraktı.

Arminel kızının, paletlerini giymesine yardım ettikten sonra birlikte yarım saat kadar mercan kayalıkları çevresinde yüzdüler, gülüştüler, oynadılar.

Sahile döndüklerinde, ikisi de kumsalla denizin birleştiği yerde, sığ suyun içinde oturdular. Arminel kızının paletlerini çıkarmasına yardım etti. Bir süre suyun içinde alçak sesle konuştular. Bir ara Felice arkasına baktı, doğruldu -Anne, bir adam geliyor. dedi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Karen bir gece önce saat üçte eve geldiğinden, Arminel partinin sabaha karşı sona erdiğini biliyordu. Bu yüzden partiden biriyle, ya da Kyle'la bu kumsalda karşılaşmalarının olanaksız olduğunu düşünmüştü. Çünkü saat daha sabahın yedi buçuğuydu. Ama garip bir sezgiyle, Felice’in sözünü ettiği adamın Kyle olduğunu anlamıştı.

Dönüp onu gördüğünde, gövdesini bu kadar sımsıkı saran, hem önü, hem arkası bunca açık bir mayo giydiğine pişman oldu. Mayonun iür-kuvaz rengi hem yanık tenine, hem de simsiyah saçlarına çok yakışıyordu, ama gövdesinin çizgilerini fazlaca belirginleştiriyordu.

Merhaba. dedi Kyle. Yüz ifadesi son derece denetimliydi.

Felice önce bu yabancıya kuşkuyla baktı, ama annesinin de ona selam verdiğini görüncr yüzü her zamanki cin gibi meraklı ifadesine büründü.

Sen Felice olmalısın. dedi Kyle, çocuğun yanına çömelip oturarak. Güneş ışıkları üstü çıplak gövdesinin güçlü kaslarında parlıyordu. Altında blucin kumaşından bir şort vardı yalnızca.

Evet. Felice kalktı. elleri arkasında, ona doğru birkaç adım attı. Adın ne senin?

Kyle.

Küçük kız başını salladığında bukle bukle saçları güneşte yanıp söndü. Annemi tanıyor

musun?

Kyle’ın bakışları Arminel'a kaydı, onunla göz göze gelince sertleşti. Evet, çok iyi tanıyorum.

Felice yine başını salladı. Kyle’ı çocuklara özgü tertemiz bir merakla ve ilgiyle inceliyordu. Nerede oturuyorsun?

Helen ve Tim Goudgeların yanında.

Arminel dayanamadı. Bu kadarı yeter, hayatım. Bu kadar çok soru sorman doğru değil.

Başka türlü merak ettiği şeyleri öğrenmesi olanaksız, dedi Kyle, ayağa kalkarak. Sonra onlara elini uzattı. Hadi, kalkın. Denizkızı gibi sürekli suyun içinde oturamazsınız.

Arminel onun yardımı olmaksızın ayağa kalktı. Onun sürekli kendisini süzmesinden rahatsız olarak, Biz de şimdi gidiyorduk, dedi.

Eana içecek bir şeyler ikram etmeyecek misiniz? Goudgeların evinde herkes uykuda. Susuzluktan ölmek üzereyim.

Arminel ona sessiz bir düşmanlıkla baktı, ama Felice onun yerine cevap vermişti bile. Tabii, bize gel. kahve iç. Annem kahve sever, ama ben kahve sevmiyorum.

Sevmiyor musun? diyerek kaşlarını kaldırdı Kyle. Peki sen ne seviyorsun?

Su, bir de süt.

Kyle, bir eline şnorkel takımlarını aldı, diğer elini de küçük kıza uzattı. Arminel, kızının hiç tereddütsüz onun elini tuttuğunu görünce hayretler içinde bakakaldı. Çünkü Felice yabancılara hemen sokulmaz, ancak sevdiklerine, o da bir süre sonra, yaklaşırdı. Ama acıyla, bunda şaşıracak bir şey olmadığını düşündü. Kyle’m olağanüstü çekiciliği herkesi bir anda etkisi altına alıyordu.

Bu sabah çok sessizsin. dedi Kyle, Armi-

nel’a. Dün gece iyi uyumadın mı?

Arminel onun, gözlerinin altındaki belli belirsiz mor halkaları gördüğünü sezmişti. Yo, çok iyi uyudum. Bazen çok fazla uyuyunca başım ağrıyarak kalkarım.

Oysa gerçeği söylemek daha doğru olacaktı. Çünkü Kyle, inanmadığını gösteren bir ifadeyle hafifçe güldü. Ama eve gelinceye kadar bir daha konuşmadı.

Eve girdiklerinde ise uzun uzun çevresine bakındı. Çok... gösterişli, dedi tatsız şeyler ima eden bir sesle. Kocan burasını senin için mi yaptırdı?

Arminel onun kışkırtmalarına kapılmamaya kararlıydı. Hayır. Elindekileri bırak, içeri gir.

Birlikte, kahvaltı sofrasının hazır olduğu bahçedeki havuz başına yürüdüler. Orada Karen onları esneyerek karşıladı. Selam, diyerek gülümsedi. Müthiş bir partiydi, değil mi?

Evet, gerçekten, diyerek gülümsedi Kyle. Gülümsemesi erkeksi çekiciliğinin tüm büyüleyici etkisini taşıyordu. Karen'ın küçücük bikinili, yuvarlak hatlı vücudunun pek hoşuna gittiğini büyük bir ustalıkla belli ediyordu genç adamın bakışları.

Kyle, bir kahve içmeye geldi, dedi A-minel arkadaşına, isteksiz bir soğuklukla.

Peynirli tost da var ama, diye neşeyle ekledi Felice. Jambon da ister misin?

Kyle şakacıktan yüzünü buruşturdu Felice’e. Yo, tostla kahve yeterli.

Karen küçük bir kahkaha attı. Hadi canım, akşamdan kalma olduğunu söylemeyo kalkma. Dön çok az içtin. Ama eminim konuklardan çoğu öğlene kadar kendilerine gelemezler! Karen sonra, Armiııel’la konuşan televizyon sunucusundan söz etti. Adam habire seni sorup

123

duruyordu, Arminel.-

Ya, öyle mi? Arminel tahammül sınırını aşmak üzereydi. Fincanına kahve koyarken bıkkın bir sesle sordu. Umarım gerekli cevaplan ver-mişsindir.

Tabii. Senin rahatsız edilmekten hiç hoşlanmadığını, yalnızlığı sevdiğini ve bu adada kalan herkesin, bunu bilmesinin kendi yararına olacağını anlattım. Ama hiç de fena bir adam değildi doğrusu?.. Hem çok yakışıklı, hem de duyduğum en etkileyici sese sahip.

Kyle bu sözlere bir espriyle cevap verdi. Ka-ren’la Felice gülüştüler. Arminel ise, Kyle’ın, üzerinden ayrılmayan bakışlarından son derece tedirgindi.

Kendini ne zannediyordu bu adam? Ne cüretle evine geliyor ve kendisine, yalnızca iştah açıcı bir et parçası gibi -gördüğünü belli eden gözlerle bakabiliyordu?

Anne. dedi Felice, sabırla. Anne, ben de gidebilir miyim?

Efendim, hayatım?

Felice derin bir soluk aldı, dönüp hoşgörüyle Kyle’a yakındı. Bazen böyle uyanıkken raya görür. Sonra tekrar annesine döndü. Anneciğim, Kyle yarın dağın tepesindeki gözetleme yerine çıkacakmış. Ben de gidebilir miyim?

Yo, hayatım. Kyle...

Ama o beni de alabileceğini söyledi.

Arminel'm, Kyle'a çevirdiği bakışları sessizce, 'lanet olsun’ diyordu. Kızına döndü. Felice' çiğim yol çok uzun, sen gidemezsin, yorulursun.

-Ama atla gidebilirim. O da atla gidecekmiş. Felice'in küçücük yüzü yalvarıyordu. Anne, neden sen de gelmiyorsun? Karen da gelir. Yanımıza yiyecek alırız, dürbünümüzü de alırız. An-

ne. lütfen!

Neden olmasın? dedi Kyle, fincanını tabağına bırakarak. Bana, bütün bir günü geçirmek için güzel bir program gibi geliyor. Helen' ın fikriydi.

Karen hiçbir şey söylemiyordu, ama onun da bu programdan çok hoşlandığı belliydi. Arminel, Kyle'ın kendisini köşeye sıkıştırdığının farkındaydı ve bunu genç adam da biliyordu. Ona bu zevki tattırmamanın tek yolu, kaçmak yerine kayıtsız davranmaktı. Neden olmasın? dedi, rahat bir sesle. Sen atları ayarladın mı Kyle? Yoksa senin için de at bulalım mı?

Ben hallederim, dedi Kyle, görünürde nazik, ama gerçekte kendisine yardım öneril meşinden hiç hoşlanmadığını belli eden bir ifadeyle.

O çıkar çıkmaz Karen kıkır kıkır güldü. Bu adama hiçbir şekilde yardım önerilmeyeceğini öğrenmiş oldum böylece. Baştan ayağa despot bir erkek tipi!

Aynen öyle.

Anlaşılan beş yıl önce de yıldızınız barışmamış, şimdi de öyle devam ediyor. Karen yüzünü ellerine dayayarak düşünceli gözlerle Ar-mınel'a baktı. Yazık! Oysa her halinden sana hayran olduğu belli.

Saçmalama! dedi Arminel, sesine doğal bir hava vermeye çalışarak. Birbirimizden hiçbir zaman hoşlanmadık.

Ama her ikiniz de bunu belli etmeyecek kadar nazik davranıyordunuz, diyerek anlamlı anlamlı güldü Karen. Felice'i çok sevdi ama. Felice de onu.

Bu gerçekten Arminel için şaşırtıcıydı. Felice kolay kolay yabancılara sokulmazdı.

Bütün kadınlar için bir tehlike bu adam!

125

dedi Karen, hülyalı bakışlarla. Ama muhteşem bir tehlike! Hiç umut olmadığını açıkça belli etmeseydi, onu etkilemek için bir denemede bulunabilirdim. Adama bakınca büyüleniyor insan. Dün McLauhlan kardeşleri görecekcin. Onunla konuşurken nasıl kırılıp dökülüyorlar, nasıl göz süzüyorlardı. Ama hiçbiri fazla yaklaşamadı ona. Neden bazı erkekler çevrelerindekileri tümüyle gölgede bırakırlar?

Çünkü erkekliklerini her şeyden önemli gören, kendini beğenmiş aptallardır da onun için, dedi Arminel öfkeyle. Ve beyinsiz katimlar da sanırlar ki bu... öff, her neyse! G'mç kadın beceriksizce gülümsemeye çalıştı. Bu adam da yakışıklı, güçlü ve lanet olası... olağanüstü seksi. Ama en ufak bir duygu kırıntısı, sevecenlik, yumuşaklık yok. Eğer bir sevgili arıyorsan yürek yakan bir yakışıklı değil, inceliği olan, anlayışlı birini bulmalısın.

Her neyse, nasıl olsa ondan yana en kücuk bir şansım yok, dedi Karen açıkyüreklilikle. Kadınların gönlünü okşamayı çok iyi biliyor, ama gözü yalnızca sende. Evet, bırakalım şimdi bunları. Bugün yapılacak işler neydi? Benim bildiğim, cevap bekleyen bir sürü mektup var.

Ertesi sabah kalabalık bir grup halinde, oaş-larında Fijili rehber Tai ile, at sırtında plantasyonu aşmışlar, gür, yemyeşil bir yağmur ormanında ilerliyorlardı. Sekiz yaşındaki oğulları ve konukları, sinema oyuncusu Garth'la birlikte Goudgelar grubun en kalabalık ekibiydi.

Yola çıkalı bir saatten fazla olmuştu. Arminel kaygıyla küçük midillisinin sırtında giden kızına baktı. Yoruldun mu. hayatım?

Felice yorulduğunu beceriksizce gizlemeye çalışarak gülümsedi. Arminel onun bitkin düşse

de pes etmeyeceğini anlamıştı. Kaşları hafifçe çatıldı. Felice yaşında bir kız çocuğu için bu kadar kararlı, bu kadar mücadeleci olmak kimi zaman normal gelmiyordu genç kadına.

Bir şey mi var?

Kyle ötekilerden geride kalmış, serinkanlı, ama soran gözlerle ona bakıyordu.

Hiçbir şey yok.-

Tabii, bu cevapla tatmin olmamıştı Kyle. Gözleri Felice'e kaydı, sorunun ne olduğunu anladı. Merak etme, çok dayanıklı. Aslına bakarsan, ikinizin arasında daha güçlü olan o gibi geliyor bana. Yolculuğun sonuna kadar zor dayanacakmışsın gibi bir halin var.

Arminel, ona herhangi eski bir dost gibi davranabilirse. iç dengesini daha koıay Kurabileceğini düşünüp, doğal bir tavırla gülümsemeyi başardı.

Her ne kadar bu saptama, hiç de iyi görünmediğim anlamına geliyorsa da. moralimi ooz-madı. Söylesene, adamızı nasıl buldun?

Kyle bu umursamaz cevabı beklemiyordu, ama şaşırdığını belli etmedi. Çok sevdim. Süper zenginler için ideal bir kaçış yeri. Gerilimsiz. tasasız, eğlenceyle geçen günler çok dinlendirici olmalı.

Doğrusunu istersen, pek de içten olmayan bir övgü bu. dedi Arminel. kaygısız bir neşev-îe. Zenginliği onaylamıyor musun yoksa Kyle? Yoksa kendinin de içinde bulunduğun bu çevreyi aşağılıyor musun?

Kyle aldırmaz bir tavırla omuz silkti. Ama hafifçe düşük gözkapaklannın altından gri gözleri bir bıçak gibi keskin ve şeytancaydı. Galiba söylediklerimi yanlış anladın. Zenginliği onaylamayacak en son kişi ben olabilirim ancak. Tabii, namuslu, dürüstçe kazanılan zengin-

likten söz ediyorum.

Yani miras yoluyla kazanılan zenginlikten mi söz ediyorsun?

Lanet olsunl Neden bunu söylemişti? Açık bir kışkırtmaydı bu laf.

Kyle anlamlı anlamlı gülümsedi, gözleri özellikle Arminel'ın parmağındaki altın halkaya kaydı. Yo. benim için bu önemli değildir. Eğer mirasçı bu varlığı hak edecek bir yapıdan yoksunsa har vurup harman savurur, ya da çekip çevirecek güçte olan başkalarına devreder. Benim midemi bulandıran, zenginlik ya da güç peşinde koşanlar. Hem de yalnızca paranın kendisi için. Böyleleri paranın satın alacağı şeyler için kendilerine olan saygılarını, kişiliklerini feda etmeye hazırdırlar.

İnsanı nasıl yaralayacağını Kyle çok iyi biliyordu. Sanki tüm sözcükleri özellikle bunun için seçiyordu. Arminel, geçmişi unutma doğrultusundaki kararını unutup konuşmayı t ördürdü. Ah, evet. Eminim böyle birinden kimse hoşlanmaz. Ama genellikle bunlar sonunda kendi cezalarını kendileri bulurlar. Kendine olan saygısını yitirmiş bir insan artık insan bile değildir, öyle değil mi?

• Bak çok önemli bir noktaya parmak bastın, dedi Kyle, anlamlı anlamlı gülümseyerek.

Arminel onun yüzüne tokadı indirmemek için kendini guç tuttu. Atın dizginlerine kenetlenmiş olan ellerine baktı, olağanüstü bir çabayla onları gevşetti. Odasında yalnızken bağırabilir, ağlayabilir, lanetler okuyabilirdi, ama onun yanında alabildiğine kayıtsız, duyarsız görünmeliydi.

Bu düşünceyle yüzüne rahat, neşeli bir ifade verdi. Söylesene, burada ne kadar kalmayı düşünüyorsun?.

Damdan düşer gibi sormuştu, biliyordu ama. bunu öğrenmesi gerekiyordu.
Helen beni daha ne kadar konuk etmek isterse.
Adının geçtiğini duyan Helen, dönüp neden söz ettiklerini sordu, öğrenince de gülümsedi Kyle, hayatım, biliyorsun ki, istediğin kadai kalabilirsin bizimle. Annen son mektubunda yıllardır tatil yapmadığını yazıyordu. Burası ise ideal bir tatil yeri.
Buna gerçekten ihtiyacım vardı, dedi Kyle, soğuk bir neşeyle. Harika bir şey oldu. Bir rüyanın gerçekleşmesi gibi. Eğer önceden plan-lasaydım, bu kadar güzel bir fırsat yaratamazdım.
Helen'in hoşuna gitmişti bu sözler besbelli, ama Arminel bunların ardında yatan gizli tehdidi sezdi. Uzaklara bakan gözleri dehşetle doldu.
Sonra öfkeyle düşündü. Neden korkacaktı? Kyle ona ne yapabilirdi? Eğer sözlerinin kendisini ne kadar yaraladığını belli etmez, bunca yıldır hâlâ onu sevdiğini anlamasına izin vermezse kendisine bir zararı dokunamazdı genç adamın.
Bu düşüncelerle, grubun neşesine katılmaya çalıştı. Eir süre sonra kıvrılarak tepeye tırmanan yo'un sonunda, geniş bir platoya geldiler. Bir süredir uzaklardan gelen, yüksek bir yerden t 1 ülen su sesi iyice yaklaşmıştı artık. Siyah k yalıklı yüksekçe bir yann eteklerine ulaştıklarında bu ses coşkulu bir ezgiye dö-r üşmüştü. Kayaların arasından fışkıran orkide-1 r, diğer renk rerk yaban çiçekleri, eğrelti otlan manzaraya bir tablo görünümü veriyordu. Yardan aşağı dökülen su biraz ilerde doğal bir havuza benzeyen küçük, sevimli bir göBoluştur-

muştu.
Şimdi mi yüzelim, yoksa dönüş yolunda mı?-diye sordu Tim
Neden hem şimdi, hem de dönüş yolunda yüzmüyoruz? diye sordu adı Garth olan aktör. İçlerinde sıcaktan en çok rahatsız olan oydu. Kuzey yarımküresinden gelen bir soğuk iklim vatandaşı olarak, bu sıcağa dayanabileceğimi hiç sanmıyorum.
Felice'in su ' içme önerisi grubun karar vermesine yardımcı oldu. Atım çok susadı, dedi küçük kız, acınası bir yüz ifadesiyle. Ona su içirebilir miyim?
Evet. her şeyden önce onları düşünmeliyiz, diye cevap verdi Kyle, tümünün ihmalciliğini ayıplarcasına. Nedense bu sitemin en çok kendisine yöneldiği duygusuna kapıldı Arminel. Suya doğru yürürken Kyle'ın. Felice'e söylediklerini duydu. Atın çok fazla su içmemesi gerektiğini anlatıyordu küçük kıza,
Neden? diye sordu Felice.
Çünkü atların mideleri bizimkilerden çok farklıdır. Eğer çok susarlar, sonra çok su içerlerse karınları çok kötü ağrır.
Arminel kederle. Kyle'ın çok iyi bir baba olabileceğini düşündü. Bu düşünce ona hem acı veriyor, hem de içinde tanımlanması güç bir heyecan yaratıyordu.
On dakika sonra hepsi serin suda yüzüyorlardı. Arminel, tropikal yağmur ormanının ortasında. buz gibi, canlandırıcı .cuda yüzerken, yine böyle yemyeşil, dik tepelerle çevrili, sevimli hayvan sürülerinin geniş otlaklarda otladığı bir başka yeri hatırladı. Yüreğine ince bir sızı saplandı. Bir çeşit yurt özlemi gibiydi bu. O yöreleri ve oraya sahip olan, orasını seven ve orada çalışan, uzlaşılması olanaksız, kaya gibi

sert adamı düşündü.

Bu düşünceleri kafasından atmak için hırslı kulaçlarla kıyıya doğru yüzdü. Kendisiyle oir-likte yüzmek, arkadaşlık etmek için can atan Garth’ı görmezlikten gelerek sudan çıktı. Parlak güneş ışıkları altında yuvarlak kalçaları, ince beli, uzun biçimli bacaklarıyla bir heykeli andırıyordu. Başını silkeleyip, ıslak saçlarını arkaya doğru atarken, Kyle’ın gözlerini üzerin de hissediyor, vücudunun bir genç kızınki gi oi hâlâ diri ve körpe göründüğünü bilmenin güveniyle, hareket ediyordu.

Kyle ona bir havlu uzattı. Gözleri garip bir ışıkla parlıyordu. Çenesinin gergin kasları bir şeyler anlatıyor gibiydi.

Daha sonra beraberlerinde getirdikleri yiye çekleri yerken Felice cıvıl cıvıl konuşuyordu Annesi bir ara onun çok iştahlı olduğunu söylediğinde, Ama sen de çok yiyorsun, diye kendini savundu küçük kız, her zamanki ödünsüz tavrıyla. Son kez çok kilo aldığını söylediğin de tam üç gün yalnızca sade kahve içmiştin ya!

Tabii abartıyordu. Ama küçük yüzü yaptığı şakaya katılmalarını istercesine çevresindekile re bakıyordu. Hepsi birden gülmeye başladıar. Arminel kızının pembeleşmiş yanaklarına, güzel yÜ7i.ne sevgiyle baktı. Felice de pırıl pınl yumuşacık gözlerle cevap verdi ona.

‘Ah Seni ne kadar çok seviyorum,' diye düşündü Arminel. ‘Bilsen ne kadar!..’

Ve genç kadın biliyordu ki, Dan’le yaprığı hem acılı, hem anlamlı evliliği hiçbir zaman tışmanlıkla anmayacaktı.

Sonunda, en tepeye tırmandıklarında, tümü de soluklan kesilmiş bir halde, dakikalarca bu inanılmaz, manzarayı seyrettiler. Güney Pas ilik

131

gökyüzünün mavisini bile gölgede bırakan lacivertle türkuvaz karışımı rengiyle önlerinde göz alabildiğine uzanıyor, sayısız küçük adacık birer mücevher tanesi gibi parlıyordu. Fıjili rehberleri Tai, takımadaların en büyüğü olaıı Viti Levu’yu, az ilersindeki Vanua Levu’yu gösterdi onlara, ötekiler hakkında da kısa bilgiler verdi.

Arminel sessizce manzarayı seyrederken Dir-den yüreği acıyla burkuldu. Bundan beş yıl önce bir başka tepeden önlerinde uzanan denize böyle bakmıştı ve yine yanında Kyle vardı. Döndü, Kyle'ın anlaşılmaz duygularla yüklü gözleriyle karşılaştı. Bir süre öyle göz göze kaldılar. Sonra Kyle, hafifçe gülümsedi. Bu gülümsemede sevgiden çok, o eski aşağılama vardı.

Akşama doğru en sonunda eve vardıklarında Felice, Kyle’ın kucağına tırmanıp yanağına coşkulu bir öpücük kondurdu. Kolları sımsıkı genç adamın boynuna dolanmıştı. Bir süre öyle kaldıktan sonra Kyle yavaşça onun kollarını boynundan çözdü ve küçük kızı annesinin kucağına verdi. O anda yüz ifadesi öyle uzak, öyle anlaşılmazdı ki, sanki kendisi için de, bu davranışı, beklenmedik ve şaşırtıcıydı.

132

DOKUZUNCU BÖLÜM

Yorucu geçen günün sonunda Arminel, Fe-iice’i yatırdıktan hemen sonra uykuya da.dı. Ama derinden derine yakasını bırakmayan sıkıntı etkisini göstermişti, genç kadın erkenden uyandı. Yarım saat kitap okuduktan sonra tekrar uykuya dalmasının olanaksız olduğunu anlamıştı. Saatine baktı, daha şafağın sökmes;ne üç saat vardı. Hiçbir zaman sahip olamayacağı bir adama duyduğu umutsuz özlemle geçecek üç saate dayanamazdı.

Ani bir kararla yataktan çıktı. Uzun, dikdörtgen biçimindeki pamuklu harmaniyesini aldı, göğsünün üzerinden bağladı, ayağına‘da hafif sandaletlerini geçirdi.

Dışarda serin sakinleştirici bir hava vardı. Gökyüzünde henüz parlamaya devam eden ay, yolunu aydınlatıyordu. Havayı dolduran binbir çiçeğin kokusu içinde garip duygu uyandırıyordu.

Arminel bu duygunun ne olduğunu biliyordu. Bu yakıcı bir özlemdi. Beş yıl önce Kyle. gövdesinin nasıl kolaylıkla uyanlabildiğini, bedensel hazların doruklarına nasıl çıkabildiğini, ona öğretmiş, bu doyumsuz zevki tattırmıştı. Ve beş yıldır bundan yoksun yaşıyordu.

Birkaç kez birisiyle ilişki kurmasının doğal olduğunu düşünmüş, ama sonra kimle olursa olsun Kyle’ı hayal edeceğini, kendisini öpen dudakların onun dudakları olduğunu, teninde dolaşan ellerin onun elleri olduğunu düşleyeceği-

133

ni anlamıştı. Başka bir insanla sevişirken gözlerini kapatıp kendisini aldatamayacağını da biliyordu.

Bir süre kumsalda yürüdükten sonra tırmanması kolay, yassı bir kayanın üzerine çnıtı. Uzaklardan bir homurtu duydu. Başını kalcır-dı gökyüzünde, çok yükseklerde bir uçağın yanıp sönen ışığını gördü. Sabahın üç buçuğuydu. ‘Zavallı yolcular,' diye düşündü.

Havvaii’ye gidiyorlar,- dedi arkasından oir ses. Kyle’ın sesiydi bu. Arminel küçük bir çığlık atarak yerinden sıçradı.

-Seni korkuttum mu. sevgilim? Kyle’ın sesinde yumuşaklıktan çok, bir alay vardı. -Yo, hayır. Kaçma. Kayanın üzerinde öyle yalnız bir halin vardı ki... Tıpkı bir denizciyi bekleyen büyüleyici ve kolay aldanan bir denizkızı gibi.

Galiba ben bir tane buldum bile, dedi Arminel, ters ters.

Kyle gülümsedi. Yo. ben kolay aldanan biri değilim. Hiçbir zaman da olmadım. Seni ilk gördüğüm zaman bile. Çok geçmeden bir kadının ne kadar kalleş, ne kadar güvenilmez olabileceğini senin sayende anlayabildim.

Bana neden o kadar düşmanlık duyuyordun? diye sordu Arminel, inmesi için onun uzattığı eli tutarak. Kyle’ın eli sıcak ve güç-lüydü. Kayadan inip birlikte kumsalda yürürken de genç adam elini bırakmadı. ‘Tıpkı âşıklar gibi,' diye düşündü Arminel.

Nedenini sana söylemiştim.

Hayır, diye başını iki yana salladı Arminel. Annenin bana duyduğu antipatiyi anlayabiliyordum. Benden önce Rhys için Davina’yı seçmişti. Benim ona uygun bir eş adayı olmayacağımı da hemen anlamıştı, ki bu kanıyı sen de paylaşıyordun. Benim öğrenmek istediğim,

134

sen bana neden o kadar karşıydın? Gerçek nedenini bilmek istiyorum. Bir süre sustuktan sonra devam etti. Biliyorum. Rhys’la onun parası için ilgilendiğimi sanıyordun. Ama Rnys' tan hoşlanacak, onu sevecek her kadının onun yalnızca banka cüzdanına ilgi duyduğuna ina-namam. Buna sen de inanamazsın. Beçim ou tür kadınlardan olup olmadığım üzerinde düşünmedin bile. Bana, seni içtenliğime inandırma fırsatını bile tanımadın. Neden?.. Yaln:zca merakımı gidermek için soruyorum. Neden?

Kyle uzun süre sustu. Sonra kendi kendini alaya alır gibi gülümsedi. Sana bir kez bakmak bana vetti Arminel. Sana bir kez baktım ve seni delice istediğimi anladım. Doğanın sana ender bulunur bir güzellik, insana acı veren bir güzellik verdiğini söylememe gerek yok. Bana

doğru yürüdüğünü gördüğüm an beynimden vurulmuşa döndüm. ‘Tanrım, bu kız bize uğursuzluk getirecek!’ diye düşündüm o an. Ve getirdin de.

Sana çekici gelen her kadına karşı hep böyle nefret ve düşmanlık mı duyarsın? diye tordu Arminel, sanki yalnızca ilgisini çeken bir şeyi merak eder gibi. Yoksa bu nedenle mi evlenmedin?

Kyle’ın kahkahası Arminel'ın sinirine dokundu. elini elinden çekmek istedi, ama genç adam bunu sezmiş gibi parmaklarını daha da sıktı, bırakmadı.

• Seninle el ele olmak hoşuma gidiyor, sevgi-iim. Az önce söylediklerine gelince, senden ya da senin tarafından etkilenmiş filan değildim. Etkilenmek sözcüğü hafif kalır. Seni çılgınlar gibi arzuluyordum. Kardeşim sana âşıktı, ya da öyle sanıyordu. Ben ise birkaç saniye içinde :ki şeyi anlamıştım.

Neydi bunlar?

Birincisi, sen ona âşık değildin. İkincisi, sana daha ilk baktığımda beni tutsak alan o çıldırtıcı arzu tek taraflı değildi. Sen de aynı duygunun tutsağıydın. Senden nefret ettim, çünkü beni elde ettiğinden emin olmadan Fthys’ı bırakmadığını gördüm. Ama ben, senin umduğun gibi tutkularıma yenilmeyince, her ikimizi de birden idare etmek istedin.

Hayır! diye bir çığlık attı Arminel, hıçkı-rırcastna. Kyle... olamaz... benim hakkımda böyle düşünemezsin!

Kyle hızla döndü, onu durdurup hoyratça omuzlarından kavradı. Başka neye inanacaktım? Rhys’ı sevmediğini neden zamanında söylemedin ona?

Çünkü bunu Fthys istemedi. Size karşı bir çeşit oyun oynamamızı istemişti. Davina ile onu zorla evlendirmek istediğinizi, buna karşı kendisine yardımcı olmam gerektiğini söylemişti. Arminel, Kyle’ın gözlerinden, onun kendisine inanmadığını anlaymca acıyla gözlerini yumdu. Sonra tekrar açıp çaresizlik içinde ona baktı.

Sen de biliyordun, diye devam etti Kyle. buz gibi bir sesle. Sana her yaklaştığımda irkiliyor, ürperiyor, her dokunduğumda duygularını ele veriyordun. Seni defalarca sınadım ve hepsinde de aynı sonucu aldım. Beni istiyordun. Ama bu arada benden evlilik sözü alıncaya kadar Hhys’la da ilişkini koparmamaya kararlıydın. Uzandı, Arminel'm yüzünü elleri arasına aldı, gülümsedi. Benî gerçekten kan-dırabileceğini mi sandın, sevgilim? Daha önce de peşimde koşan kadınlar oldu. Senin gity bir . sürü kadın geleceğini güvence altına almak, rahat bir hayat sürmek için çeşitli oyunlara baş-

vurdu.

Sen aptalın tekisin! diye bağırdı Arminel. İstediğimin bu olduğuna gerçekten inanıyor musun?

Hayır, canım. Sen ayrıca, beni arzuluyordun da. Ama bu nefis bir pastanın üzerine sürülen bir parmak krema gibi bir şeydi. Söylesene, kocanı da beni istediğin kadar istemiş miydin?

Ne zaman ‘kocan' sözcüğünü söylese, sesinde bir küçümseme kendini duyuruyor, Arminel’ın yüreği isyanla doluyordu.

Benim gözümde sen iğrenç bir yaratıksın! diye haykırdı. Çirkin, aşağılık ve mide bulandırıcısın! Dan senden on kat saygın ve kişilikliydi.

Ve daha zengin. Kyle’ın elleri, Arminel’m yanaklarından boynuna kaydı, başını hareketsiz bıraktı. Sonra genç kadın onun yüzünün yavaş yavaş kendisine yaklaştığını gördü.

Direnmeye çalışması bir hataydı. Kyle kolayca direncini kırdı, dudaklan Arminel’ın aralık ağzı üzerine kapandı. Genç kadın buz gibi kalacağından öyle emin, gövdesinin özlemine Karşı öyle hazırlıksızdı ki, içinde zincirlerinden boşanırcasına patlayan arzu fırtınası onu dehşete düşürdü.

Kyle başını kaldırdı, bu kez dudaklarını genç kadmın kapalı gözleri üzerinde dolaştırmaya başladı. Eli, incecik harmaniyenin üzerinden gövdesinde dolaşmaya başlayınca, Arminel’ın içinde hiçbir şey olmadığını anladı, onu şiddetle kendi gövdesine bastırdı.

Arminel, onun da en az kendisi kadar uyarılmış olduğunu anladı. ‘O, benim,1 diye fısıldadı içinden. Evet genç adam ona aitti ve bu nedenle kendisinden nefret ediyordu Kyle. Çünkü ta başından beri iradesinin tüm diren-ne-

137

lerine rağmen Arminel'm tutsağı olmuştu.

Bu düşünceyle Arminel'm gövdesi gevşedi, kendisini Kyle’ın çılgınca okşayışlarına bıraKtı.

Ama duyduğu haz. bu olağanüstü mutluıuk ne kadar büyük olsa da. buna izin veremezdi. Kyle ondan nefret ediyordu. Tıpkı beş yıl önceki gibi. Birbirlerine aittiler ama genç adamın o derin nefreti aralarında aşılmaz bir engel oluşturuyordu.

Onu daha fazla kışkırtmamak için direnç göstermedi, yavaş yavaş kollarını boynundan çekti. ondan uzaklaştı. Kyle da ona engel olmamıştı. Yalnızca kesik kesik solukları, duyduğu arzuyu ele veriyordu. Arminel. harmaniyesini göğsünde sıkıca kavuşturup yeniden bağlarken onu kısık gözlerle seyretti.

Kusura bakma. dedi Arminel, alçak sesle.

Neden?

Kısa bir duraksamadan sonra genç kadın doğruyu söyledi. Çünkü, çoğu insan gibi ben de reddedilmeye karşı fazla dayanıklı değilim. Sen belki unutmuş olabilirsin, ama son kez sana kendimi verdiğimde beni nasıl reddettiğini unutmadım.

Kyle’ın gözlerindeki parıltılardan öfkesini oü-yük bir irade gücüyle denetlediği belli oluyordu. Peki ya seni reddetmeyeceğimi söylersem?

Öyle mi? diye sordu Arminel, zeki, anlamlı bir gülümsemeyle. Kyle’ın sessizce başıyla onayladığını görünce yavaşça sordu. Yoksa bana bir öneı ide mi bulunuyorsun?

Evlilik önerisi mi? Kyle bembeyaz dişlerini göstererek kötü kötü gülümsedi. Seninle asla evlenmem... Arminel'm acı acı gülümsediğini görünce sözleri yarım kaldı.

Evet, evlenmezsin. diye gülümsemesini sürdürdü Arminel. Biliyorum. İster inan, ister

138

inanma Kyle, ama benim de umurumda değil. Benimle evlenmeye niyetli olsan da olmasan da seninle sevişmeyeceğim. Böyle gelip geçici gönül maceralarıyla işim yok benim. Hatta gelip geçici değil de, uzun süreli olanlarla bile işim yok. Beş yıl bana çok şey öğretti. Onurumu, kişiliğimi koruma konusunda, özellikle. Beni ezmek için elinden geleni yapmıştın bir zamanlar. ama bu bir kez daha olmayacak asla.

• Peki ya seni ezmek aklımdan bile geçmiyor dersem?

Arminel yavaşça başını iki yana salladı. -Sana inanmam.

Geri dönerlerken Arminel. yol boyunca Kyle’ ın gözlerini sürekli üzerinde hissediyor, bu bakışları soğukkanlılıkla karşılamayı hâlâ başaranı ı yordu.

Evde, şafak sökünceye kadar vatağında, gözleri tavana dikili uyanık kaldı. Kyle, onun içinde sürüp giden zorlu savaşı, onu ve tutkulu arzu arasındaki savaşı çok iyi biliyordu.

Aslında Kyle da buna benzer bir ikilem içindeydi. Bu kavga hiç bitmeyecek, ikisi hiçbir zaman bir noktada bulaşamayacaklardı.

Ama Arminel. Dan'den çok şey öğrenmişti. Dan. yaklaşan ölüme karşı amansız bir savaş vermiş, son ana kadar teslim olmamıştı. O da, bu derin acıyı yenmeyi öğrenecekti.

Günler yüzerek, at gezintilerine çıkarak, tenis oynayarak geçiyordu. Bir gün dörtlü bir tenis maçı yaptılar. Kyle, McLauchlan kardeşlerden biriyle. Arminel da Garth'la oynuyordu. Sonunda Arminel'la Garth yenildiler. Kusura bakma, dedi Garth, Arminel'a. -Yenilmemize ben neden oldum. Arminel, 'yok canım.' der gibi gülümsedi.

O sırada Kyle. geleneğe uyarak, maç sonra

139

sında, ağın üzerinden Arminel'la el sıkıştı. Ama gözlerindeki neşeli pırıltı, onu yenmekten ne kadar zevk aldığını gösteriyordu. Korttan çıkarlarken Kyle bu kez de. doğal bir tavırla/ kolunu genç kadının omzuna attı. Arminel onun kolunun altından sıyrılmaya kalksa, Kyle'ın engel olacağını biliyordu. Bu yüzden o da, dostça bir havaya bürünüp yürümesini sürdürdü. Ama Kyle bununla da kalmadı, eğildi, Arminel'ın alnına küçük bir öpücük kondurdu.

Arminel öfkeden kıvılcımlar saçan gözlerle başını kaldırıp ona bakınca Kyle, herkesijı duyacağı bir sesle, Üzülme, hayatım. Bir dahaki sefere siz yenersiniz. dedi.

Arminel'a oyunda daha iyi bir gerek, dedi Garth, terasa doğru birlikte yürürlerken. Ona senin gibi bir oyuncu gerek, Kyle.

Ben de ne zamandır onu buna ikna etmeye çalışıyordum, diye cevap verdi KyV' örterinde şeytanca bir pırıltıyla.

Arminel'ı bu sıkıntılı durumdan kızı kurtardı. Bu sözlerin yarattığı gergin sessizliğin zerrece farkında olmayan Felice gelip Kyle'm önünde durdu ve incecik sesiyle konuştu. Bana da sarılmanı istiyorum. Bu sözler üzerine Kyle tatlı tatlı güldü, eğilip küçük kızı kucağına aldı. Annemi de, dedi bu kez Felice, tüm masumluğuyla. Ve Arminel içinden isyan çığlıkları atarken Kyle bir kolunu da onun omzuna doladı. Felice'in küçük kolları üçünü de sımsıkı birbirine bağlamıştı.

Çok dokunaklı bir tabloydu, dedi Helen. Arminel en sonunda aralarından sıynlabildiğin-de. Biliyor musun, Arminel, onun bir babaya ihtiyacı olduğunu düşünme zamanın çoktan geldi. Çocukların babaya ihtiyacı vardır.

140

Olabilir. Arminel'ın sesinde gizleyemedi# bir gerginlik vardı. Ama benim bir kocaya ihtiyacım yok.

Eve döndüklerinde Karen zeki gözlerini Ar-minel'a dikip sordu. Kyle seni köşeye sıkıştırmak mı istiyor?

Arminel gülümsedi. Hayır. Kendince cezalandırmak istiyor.

Birbirinizi çok iyi tanıyorsunuz, değil mi Arminel? Arkadaşının ona araştıran gözlerle baktığını görünce şakacıktan burun kıvırdı Kaıen. Bak. hayatım, meraklı taze rollerinden hiç hoşlanmam ama seni çok iyi tanıyorum, o buraya geldikten sonra çok değiştin.

Aman Karen, bırak şimdi bunları...

Eğer istemiyorsan, bana hiçbir şey söylemek zorunda değilsin ama .. Karen bir süre, öne doğru uzattığı, güneşten bronzlaşmış bacaklarında gezdirdi gözlerini. Yeni Zelanda'dan geldikten sonra sanki yüzüne yepyeni bir maske takmış gibiydin. Aradan yıllar geçti, ben bu maskeye alıştım. Ama seni daha önceden tanıyorum. Neden böyle değişik bir kimliğe 'dü

ründüğünü merak edip duruyordum. Şimdi anlıyorum. Neden, Kyle'dı değil mi? Kardeşiyle ilişkinin bir sonuca varmamasına o neden olmuştu, yanılıyor muyum?

Arminel başını öbür yana çevirdi, alçak sesle, Evet, neden oydu, dedi.

Peki, şimdi ne istiyor?

Bilmiyorum, ama istediğini hiçbir zaman elde edemeyecek. Beş yıl önce olanlar geçmişte kaldı, bütün anılarımı gömdüm.

Karen inanmayan bir ifadeyle yüzünü buruşturdu. Geçmişte kalmış! Gömmüş! Buna inanacağımı mı sanıyorsun? Ne zaman ikinizle birlikte olsam, aranızdaki elektrik akımını, bir

141

lazer ışını gibi hissediyorum. Gerçeklerle yüz yüze gelmekten neden kaçıyorsun? Hiçbir şey geçmişte .kalmış değil. Hâlâ yaşıyor!'

Arminel kederle omuzlarını kaldırdı. Elimde değil.

Felice onu seviyor. Bilirsin, kızın kolay kolay herkese ısınmaz. O da Felice'i seviyor. Neden ona bir şans tanımıyorsun? Tüm yaşamımda onun kadar çekici bir erkek görmedim. Hem biliyor musun, içimde bir duygu var, bütün o kasıntı halinin arkasında, son derece güvenilir bir insan o.

Ya, öyle mi? dedi Arminel alayla.

Karen güldü. Ha, evet. Kadınlar söz konusu olduğunda güvenilir olduğunu pek iddia edemem. Ama... Birden ciddileşti. Başkasına ait kadınlara el uzatmayacağından eminim. Hey. neden... Arminel'm birden sararan yüzünü görünce, Karen'm zeki, anlayışlı gözleri dehşetle açıldı. Aman Tanrım yoksa... Bir süre Karen' ın gözleri Arminel'm yüzüne takılı kaldı. Bu arada beyninin yıldırım hızıyla çalıştığı belli oluyordu. Galiba her şeyi şimdi daha iyi anlıyorum... Evet, anlıyorum...

Arminel gözünü kırpmadan, kederle arkadaşına bakıyordu. Karen, öyle çok kültürlü bir Kadın değildi. Ama duyarlı, sezgili ve çok aKillı bir insandı. Üstelik iyi bir gözlemciydi de. Arminel onun Yeni Zelanda'da, Te Navve'de, Kyle' la aralarında geçenleri anladığını biliyordu artık.

Evet, anlıyorum... diye tekrarladı Karen. Zavallı Arminel! Ve zavallı Kyle! Olağanüstü ölçülü ve denetimli insanlar bu denetimlerini yitirdiklerini hissettiklerinde, her şeylerini kaybettiklerini zannederler. Kolay kolay da bağışlamazlar. Ne kendilerini, ne de karşısındakini.

142

Ne kadar zekisin. dedi Arminel. sesi titreyerek

Çok yazık. diye içini çekti Karen. Çünkü birlikte çok mutlu olabilirdiniz. Onda, senin iSir erkekte ihtiyaç duyduğun güçlü kişilik var. ama sen bu kişiliğin seni ezmesine de izin vermezsin. Öte yandan o da. kendisine dört elle yapışan bir kadına tahammül edemez. Ayrıca sen de, ser.in yalnızca fiziğine tapan bir erkeğe tahammül edemezsin.

Bütün bunlar doğruydu. Ama Kyle'ın kendisine karşı bitmeyen önyargısı, kendisinin de onun tarafından bir kez daha reddedilme korkusu birleşmelerine daima engel olacaktı.

Bizim için hiçbir umut yok, dedi Arminel kararlı bir sesle. Onun için bu konuyu bira kalım. Bu arada, söylesene, şu hep senin peşinden koşan Sean Lambert'tan ne haber?

Karen'ın yüzü birden pembeleşiverdi. Aman, boş ver. Elinin bir işaretiyle bütün kadınların onun peşinden koşacağını sanıyor.

-Doğrusu bilemeyeceğim... Kendini tam da sen buradayken zorla davet ettirdiğine bakılırsa...

• Arminel, sus Tanrı aşkına! Karen ayağa fırladı, sanki birden avuçlarının içi terlemiş gibi ellerini ovuşturmaya başladı. Bu pişkin adama deli oluyorum! Kalkıp peşimden ta buralara kadar ne yüzle geliyor, hem de benim... oe-

• Onu sevdiğini bile bile, değil mi?

karen'ın yüzü sıkıntıyla gerildi. Duyguları

mı yenmeyi başaracağım.

Arminel'm kaşları hafifçe kalktı. Ama ne den?

• L'.r ncisi onlar zengin, benim hiçbir şeyim rol-: İkincisi onlar yüksek sosyeteye mensup

ben ise halktan gelen bir yetimim. Üçüncüsü o çok kafalı bir adam, bense sıradan bir kızım.

Arminel derin derin içini çekti. Neler hissettiğini anlıyorum. Ama Sean'in annesiyle babası işe sıfırdan başlamışlar, başlangıçta hiçbir şeyleri yokmuş. Hem senin yüksek sosyete dediğin, onlar için yalnızca, vakit geçirme amacıyla katıldıkları bir çevre. Sonra, hayatımda gördüğüm en alçakgönüllü, en gösteriş budalası olmayan insanlar. Sean'in kafalı olmasına gelince, o üniversite mezunu, entelektüel bir kız aramıyor. O seni istiyor. Cana yakınlığın, sağduyun, gözlem ve anlayış yeteneğinle seni istiyor.

Bana baksana sen, dedi Karen, gülerek. Başkalarının ilişkileri konusunda bu kadar mantıklı ve akıllı oluyorsun da, neden bu aklını kendi ilişkilerinde kullanmıyorsun? Şu sürdürdüğün yalnız yaşam doğal da değil, sağlıklı da. Kendine kurduğun, bu hapishaneyi yıkma zamanın geldi!

Arminel'ın gözleri, pencereden dışarı, uzaklara daldı... Acaba bunu başarabilecek miydi? Hiç sanmıyordu.

O M UNCU BÖLÜM

Ondan sonraki günlerde Karen, Arminel'm kendisinden istediği rolü büyük bir beceriyle yerine getirdi. Kyle'la onu hiçbir zaman yalnız bırakmıyor, ne yapıp edip baş başa kalmalarını engelliyor, gerekirse konuşmalarının orta yerinde araya giriveriyordu.

Genellikle Garth'la birlikte bir dörtlü oluşturuyorlardı. Arminel'm şakalaştığı, konuşup gülüştüğü kişi hep Garth'tı. Genç aktör de bu havadan memnundu doğrusu. İki kez evlenip ayrılmış, bir daha da evlenmeye niyeti olmayan genç adam, Arminel'dan pek bir şey beklemiyordu ama, her erkeğin başını döndürecek kadar güzel olan bu genç kadının kendisiyle yakın bir arkadaşlık kurması, en azından gururunu okşuyor olmalıydı.

Arminel kaç kez, Garth'la konuşup gülüşmelerini izleyen Kyle'm, gözlerinde tehlikeli kıvılcımların çaktığını görmüştü. Ama Kyle'm karşısında artık genç, deneysiz Miss Lovett yoktu. Mrs. Evans, beş yılın verdiği olgunluk ve güvenle, geniş ve seçkin bir sosyal çevrenin kazandırdığı deneyimle, hiç de kolay yenir yutulur bir lokma değildi artık. Bu yüzden Kyle'm karşısında eskisi kadar güçsüz değildir.

Ama aralarındaki o tutkuyla, özlemle yüKİü çer.km devam ediyordu. Kyle, Arminel'a karşı duyduğu fiziksel etkilenmenin aynı şiddet ve aterle sürdüğünü gizlemeye çalışmıyordu hiç. Ar.a onun kişiliği hakkmdaki görüşlerinin de

değişmediğini anlamak güç değildi.

Arminel içinse. Kyle'ın yaşamına yeniden girmesi bir işkence olmuştu. Uzun uykusuz geceler. onu düşünmeden bir anın bile geçmediği günler, yaşamının üzerinde kapkara bir gölge gibiydi.

Günlere renk katan birkaç eğlenceden biri de rüzgâr sörfüydü. Arminel çok iyi becerdiği bu sporu Garth'a da öğretmişti.

Bir gün, Kyle koyda sörf yaparken, Garth'ia Arminel da kumsalda oturmuşlar, bir yandan onu seyrediyorlar, bir yandan da sohbet ediyorlardı.

Garth. Kyle'ın kusursuz gövdesini ustalıkla kullanışını izleyerek, Yaman adam, dedi.

Evet. Arminel'm sesi tümüyle ifadesizdi.

Neden adamın mutsuzluğuna bir son vermiyorsun?

Arminel'm kaskatı kesildiğini görünce Garth gülümsedi. İstersen bana, 'Cehennemin dibine kadar yolun var.' diyebilirsin, ama durum gerçekten biraz garip değil mi? O seni istiyor, sen de onu, ama her ikiniz de en küçük bir adım atmamakta direniyorsunuz. Benim anladığım Kyle, eski çağların ataerkil düzeninin erkoği. ilk adımı asla o atmayacaktır. Onun için bu adımı senin atman gerekiyor. Bu iş bu kadar basit.

Doğru bir sonuca vardığından ne kadar da eminsin. dedi Arminel. başını öte yana çevi rcrek. Sesi alabildiğine gergindi.

Ben insanlar konusunda çok iyi bir gözlem-ciyimdir, Arminel. Bu konuda gözlemlerimin doğru olduğundan da eminim. Her ikiniz de karmaşık bir kişiliğe sahipsiniz. Neden böyle bir çıkmaza saplandığınızı çok iyi tahmin edebildiğimi sanıyorum. Eğer denetlemezsen bazen

gurur, aşkı gölgeleyecek kadar abartılabilır

Aşk mı? diye sordu Arminel acı bir sesle. Aşkı da nereden çıkardın?

Aşkın bu işle hiç ilgisi yok mu yani? O zaman birisi seninle biraz fazla ilgilenince neden Kyle'ın gözlerinde kıvılcımlar çakıyor? Neden seni bu kadar çok kıskanıyor? Bak!.. Yönünü değiştirdi, buraya doğru geliyor. Çünkü bizim biraz fazla baş başa kalmamızdan hiç hoşlanmıyor.

Sen belki çok iyi bir gözlemcisin, belki insanları da çok iyi tanıyorsun, ama Kyle kimseye benzemez. Başkaları için düşündüğün, onun için geçerli... Ah! Arminel küçük bir çığlık attı, çünkü rüzgâr sörfü devrilmiş, Kyle sulara gömülmüştü.

Garth o yöne bakıp güldü, ama Kyle'ın başı su yüzeyinde görünmeyince, gülümsemesi yüzünde dondu. Ama neden su yüzüne çıkmıyor? Belki de-..

Tanrım! Orası mercan kayalıklarıyla dolu! Arminel yerinden fırlamış, çılgın gibi denize doğru koşuyordu.

Garth onu geçti, suya atlayıp güçlü kulaçlarla yirmi otuz metrelik mesafeyi kolayca aldı. Arminel, Kyle'ın düştüğü yere ulaştığında Garth dibe dalmış, baygın durumda olan Kyle'ı su yüzüne çıkarıyordu.

'Ben onu kıyıya çıkarırım. diye bağırdı Garth soluk soluğa. Sen yüzmene bak.

Arminel kıyıya nasıl çıktı hatırlamıyordu. Garth, Kyloı koltuk altlarından sürükleyerek sahile çıkardı.

•Sırtüstü çevir. diye soludu Arminel. dehşet içinde. Sonra dizüstü çöktü, Kyle'ın en.;e-sını dizine dayayıp başını çenesinden iterek geri; :• doğru çekti Kyle'ın geniş göğsü hareket-

sizdi. Arminel, dehşetten tüm duyguları uyuşmuş bir robot gibi hareket ediyordu. Kyle'ın burun deliklerini eliyle tıkayarak eğildi, ağzını genç adamın buz gibi dudaklarına yapıştırdı, tüm gücüyle soluk verdi. Kyle'ın göğsü, Armi-nel'ın soluğuyla üç kez kabarıp indi. Sonunda doğal solunumu başlatmayı başarmışlardı.

Çabuk! Onu yüzüstü çevir!

Birlikte Kyle'ı yüzüstü çevirdiler. Geniş omuzları birkaç kez sarsıldı, az sonra yuttuğu suları çıkarıyordu. Suyun dibinde bir dakikadan fazla kalmamış olması, onu boğulmaktan kurtarmıştı. Ancak başının arkasında, mercan kayalarının açtığı, kanayan bir yara görünüyordu.

Arminel kuma yığıldı. Gözlerinden yaşlar boşanıyordu.

Bir saat kadar sonra Kyle. Suva'daki hastaneye doğru yola çıkarılmış, Arminel da yatağının içinde, ağzında Karen'ın zorla içirdiği konyağın acı tadıyla hâlâ titriyordu. Gözünün önünden o korkunç sahneler gitmiyor, bir türlü uyuyamıyordu.

Anne? Kapının aralığından Felice'in küçük, sevimli başı göründü. Senin yanma gelebilir miyim? Karen beni yanında isteyebileceğini düşündü.

Sevgili, akıllı, zeki Karen. Kızının sıcacık, küçücük gövdesine sarılınca o korkunç titremelerinin geçeceğini nasıl da anlamıştı! Arminel, kollarının arasında Felice'le, çok geçmeden sakinleşti.

-Zavallı Kyle, dedi Felice. Hastanede tek başma ne yapacak?

Dinlenecek. Kötü yaralanıp yaralanmadığını anlamak için, başını muayene edecekler orada.

148

Mercan kayalıklarına çarptı, değil mi? Onun için mi başı kanıyordu?

Evet. Başını kötü çarpmış.

Kısa bir sessizlikten sonra, tekrar Felice'in incecik sesi duyuldu. Anne,.Kyle ölebilir miydi?

Arminel'm yüreğine bir bıçak saplandı sanki. Ölebilirdi... eğer Garth orada olmasaydı. Onu Garth sudan çıkardı.

Sen de ona yeniden nefes aldırdın. Felice annesinin koltuğunun altına kıvrıldı. Kyle'ı seviyorum. Çok tatlı. Ölmediğine çok sevindim. Çok tatlı, diye tekrarladı esneyerek.

Kızının düzenli, hafif soluk seslerini dinlerken Arminel dehşet dolu dakikaların etkisinden kurtuluyor ve kafasında yavaş yavaş soğukkanlı bir karar oluşuyordu. 'İlk adımı senin atman gerekiyor.' demişti Garth, zeki gözlerini gözlerine dikerek. Evet, Kyle hiçbir zaman pes etmeyecekti. Aslında Arminel bunu ta başından beri biliyordu. Adada geçen günlerde aslında kendisi de, kendisine karşı büyük bir mücadele veriyordu. Onurunu, kişiliğini yitirmeden o ilk adımı atmanın yolunu nasıl bulacağını düşünüp duruyordu genç kadın.

Oysa. Kyle'ın ölüme onca yaklaşmış halini gördükten sonra gururun hiçbir anlamının olmadığını anlamıştı. Eğer Kyle ölseydi, Arminel da bir yanıyla ölecekti. Çünkü Kyle, onun bir parçası olmuştu artık.

Bunu başarabilir miydi gerçekten? Kyle'ın genç kadın hakkındaki tüm olumsuz yargılarına rağmen kendisini ona verebilir, onun o yakıcı arzusuna teslim olabilir miydi?

Güç olacaktı, ama bunu başarabilirdi. Zamanla Kyle onu tanıyacak, sandığı gibi bir insan olmadığını anlayacaktı. Ve eğer kendisiyle ev-

149

lenmek isterse, Dan'in vasiyeti uyarınca, koskoca bir serveti aşkı uğruna gözden çıkardığını görecekti. Evlenmekten kaçınırsa, Arminel onunla yaşamaya, hatta ondan bir çocuk sahibi

olmaya bile razıydı. O gün kumsalda yaşadığı o korkunç dakikalar. Kyle'sız bir yaşamdan daha kötü bir şeyin olamayacağını anlatmıştı ona.

Kyle ertesi gün döndü ve Helen'in tüm itv razlarına rağmen kumsalda bir yürüyüş yapmaya karar verdi. Arrr.inel tek başına oturmuş, Garth ve Karen'la istiridye kabuğu toplayan Felice'i seyrediyordu. Uzaktan oraya doğru gelen Kyle'ı görünce kalktı, evin dönüş yolunu tuttu.

Yarı yolda, onun da peşinden geldiğini görünce durup bir palmiye ağacına yaslandı.

Merhaba. dedi Arminel, Kyle yanma gelince. Sesi hiçbir şey olmamış gibi doğaldı. İyi görünüyorsun, başın nasıl?

Gayet iyi. Ağrımıyor bile. Kyle da rahat görünüyordu, ama bir şeyler bekler gibi tetikte olduğunu Arminel hemen anlamıştı. Sanırım hayatımı kurtardığın için sana teşekkür etmem gerekiyor. diye devam etti Kyle.

Birden garip bir tedirginlik duyan Arminel, döndü, hızlı adımlarla dar patikada yürümeye devam etti. Görünürde kimselerin olmaması korkusunu artırmıştı. Saçmalama, Kyle, dedi kayıtsız görünmeye çalışarak. -Teşekkürüne ihtiyacım yok. Eğer ille de birine teşekkür etmek istiyorsan. Garth'a git. Seni sudan çıkarıp sahile taşıyan oydu.

Kyle onu omzundan tutarak durdurdu.

Garth'a teşekkür ettim bile. dedi, dişlerinin arasından. -Neden kaçıyorsun? Seni korkutuyor muyum?.

150

Beni ne zaman korkutmadın ki?

Çelik gibi gri gözler. Arminel'm acıyla karı şık korkulu yüzünde, bir şeyler araştırır gibi dolaştı. Bu doğru değil.- dedi ağır ağır Olabilecek tüm korkularını unuttuğun anları bu gün gibi hatırlıyorum. Daha doğrusu ben o an lan hiç unutmadım.

Arminel ateş saçan gözlerle bir süre ona baktı, sonra döndü, yürümeye hazırlandı.

Bana arkanı dönme! diye bağırdı Kyle. Elleri birer mengene gibi genç kadının omuzlarını kavramıştı.

Arminel döndü, lacivert gözlerinde buz gibi soğuk bir alay vardı. Ben sana yıllar önce sırtımı döndüm ve sen de arkamdan öylece baktın. Unuttun mu yoksa? Beni durdurmak için tek bir sözcük söylemedin. Şu anki davranışlarını biraz garip buluyorum.-

Arminel, onun, anlaşılması güç, ama çok şiddetli bir duygunun pençesinde olduğunu hisse debiliyordu. Bu duygu, isyanın, öfkenin, kinin bir karışımı gibiydi. Sanki Arminel'ı incitme mek için kendini güç tutuyordu.

Seni her görüşümde. dedi, dişlerinin arasından, Gözbebeklerinin içinde para işaretleri görüyorum.

Ben senin gözlerinde farklı bir şey mi görüyorum sanıyorsun? Yüzü bembeyaz olmuş tu genç kadının. Para sende bir saplantı halini almış.-

• Hayır bende bir saplantı halini alan sen sin!

Arminel onun bakışlarını her şeyden bıkmış, yorgun gözlerle karşıladı. -Hâlâ bütün suçu benim üzerime mi yıkıyorsun? Hâlâ beni bütün karşı koymalarına rağmen seni baştan çıkaran bir şeytan olarak mı görüyorsun?

Bir an için Arminel fazla ileri gittiğini düşündü. Çünkü Kyle'ın yüzünden tüm kanın birden çekildiğini ve dişlerinin sımsıkı birbirine kenetlendiğini görmüştü. Genç adamın boğazının derinliklerinden, acı çeken bir hayvanın iniltisine benzeyen bir ses koptu. Arminel'ı kendisine çekip yüzünü, boynuyla omzunun birleştiği yere gömdü.

Her şeyi hatırlıyorum, dedi boğuk, hıçkırığa benzer bir sesle. Önce sana sahip olmamam, sonra da seninle sevişmem için bana nasıl yalvardığını... arzuyla yanan gövdeni, özlem dolu gözlerinle yalvarışını hatırlıyorum. Sen bunları hatırlıyor musun, Arminel? Söyle, hatırlıyor musun? Konuşurken, Arminel'm teni üzerinde hareket eden dudakları kuükuru ve alev alevdi. Sanki ateşli bir hastalığın pençesindeymiş gibiydi, Ben hiç unutmadım. Ve sana tekrar sahip olacağım, çünkü sahip olmak zorundayım. Çünkü o zamandan bu yana hiçbir şeyden tat almaz oldum. O gece bana ne yaptıysan, sanki tenime kazınmış gibi izleri hiç geçmedi. Kapanmayan bir yara gibi hep orada kaldı. O zamandan bu yana hayatıma kadınlar girdi, ama her defasmda senin yüzünü görüyordum, beni arzudan çıldırtan iri gözlerini görüyordum. Her defasında...

Kyle, titreyen elleriyle Arminel'm yüzünü tutmuş, genç kadının yüreğine işleyen bir sesle bunları söylerken, Arminel birden kıskançlığın yakıcı acısını duydu içinde. Ne yaptığını bilmeden elini kaldırdı ve Kyle'ın bu sözleri söyleyen ağzına var gücüyle indirdi.

Sus! diye haykırdı. Kyle'm yüzünde parmaklarının kıpkırmızı izlerini gördü. Bunlan nasıl söyleyebiliyorsun? Seni öldürebilirim... Eli uzandı, az önce vurduğu yeri sevgiyle, sonsuz bir aşkla ağır ağır okşadı. Başka kadınları duymaya dayanamam...

Senin evlendiğini duyunca benim neler Hissettiğimi biliyor musun? Kyle derin bir soluk aldı. Dumanlı gri gözleri acı ve Öfkeyle parlıyordu. O zaman da ben seni öldürmek istedim. Karşıma çıksaydın öldürebilirdim. Bana ait olduğunu biliyordun! Söyle biliyordun, değil mi? Arminel acıyla gözlerini kapattığında Kyle onu deli gibi sarsıyordu.

Beni yaşamından çıkarıp bir kenara atan şendin! Kalmama izin vermen için yalvaransa bendim! Ama sen benim bir...

Yo. hayır, sus sevgilim. Bu kez Kyle'm eli onu susturdu. Ama dokunuşu yumuşacık ve okşayıcıydı. Arminel, dudaklarının üzerinde gezinen parmakları hafifçe öptü. Tanrım! diye inledi Kyle. Beni korkutuyorsun. Seninle karşılaşıncaya kadar, girdiği ilişkilere egemen o1 an, istediğini elde eden hep bendim. Yaşamıma giren bütün kadınlar benim için yalnızca beni mutlu eden güzel yaratıklardı. Sonra Rhys, seni Te Nawe'ye getirdi. Her şey tersine dönmüştü. Artık ipler benim elimde değildi. Yalnızca sesini duymak bile sana karşı açlığımı k v.jçıla-maya yetiyordu. Rhys'ı seviyordum, ama geceleri, onun kız arkadaşını kollarımda hayal etmekten kendimi alamıyordum. İşin en korkunç yanı, senin de aynı duyguları paylaştığını öil-memdi. Ve sen bu işi çözümlemek için parmağını bile kıpırdatmıyordun. Neden? Neden ona aranızda her şeyin bittiğini söylemedin?

Sesindeki titreşim, korkunç bir isyanı anlatan kısıklık, Arminel'i ürpertti. Kyle'm alnında mce bir ter tabakası belirmişti Gerçi hava sıcaktı, ama bu ter. bambaşka bir ateşin belirtisiydi.

Kyle. diye fısıldadı Arminel. Hadi eve dönelim. lütfen Kyle...

Kyle. Arminel'm bunları söylerken kıpırdayan dudaklarının hareketini izledi, sonra aynı sönmeyen ateşle devam etti. Beni çılgına çeviriyorsun! Seninle birlikte olunca denetimimi yitiriyorum. Ama bu senin hoşuna gidiyor, değil mi? Onun için her bakışınla, her hareketinle beni tahrik ediyor, dayanamayacağım bir noktaya doğru itiyorsun beni. Sen gittikten sonra bile her zaman gözlerimin önündeydin. nereye gitsem oradaydın. Bana işkence çektirdin. Ta ki... Arminel'm yüzündeki korkuyu, dehşeti görünce Kyle'm gözleri acıyla kısıldı. Hayır! diye inledi. Sonra, o gururlu başı eğildi, alnını Arminel'm omzuna dayadı. Kyle konuşmaya devanı ettiğinde sözleri zor anlaşılıyordu.

Senden nefret etmek için çok çabaladım. Seni istememden yine seni sorumlu tutabilmek için çok çalıştım. Ama bütün bu süre içinde bile sonunda hu noktaya varacağımı, mücadele gücümü tümüyle yitirip beni sevmen için sana yalvaracağım günün geleceğini biliyordum. Hayır, şimdi hiçbir şey söyleme. Yalnızca bana sarıl.

Ama Arminel bundan fazlasını verdi. KyJe'ı tek bir sÖ7.cük söylemeyecek hale getiren bir cömertlikle ona gövdesinin tüm güzelliğini sundu.

Görüyor musun? dedi gülümseyerek. Bir yandan da, yumuşak bir hareketle üzerindeki mayosunu çıkarıp attı. Kollarımın arasında yatarken, sana daha iyi sarkabiliyorum.

Bıı kez Kyle'in sevişmesi, tutunacak başka hiçbir dalı kalmamış bir insanın tüm coşkusuyla, tüm tutkusuyla doluydu. Palmiyelerin alımda. gövdeleri yılların özlemiyle tekrar birleşti.

En sonunda, Kyle başını kaldırdığında dudakları küçük dokunuşlarla genç kadının boynunda, göğsünün yumuşak kabarıklığında gezindi. Seni seviyorum. dedi, dünyanın en doğal şeyini söylermiş gibi. Söyle bakalım, şimdi ne yapacağız?

Sence ne vapmamız gerekiyor?-

Bana kalsa seninle bu adada yıllarca kalır, yıllarca bıkmadan sevişirdim. Ama başkalarına olan sorumluluklarımız bu inanılmaz mutluluğu engelliyor. Benimle evlenmek gibi bir fedakârlıkta bulunabilir misin?

Cennette yaşamak nasıl bir fedakârlıksa, seninle evlenmek de benim için o kadar fedakârlık olabilir. dedi Arminel gülümseyerek. Sonra ciddileşti. Ama bir sorun var, yine de.

Kyle başını kaldırıp onun pembeleşmiş yüzüne baktı. Nasıl bir sorun?

Tekrar evlendiğim an bütün gelirimi kaybediyorum. Yalnızca Felice'in yetiştirilmesi için gerekli olan gelir kalıyor. Dan'in vasiyetnamesi böyle.

Uzun bir süre Kyle, kuşkuyla, bunun ne gibi bir sorun olacağını anlayamayarak Armiıel'a baktı. - Yani?

Yani, bunun bir sakıncası var mı?.

Nasıl sakınca?

Kısacası, zengin bir dulla evleniyor olmaya çaksın. Sana hiçbir şeyi olmayan bir kadın daral; geleceğim.

Arminel konuşurken Kyle'ın dumanlı gri gözleri çelik gibi sertleşmişti, ama son sözleri duyduğunda acı çekercesine gözlerini yumdu. Sana yönelttiğim hakaretleri bana aynıyla iade etmeye mi çalışıyorsun? Benim için, paranın olması ya da c'mam&sı bir önem taşıyabilir mi sanıyorsun? Sesi kısılmış, belli belirsiz tilriyordu. Tanrı biliyor ya, çok kıskanç bir erkeğim. Eğer beraberinde ilk kocanın sana aldığı mücevherleri bile getirecek olsan, onları takmana izin veremem. Kızın için saklarsın. Şu andan itibaren yalnızca benim sana verdiklerime sahip olacaksın.

Ya Felice?

Kyle gülümsedi. Onu çok seviyorum, dedi tatlı bir fısıltıyla. Daha şimdiden kişilikli, yürekli bir çocuk, tıpkı annesi gibi. Bir çocuğa düşmanlık duymam, ya da onu kıskanmam mümkün mü? Felice'le ikimiz çok iyi anlaşıyoruz.

Evet, dedi Arminel, mutlulukla.

Kyle ayağa kalktı, Arminel'ı da kollarına alıp ayağa kaldırdı. Seni kaygılandırmıyor, değil mi? dedi yumuşak bir sesle. Yani, benim için her şeyden vazgeçmen?

Felice hariç, dedi Arminel, ciddi bir ifadeyle. İçinden Dan'in uzak görüşlülüğüne çok şey borçlu olduğunu düşünüyordu. Dan vasiyetnamesine o maddeyi özellikle koydurmuştu. Eöy-

lece, ArmineFm bundan sonra yapacağı evliliğin para için değil, gerçekten sevdiği için gerçekleşmesini güvence altına almıştı. Bu inanılmaz mutluluğu arasında, Dan'i minnetle andı, onun da ruhunun mutlu olmasını diledi Arminel.

Ben ondan vazgeçmeni istemiyorum ki, dedi Kyle. Arminel'ı bjraktı, sağa sola saçılmış giysilerini toplamaya koyuldu. Haydi bakalım, seni utanmaz kız, çabuk mayonu giy, birileri bizi burada bu halde bulmadan...

Gülüşerek giyindiler, birbirlerine sarılarak evin yolunu tuttular.

O gece, Felice uyutulduktan, gözleri şeytanca parlayan Karen onları yalnız bıraktıktan sonra ay ışığında terasta oturuyorlardı. Armmel başını Kyle'ın omzundan kaldırdı, sözcükleri dikkatle seçerek sordu.

Benim yeniden ortaya çıkmama annen nasıl tepki gösterecek dersin?

Kyle'ın cevabı genç kadını şaşırttı. Seni sevdiğimi biliyor. Ortaya yeniden çıkmana şaşırmayacaktır. Yavaşça genç kadını kendine çekti. Seni sevmemesinin nedeni, Rhys'ın Dav ma ile evliliğini engelleme ihtimalindi. Senin Fthys'a uygun olmadığmı biliyordu. Birkaç gün sonra ise, benim sana olan duygularımı anladı. Tabii bundan da pek hoşlandı sayılmaz. Zeki bir kadındır, başımın derde girdiğini anlamıştı, bu yüzden sana sempati duyamadı.

Peki, şeyi biliyor mu?..

Nereden bilebilir? Eğer tahmin etmişse bile, neden seni suçlasın? Eğer senden uzak durabilmeyi başarabilseydim, öyle bir şey olmazdı. Kendimi denetleyemememin bir sonucuydu o. Sana karşı o kadar hoyrat, o kadar acımasız olmamın da nedeni buydu. Duyduğum suçluluk duygusunu bastırmaya çalışıyordum. Belki sen unuttun, ama ben unutmadım, odana geldiğim zaman bunu yapmamam için bana yalvarmıştın. Neredeyse sana tecavüz ettim.

Sen de benim çok geçmeden nasıl istekle kendimi senin okşayışlarına bıraktığımı unutmuş görünüyorsun. Eğer biraz aklım olsaydı, sana âşık olduğumu anlar anlamaz Te Nawe‘ den ayrılırdım. Ama senin benden nefret ettiğini düşünüp kendimi güvenlikte sayıyordum. Ö:e yandan seninle aynı evde olmak çektiğim --tün acılara rağmen öyle büyük bir mutlu-luktu ki. yanından ayrılma yürekliliğini gösteremedim.

•Benim güzel sevgilim, diyerek onu kucağımı ioğru çekti, koluna yatırdı Kyle. Ya ben senin neden daha önce gitmeni sağlamadım sanıyorsun? Seninle birlikte olduğum her saniye bir işkenceydi, ama yine de sensiz yapamıyor-dum. Geceleri uyuyamıyor, sürekli odanın içinde geziniyor, seninle seviştiğimi, kollarımda nasıl kendini yitireceğini düşlüyor, öte yandan Rhys'la konuşup gülüştüğün, onun sana dokunmasına izin verdiğin için kardeşime deli oluyordum. Senin basit bir çıkarcı olduğunu bile bile seni sevmekten kendimi alamıyordum. Beni deliye çeviren buydu. Ne olursan ol, ne yaparsan yap, seni sevdiğimi bilmek beni kahrediyordu.

Tekrar tekrar, birbirlerine susamış gibi öpüştüler. Birbirlerine duydukları arzu yine tutuşmuş, bir orman yangını gibi tüm gövdelerine yayılıyordu. Arminel yavaşça onun yüzünü tutup kendisinden uzaklaştırdı. Olmaz sevgilim, şimdi, burada yapmamalıyız.

Kyle'ın alev alev yanan dudakları genç kadının boynunda dolaşıyordu. Söyle bana, ne zaman evleneceksin benimle?

Arminel, onun başını göğsüne bastırdı, saçlarını sevgiyle okşadı. Seninle şimdi evlenmiş kabul ediyorum kendimi. Kyle başını kaldırıp, pırıl pınl, gri gözleriyle ona baktı. Ya, öyle mi? Bak buna sevindim, dedi elini Arminel'm bluzundan içeri sokup, göğsünü okşayarak.

Çünkü ben de aynen öyle hissediyorum. Ve kaygı duymana hiç gerek yok. Annem seni itirazsız kabul edecektir. Belki sen, düşlerinde benim için yaşattığı eş değilsin. ama uzun zamandır, büyük oğlunu evlen-m'ş görebilmesi için onun seni bulması gerektiğini biliyor.

Herhalde Kyle'ın söyledikleri doğruydu. Ama zaten o anda Arminel için bunun pek önemi yoktu.

Gerçekten beni bulmasaydm tekrar, hiç evlenmeyecek miydin?

Seni bulmasaydım evlenmeyecektim. Peki sen neden Dan'le evlendin. Arminel?

Arminel alçak sesle, onu kollan arasında tutarken. bütün öyküyü anlattı. Anlatırken Dan'e duyduğu bütün güzel duyguları hiç saklamadı Kvlc için bile olsa, Dan'in yaşamında ve yüreğinde tuttuğu yeri asla gizleyemezdi.

-Seni benden çok daha iyi tanımış. dedi Kyle. Arminel sözlerini bitirdiğinde. Sesinde kendi kendine ve geçmişteki davranışlarına karşı duyduğu nefret, yoğun bir suçluluk duygusu yankılanıyordu. Seni seviyor muydu. Arminel?

Evet.

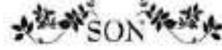
Peki ya sen?

Ona şefkat, saygı ve içten bir dostluk duyuyordum.:.

Seni severken, senin ona yalnızca şefkat duyduğunu bilmesi onun için ne kadar acı olmuştur!

Kvlc'ın bütün kıskançlığına rağmen Dan'e insanca yaklaşması, ondaki iyi özü kavrayaoil-mesi Arminel için büyük bir mutluluktu. Gözleri doldu. Bundan böyle Dan konusu dokunulmazlığı olan hassas bir konu olmayacaktı. Arminel her sözcüğüne dikkat etmek zorunda kalmayacak ve Felice'e babasından gizlice söz etme gereğini duymayacaktı.

Ah. seni ne kadar çok seviyorum bir bilsen. dedi Arminel, Kyle'ıh yüzünü öpücüklere boğarak.

SERVET AVCISI

Armiel tatilde tanıştığı Rhys Beringer'la aralarındaki arkadaşlığın daha derin boyutlar kazanmayacağını biliyordu. Ama yine de onun ısrarlarına dayanamayıp, Beringer'ların Yeni Zelanda'daki görkemli malikânelerinde bir süre konuk olmayı kabul etmişti. Bu saray yavrusunu andıran görkemli evde düşmanca karşılanacağını nereden bilebilirdi ki?.. Oğlunu başka bir kızla evlendirmek isteyen Rhys'in annesi, Armiel'i her fırsatta aşağılarken, ağabeyi Kyle de, onu zengin bir koca peşindeki basit bir servet avcısı olarak görüyor, ondan nefret ediyordu. Ve böylesine acımasız bir adama âşık olduğunu fark etmek Armiel için kötü bir sürpriz olacaktı...

200 TL.